

Proceedings of the Second Session of the Assam Legislative
Assembly assembled after the Third General
Election under the Sovereign Democratic
Republican Constitution of India

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong at 10 A.M. on
Thursday, the 7th June, 1962.

P R E S E N T

Shri Mahendra Mohan Choudhury, B.L., Speaker in the Chair, eight
Ministers, two Ministers of State, three Deputy Ministers and seventy-three
Members.

QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

(To which oral answers were given)

Re: Minister of State

Shri MAL CHANDRA PEGU [Majuli (Reserved for Scheduled
Tribes)] asked :

*1. Will the Chief Minister be pleased to state—

- (a) Why a Minister is called a Minister of State ?
- (b) What are the differences both in power and otherwise between a Minister of Cabinet rank with those of a Minister of State and a Deputy Minister ?
- (c) Who delegates the powers to a Minister of State and a Deputy Minister ?
- (d) What are the functions of a Minister of State ?
- (e) What are the necessities for creation of Ministers of State for the first time in Assam ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) replied :

1. (a)—In conformity with the practice followed in the Centre and other States a Minister appointed to assist a Cabinet Minister in respect of portfolio/portfolios attached, is called a Minister of State.

(b)—Minister of Cabinet rank, Minister of State and Deputy Minister are members of the Council of Ministers and they are to aid and advise the Governor in the exercise of his functions. A Minister of Cabinet rank is entitled to attend Cabinet meetings for formulating policy matters of the State and is responsible to the Legislature for the portfolio/portfolios allocated to him whilst the other two categories cannot normally attend such a meeting unless specially invited. A Minister of State or a Deputy Minister is to assist a Minister to whom he is attached.

There is also difference in pay—

Minister of Cabinet rank	Rs.1,000 p.m.
Minister of State	Rs.850 p.m.
Deputy Minister	Rs.750 p.m.

(c)—Ministers of State and Deputy Ministers are delegated powers by the Governor on the advice of the Chief Minister.

(d)—A Minister of State is to assist the Minister to whom he is attached in respect of portfolio/portfolios allocated.

(e)—In view of the expanding activities of the Government specially in the development sphere, necessity was felt for strengthening the Council of Ministers and in order to assist heavily worked Cabinet Ministers at a very responsible level, Ministers of State have been appointed. The position existed for quite sometime and though no Minister of State had so long been appointed it does not mean that the need was not felt. Moreover, creation of Minister of State in the Council of Ministers is a provision for training persons to make them fit for undertaking higher responsibilities in future.

Shri MAL CHANDRA PEGU [Majuli (Reserved for Scheduled Tribes)]: Whether the powers given by the Governor to a Minister of State or a Deputy Minister can be re-delegated by a Minister of cabinet rank?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) There might be redistribution of portfolios to Minister of State or a Deputy Minister whenever it is deemed necessary.

Shri SARBESWAR BARDOLOI (Titabar): Without allocating a portfolio to a Cabinet Minister can it be allocated to a Minister of State?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister): The portfolios are allotted to Cabinet Ministers.

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri): What is the clear distinction between a Minister or a Minister of State?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister): That question I have already replied.

Shri SYED AHMED ALI (Gauripur): Sir, I rise to raise a point of order, regarding Rule No 2 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly. This House is supposed to be guided by this Rule. Now, Rule No.2 gives the definition of a Minister, a Deputy Minister or a Parliamentary Secretary. It reads, "Minister" means a member of the Council of Ministers, a Deputy Minister or a Parliamentary Secretary. Here, so far I understand, the Council of Ministers means those Ministers who are the Member of the Cabinet or Council of Ministers, who give counsel or advice to the Governor, so it is clear that Ministers of State do not fall in this category. So in accordance with this Rule, if we are to be guided, then these Ministers of State cannot be said to be Ministers, within the four walls of this House and as a consequence any statement or reply that might have been given by them in this House on behalf of the Government as Ministers should be expunged from the proceedings of this House and also in future such statements or replies that may be given by the Ministers of State on behalf of the Government should not be taken into cognizance unless the definition in Rule No.2 be amended.

This is on a point of clarification.

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Parliamentary Affairs): Sir, after the appointment of the Ministers of State, the Assam Ministers' Salaries Act will have to be amended. Under the Constitution the Governor has the right to appoint a person as a Minister of Cabinet rank, a Minister of State, a Deputy Minister or a Parliamentary Secretary for a period of 6 months even without that person being a Member of the Legislative Assembly concerned. So within this period of 6 months, whether one is named as a Minister of Cabinet rank or a Minister of State, whether he is mentioned in the rules framed for the guidance of the Assembly or not, his appointment cannot be questioned, from this point of view, I think, this point of order is premature as this 6 months' time has not yet elapsed in this case.

Mr. SPEAKER: The point of order is regarding definition of a Minister of State in the Rules of procedure for conduct of Business of the Assam Legislative Assembly. The definition describes like this:—"Minister" means a member of the Council of Ministers, a Deputy Minister or a Parliamentary Secretary. There is no mention about a Minister of State in this definition. That is the point of order.

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY: I was coming to it next. I have already stated, Sir, that even if one is not a Member of the Assembly for a period of 6 months if he is appointed as a Minister of Cabinet rank or as a Minister of State by the Governor he can continue as such for that period. Secondly, a Minister of State is also a Member of the Council of Ministers. As such he is a Minister within the definition of the word Minister in our Rules. In fact, he is a Minister with all powers except that he cannot attend the Cabinet Meetings of the Council of Ministers unless he is called upon to do so, unlike the Minister of Cabinet rank. That is the distinction between a Cabinet Minister and a Minister of State.

Shri MOHAMMAD UMARUDDIN (Dhubri): The words "Council of Ministers" might include a Minister of State.

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHUAY : Yes, Sir.

Shri BAIDYANATH MOOKERJEE (Minister, Medical) : Mr. Speaker, Sir, the difference between Council of Ministers and Ministers of State, has been wrongly interpreted by the hon. Member, because there is a fine distinction between these "two expressions. In his reply the Chief Minister stated that Ministers of Cabinet rank Ministers of State and Deputy Ministers are all members of the Council of Ministers. Now here in the definition of Minister in the Rule, a Minister means a member of the Council of Ministers, etc. I think Sir this covers the whole thing. Council of Ministers includes a Minister of State, so there is nothing wrong.

***Shri LAKSHMI PRASAD GOSWAMI (Laharighat) :** Sir, if we are to accept the interpretation given by the hon'ble Medical Minister, then the position comes to this in our rules, Ministers, Deputy Ministers and Parliamentary Secretaries—these three categories are clearly stated and nowhere it is mentioned that there can be any Ministers of State. So, in order to legalise their position some provision must be made in the body of the rules. There is provision for Speaker, Deputy Speaker, Ministers, Deputy Ministers, and Parliamentary Secretaries, but nowhere it is mentioned in the rules that there can be provision for Ministers of State also. Therefore, I submit that nothing which is not provided in the rules of procedure can be allowed to exist within the four walls of this House. I, therefore, completely agree with the hon. Member who has raised this point of order.

Shri MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Parliamentary Affairs) : Sir, the rule says that a "Minister" means a member of the Council of Ministers. A Minister may be with Cabinet rank or he may be without Cabinet rank. A Minister of Cabinet rank is allowed to enter a Cabinet meeting on his own right. But with regard to a Minister of State, although he is a Minister he is not admitted to the Cabinet meeting unless his subject if he is in independent charge, is discussed or he is specifically allowed to attend by an order of the Chief Minister. Now, Sir, if "Minister" means a member of the "Council of Ministers" he may be a Minister with Cabinet rank or a Minister of State without Cabinet rank. This is my submission.

Shri MOTIRAM BORA (Nowgong) : If the contention of my hon. Friend Shri Haque Chaudhury is accepted, then there is no necessity for defining "Deputy Ministers" and "Parliamentary Secretaries" in the body of the rules. These become redundant.

Mr. SPEAKER : The point of order raised by Shri Syed Ahmed Ali has got certain merits. At the same time I fully agree with the interpretation given by my esteemed friend, the Medical Minister Shri Mookerjee, and Shri Haque Chaudhury. Minister-in-charge of Legislative Affairs. It is true that "Minister of State" is an innovation in our State and it is for the first time that a Minister of State has been appointed here. At the time of making the rules, I think the framers had not in their mind the possibility of appointment of any Minister of State in our State. But it

*Speech not corrected.

has been made clear in the reply by the Chief Minister that Ministers of Cabinet rank, Ministers of State and Deputy Ministers are members of the Council of Ministers and they are to aid and advise the Governor in the exercise of his functions. Therefore I accept that Ministers of State also are members of the Council of Ministers. But to make the position more clear in the literal sense we should make relevant provision in our rules. The Lok Sabha has a similar rule in this connection. It lays down that a Minister means a member of the Council of Ministers, a Minister of State, a Deputy Minister or a Parliamentary Secretary. Therefore, I think in order to fall in line with the Lok Sabha rule we should amend our rule in this respect. I refer this matter to the Rule-making Committee to regularise this irregularity.

Shri MAL CHANDRA PEGU [Majuli (Reserved for Scheduled Castes)] : May I know whether a Minister can interfere with the order of a Minister of State or Deputy Minister ?

Mr. SPEAKER : I think on policy matters he can.

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) : I think, Sir, the hon. Member wants to know that if an order has passed by a Minister of State or a Deputy Minister is revised by a Minister. Normally this is not done but it depends on the merits of each case.

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat) : The Chief Minister has said that in order to assist the heavily-worked Cabinet Ministers and to increase the efficiency of work Minister of State have been appointed. Does he think that by creating these posts of Ministers of State he will get increased efficiency of work ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : Yes, Sir.

Shri LAKSHMI PRASAD GOSWAMI (Laharighat) : What is the number of extra houses and staff that has to be requisitioned for providing the Ministers of State ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : I want notice.

Shri MADHUSUDHAN DAS (Barpeta) : Apart from the reason given by the hon'ble Chief Minister for appointing Minister of State, Deputy Ministers and Parliamentary Secretaries that they are to assist the Ministers, whether there is any other reason for their appointment, such as placating the different groups ?

Mr. SPEAKER : Order, order. The Chief Minister need not reply to this question.

Shri MOTIRAM BORA (Nowgong) : Sir, your Ruling has created some confusion in my mind and I want some clarification.

Mr. SPEAKER : You are questioning my Ruling ?

Shri MOTIRAM BORA (Nowgong) : No, Sir. I simply want some clarification. You stated that the appointment of Ministers of State was in order, but then you said that you wanted to fall in line with the Lok Sabha and wanted to regularise the position. That means the cadre of the Ministers of State is irregularly constituted up till now. Therefore, you have asked the Rule-making Committee to regularise it by amending our rules.

Mr. SPEAKER : Let me explain the position. Now, our rules of procedure and conduct of business only relate to the proceedings of this House. They have no jurisdiction outside the floor of this House. Throughout India, both in the Centre and in the States, Ministers of State have been appointed and they are functioning as such. The only question that may arise here is whether a Minister of State can act on behalf of a Minister here in this House. We cannot question his functioning as such outside this House. That is my point. But it is a mere technical irregularity, to obviate which we should amend our rules of procedure and conduct of business in this House.

Shri MOTIRAM BORA : But till then ?

Shri LAKSHMI PRASAD GOSWAMI (Laharighat) : For further clarification.....

Mr. SPEAKER : About what ?

UNSTARRED QUESTIONS

(To which answers were laid on the table.)

Re: Drainage of Dibrugarh Town

Shri RAMESH CHANDRA BAROOAH (Dibrugarh) asked :

1. Will the Minister of Local Self-Government be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that at the time the main drain running through the Dibrugarh Town was constructed there was a proposal by the Government to prepare plans for subsidiary drains connecting the main drain and of submission of same to the Municipality for execution ?

(b) If so, whether Government prepared such plans and submitted the same to Municipality for execution ?

(c) Whether Government is aware that for want of proper drainage system within Dibrugarh Municipality, the major portion of the town remains water-logged during rains ?

Shri CHATRASINGH TERON (Minister, Local Self-Government) replied :

1. (a)—No.

(b)—Does not arise.

(c)—Yes. Some portions of the town remains water-logged.

Shri RAMESH CHANDRA BAROOAH (Dibrugarh) : May I know whose responsibility it is to maintain the main drain ?

Shri CHATRASINGH TERON (Minister, Local Self-Government) : The responsibility is actually with the Municipality. But since the Municipality felt that it would not be possible for them to maintain it because of the high expenditure involved, the Public Health Engineering Department was asked to maintain it.

Shri RAMESH CHANDRA BAROOAH (Dibrugarh) : Is the Minister aware that at the moment it has become nobody's business ?

Shri CHATRASINGH TERON : I am not aware of that.

Shri RAMESH CHANDRA BAROOAH : In view of the fact that some portions of the town remain water-logged, as has been admitted in the reply given by the Minister, will he state whether it is possible to remove this water-logging without providing subsidiary drains ?

Shri CHATRASINGH TERON : This is a separate question and I want notice.

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamarpur) : What steps have Government taken to remove water-logging ?

Shri CHATRASINGH TERON (Minister, Local Self-Government) : This is actually the responsibility of the Municipality.

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamarpur) : Sir, my question is that when the Government has constructed the main drain, is it also not the responsibility of the Government to construct the subsidiary drains for making the town free from water-logging ?

Shri CHATRASINGH TERON (Minister, Local Self-Government) : Sir, in fact the Municipality passed a Resolution on 10th October, 1958 to the effect that they wanted to construct an additional drain but for want of technical personnel plan and estimates could not be prepared by them. Thereafter the Municipality requested the Government to make available the services of an efficient Engineer. But due to want of suitable Engineer it was not possible to provide.

Shri RAMESH CHANDRA BAROOAH (Dibrugarh) : Sir, may I request the Government to look into the matter ?

Shri CHATRASINGH TERON : Yes, Sir, we will look into this matter.

Shri MOTIRAM BORA (Nowgong) : Sir, may I know whether this construction has served any purpose for which this was made ?

Shri CHATRASINGH TERON : It has been serving the purpose partly.

Shri MOTIRAM BORA (Nowgong) : Why can it not be made to serve fully ?

Shri CHATRASINGH TERON (Minister, Local Self Government) : Sir, after the great earth quake in 1950 the level of the Land became uneven and the drain cannot draw the whole water.

***Shri MOINUL HAQUE CHAUDHURY (Minister, Agriculture)** : Sir, may I clarify the position ? After the construction of the revetment at Librugarh the whole topography of the land was considerably changed after the great earthquake. The normal flow of the river water was obstructed by the construction of the revetment. Therefore the natural flow of the river was stopped. So in order to obviate this difficulty the construction of the revetment was taken up, and the construction of the main drain at the cost of several lakhs of rupees which runs from one end of the town to several miles joining at the end with the river Brahmaputra. The construction of the main drain was taken up by the Government and as a matter of fact Government has been maintaining this drain. So far as the subsidiary drains are concerned, it is the responsibility of the Municipality Board.

***Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat)** : Has the Government received any thing from the Municipality?

Sri CHATRASING TERON : No.

Obituary Reference

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) : Sir, with your permission I like to make an obituary reference.

Mr. Speaker Sir, with a heavy heart and profound grief I refer to the sad demise of, Shri Faiznur Ali at his ripe old age of 86 years on the 24th April, 1962. Born at Dibrugarh on the 2nd April, 1877, Shri Ali got his education from the Dibrugarh Government High English School and graduated from the Presidency College, Calcutta. He took the Law Degree from the Ripon Law College, Calcutta.

He joined the Dibrugarh Bar in 1905 and became a successful lawyer. He served as the Commissioner of the Dibrugarh Municipal Board and member of the Dibrugarh Local Board and also as the Chairman of the Dibrugarh Municipal Board. This post he had to resign as he refused to deliver an address to Lord Chelmsford, the then Vice-roy and Governor General of India, on the occasion of his visit to Dibrugarh. In 1921 in response to the call of the Nation, he joined the non-Cooperation movement.

He was elected Member, Assam Legislative Council from 1924-1929 and as its President from 1929-37. Thereafter he worked as the Member, Assam Public Service Commission from 1937-42. He was the Chairman, Advisory Board for reviewing the case of the detenus. He was also appointed as a Member of the Enquiry Commission to enquire into the communal riot in Assam. He was then elected a Member of Parliament in India in 1950 and a Member, Assam Legislative Assembly in 1952. He has left behind his wife, five sons and three daughters and many friends to mourn his death.

*Speech not corrected

He was a great political leader, and able Parliamentarian and an eminent Congress worker who fought throughout his life to achieve Independence of India.

On his death the State of Assam has lost a great political leader and a patriot. I hope this august House will associate with me in expressing condolence at the sad death of Shri Faiznur Ali and communicating the same to the members of the bereaved family.

Shri LAKSHMI PRASAD GOSWAMI (Laharighat): Mr. Speaker, Sir, I fully associate myself with the feeling expressed by the Leader of the House at the sad demise of Faiznur Ali. His life is a life full of patriotic activities. In our College days we used to go to him very frequently to seek advice and guidance and we always received advise and guidance from him. He sacrificed many thing for the cause of the independence of the country.

He has an amiable personality and he faced the foreign Rulers with courage and determination. He was a social servant and at his demise Assam has become poorer. So I associate myself fully with the expression of the leader of the House and hope the House also will associate with us.

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri): Sir, I also associate myself fully with the feeling and sentiment expressed in the floor of the House in connection with the sad demise of Faiznur Ali who is no more. In him we lost a patriot.

Mr. SPEAKER: While associating myself with the feeling and sentiment expressed by the Leader of the House and the Opposition Group, I want to make a few observations.

Shri Faiznur Ali was an old veteran in Assam politics. He served the old Assam Legislative Council as its Presiding Officer for several years. He was a member of the first Parliament of India.

He is no more. He has passed away at the ripe age of 86 years on 24th April last. He was a perfect gentleman bestowed with all the good qualities of a human being. He was a very venerable in appearance, amiable in his disposition and dignified in his manners. Those of us who happened to serve this Legislature together with him would surely remember as to how keen he was to see the right observance of the Rules and Procedure of this House. We saw him feeling very uneasy when he noticed in the course of the Assembly proceedings some departures from the rules.

He was a patriot and was also an active participant in the freedom struggle of our country under the leadership of Mahatma Gandhi. He was broad minded and there was no corner in his heart for any narrowness.

We pray to God for the eternal peace of his soul. With these few words I would request the hon. Members of this House to stand in silence for two minutes as a mark of respect to the departed soul.

(The Members stood in silence for two minutes).

Panel of Chairmen

Mr. SPEAKER : As regards item 2 and 3 I shall now announce the panel of Chairmen for the present Session under Rule 9.

1. Shri Ram Nath Das.
2. Shri Sriman Prafulla Goswami.
3. Shrimati Afia Ahmed.
4. Shri Nanda Kishore Sinha.

Committee on Petitions (Under Rule 239)

1. Shri Mahammed Idris, Chairman.
2. Dr. Homeswar Deb Chowdhury, Member
3. Shri Bishnulal Upadhyaya, Member
4. Shri Narendra Nath Sarma, Member
5. Shri Tarapada Bhattacharjee, Member

Committee on Privileges

1. Mr. Deputy Speaker, Chairman.
2. Shri Fakhruddin Ali Ahmed, Member.
3. Shri Baidyanath Mookerjee, Member.
4. Shri Gourisankar Roy, Member.
5. Shri Kamala Prasad Agarwalla, Member.

House Committee

1. Shri Biswadev Sarma, Chairman.
2. Shri Khagendra Nath Nath, Member.
3. Srimati Padma Kumari Gohain, Member.
4. Shri Mahadev Das, Member.
5. Shri Tajuddin Ahmed, Member.
6. Shri Ram Prasad Choubey, Member.

I shall announce the names of the Members of the Rules Committee later on.

Speaker's Announcement *Re:* recommendation of the Business Advisory Committee

Mr. SPEAKER: Now item No. 4. under Rule 230 of the Rules and Procedure and Conduct of Business of Assam Legislative Assembly I hereby report to the House that the programme for the current Session has been drawn up according to the recommendations of the Business Advisory Committee made at its meeting held on 23rd May, 1962. A copy of the programme is laid on each Member's table and so I need not read the details. If any change becomes necessary the Business Advisory Committee will be consulted and the matter will be duly brought to the notice of the House. I think this has the approval of the Members of the House

(With the approval of the Members the recommendations of the Business Advisory Committee were adopted).

Debate on Governor's Address

Shri MAHAMMAD UMARUDDIN (Dhubri): Mr. Speaker, Sir, I beg to move that the Members of the Assam Legislative Assembly assembled in this Session are deeply grateful to the Governor for the address which he has been pleased to deliver on the 5th of June. Sir, we had an occasion during the last session to discuss the address of the Governor in which certain matters were mentioned. The hon. Members discussed these matters and gave their views. Now, in the present address the Governor mainly deals with two subjects, viz., certain events which have taken place since the last session and the future programme of Government, in various spheres. Sir, I am thankful to the Governor for his comprehensive address which has touched upon the various achievements of the Government as well as the policy and programme in various fields of administration.

Now, Sir, I will proceed to deal with each of the subjects which appear in the address. Of the events of importance which have taken place since the last session, one is the commissioning of the Karnafuti Dam by which a portion of the Mizo district has been submerged, thereby uprooting a number of families. Sir, I find that as a result of this unilateral action.....

Shri MADHUSUDHAN DAS (Barpeta): On a point of clarification Sir. Is the hon. Member delivering a written speech?

Mr. SPEAKER: Order, order.

Shri MAHAMMAD UMARUDDIN (Dhubri): I do not generally speak from a written text. Sir, this unilateral action on the part of Pakistan Government has unfortunately put a number of our citizens, into serious troubles. So far as I have been able to ascertain the number of families affected is 20. I think our Government will try to, realise compensation for the loss sustained by these Mizo people from the Government of Pakistan. At the same time I want to observe that this dam was not constructed in a day and without the knowledge

of our Government and there must have been negotiation or correspondence between our Government and the Government of Pakistan over the project. Of course, the affected people will be rehabilitated suitably, but in matters of projects of this kind which concern two countries, under international convention, both the countries should decide and agree upon the project. This was done in the case of Indus Basin Projects and this was done also in the case of Farrakha Barrage. I hope the details are available with the leader of the House and he will tell us as to what actually passed between the Government of Pakistan and our Government. At any rate I want that Pakistan Government should compensate adequately the people who have suffered as a result of their action.

The next point is the question of demarcation of the boundary. This process has been going on for some time. I personally know that in certain parts of the State between the borders of Pakistan and India, the boundary is not clear, and unless the boundary is clearly demarcated on the ground it is very difficult for us to establish check-posts, to develop communication and to improve our security position. Therefore, the Government have done well to proceed with the matter satisfactorily and the progress so far achieved has been really commendable in view of the practical difficulties which generally beset such operations.

Now the most important question which has come up before the House is the question of Pakistani infiltration. The Governor has assured us that steps are being taken to improve communication as well to have more security forces to check infiltration and also to improve our intelligence service in this respect. Now this infiltration over a vast area is not necessarily due to negligence on the part of our security forces but due to certain unavoidable factors—because the border runs through hundreds of miles, and in some places it passed through hilly tracts. So, the communication in the border areas should be fully improved. In the border areas of Goalpara district the communication has not been fully developed. In my constituency I have seen that due to lack of communication the movement of the Border Security Forces has been very difficult. The Brahmaputra river extends over 67 miles over the border and so it is very difficult to control this stretch of the river unless there is arrangement for constant patrol in powered crafts. Then again in the border extending over 19 miles between a certain point in Garo Hills and Mankachar there is no proper communication and this vast area remains unguarded. There is thus a temptation on the part of poor Pakistanis to cross over to and take shelter in our territory.

I hope, Sir that thorough and proper survey will be made to improve the communication and also steps should be taken to improve security measures in this area. Then again the strengthening of the police and security forces in the border area will not alone do. People living in the border areas should also help the Government in checking infiltration, and for this purpose some sort of a non-official organisation should be set up which will collaborate with the Government agency in this very difficult task.

Next point, Sir, is that, if necessary, laws should be amended as to punish more severely those who cross the border. I personally feel that not a single person should be allowed to cross the border illegally and whoever is caught or apprehended should be dealt with severely and deterrent punishment should be given so that they will not infringe the law in future and which shall serve an object lesson to others.

Now, regarding those who are remaining in our State without authority, it is a very difficult task for Government to find out the total number of such infiltrators. They have got mixed up with the local people; there are practical difficulties to ascertain the identity of these people. As regards the number of such persons, speculation is going on. Some people have put the number to be 10 lakhs, some 5 lakhs and some 2 lakhs according to their own convenience to suit the purpose they have in the back of their mind. Therefore, I personally feel that suitable steps should be taken to assess the exact position of Pakistanis who have come here and are illegally staying in our State, and those found without any travel document or authority should be dealt with according to law. As I said last time on the floor of this House that due to wrong speculation about the number of Pakistanis, suspicion in the minds of our people has been created by a certain section of the press. This is most objectionable. Sir, I again stress the point that those people who had illegally entered our State, should be dealt with severely and in doing so safeguards should be provided so that innocent people may not be harassed. I know in my own district a number of persons was served with 'quit India' notices by the Superintendent of Police but when these people filed objections claiming to be Indian nationals no enquiry was made by any responsible officer, and they were summarily deported. In my humble opinion such steps are likely to result in the harassment of innocent people, and it will, indeed, be very harsh to deprive people of their rights of citizenship without proper enquiry.

Again, Sir, I find that systematic propaganda is going on regarding the danger of Pakistani infiltration in Assam. In this connection, I would like to draw the attention of the House to a news item under the caption "Danger Of Pakistani Influx Into Assam" which appeared in the Hindusthan Standard of June 2, 1962. It says:—

"Indications are that leaders not necessarily belonging to a single group or the same political ideology, may pool up their popularity to launch a vigorous state-wide movement more against those who shelter illegal immigrants and shield them than against those who really jump the Indo-Pakistan border and slink into Assam.

*

*

*

As against the repression of minorities in East Pakistan the infiltration of Pakistanis into India has become all the more unbearable and if the Government does not take stern, suitable remedial measures against it, we are afraid that the people of our country may not remain indifferent and silent over the matter but may themselves take some suitable measure against this influx." "In that case" the paper feared "the communal harmony may deteriorate at the agitation may not be quite peaceful."

Sir, there is an insinuation of serious distrust against a certain Community in this sort of propaganda which may give rise to violence. It is our duty to trust the Government to deal effectively with the problem of infiltration of Pakistanis, and however big this problem may be it should not be beyond the capacity of our Government to tackle effectively. ✓

But under no circumstances people should take law into their own hands. Therefore, I appeal to the Members of this House to co-operate, with the Government in giving correct information. At the same time I also appeal to our Government to take effective measures to check illegal entrance of Pakistanis into India and in doing that, I hope the authorities concerned will not fail to discharge their duties also to innocent people.

The next point, Sir, is regarding the activities of the Naga Hostiles in our border areas, and the escape of a band of hostile Nagas numbering about 200 into the Pakistan territory. It is most unfortunate that the Army and the border Security forces could not intercept the escaping hostiles even though they were known to have started from the Tuer sang border and passed all the way through North Cachar Hills. But what is disconcerting is the action of the Pakistani forces to give fire cover at the time of the hostiles crossing the border. Then again these hostiles have been given asylum in Pakistan.

For some years past a section of the Nagas under some delusion and wrong inspiration from their leaders have been practically urging war for an independent Naga Land. But according to the Constitution these Nagas are Indian nationals and in spite of the conflict we cannot but treat them as Indians. In such a situation it was a most unfriendly act on the part of Pakistan to help the escape of Naga Hostiles and give them shelter on her soil. Pakistan is our neighbour and so long we have normal relation with that country at the diplomatic level it is expected that she should behave in a friendly manner with us. But by giving asylum to the Naga Hostiles who have been virtually waging war against us, Pakistan has made no secret of her hostile attitude towards India.

While we would urge on Government to strengthen security arrangements at the borders with Pakistan and such other effective measures as may be considered necessary, there should also be an investigation into the failure of our forces to apprehend the hostiles. It may be true that Nagas are more mobile in hilly terrains and better knowledge of different routes of escape but even then our army should not have failed to interrupt them.

The next point, Sir, is the legislative measures referred to in the Address. Certain important legislative measures have been envisaged of which the most important is the Elementary Education Bill by which it is sought to associate the Panchayat with the management of the primary schools. Sir, this is a move in the right direction. When this Bill comes up we shall have an opportunity to give our views on its provisions but as a measure it is certainly welcome. There are other bills the Assam Board of Revenue Bill and the Assam Local Rates Regulation Bill. These are also important measures but the details are not before us.

Now, Sir, about the separation of judiciary we have made some advance. Already the civil side of the judiciary has been separated. It is the criminal side which has got to be separated. But the criminal side has been so long with the general administration and it would take some time to separate it because it involves a long process of making necessary adjustment in our administrative machinery. Therefore the House will certainly support the Government in its move to bring about complete separation of the judiciary from the executive.

Now with regards to Third Five Year Plan mentioned in the Address it has been said that this plan is broad based and it is calculated to bring about phenomenal improvement in our economic and social conditions. We have provided for a sum of Rs.120 crores for the Third Five Year Plan and for this year a sum of Rs.23.40 crores has been allocated. Now, Sir in my opinion the plan is really comprehensive and if implemented properly, it will certainly bring about radical changes in our economic condition because we are now in the crucial stage of our development programmes. In the development programmes, special priority has been accorded to industrial and power development because we are lagging behind in these two spheres badly compared to other states.

Now, I personally feel Sir, that the stage has come when we must make assessment of the progress so far made particularly in the matter of regional development, we must look back and see whether in the last two plans development has been adequate and equitable in all the areas. For that purpose, Sir, we should have a separate machinery for assessment so that we can adjust all our planned activities during the Third Five Year Plan in such a way as to remove disparities, and to bring about balanced development in all spheres according to the necessity that may be. At the same time, Sir, a stage has also come when we must deal with planning in a specialised manner. Therefore, now that we have provided for 120 crores for the Third Plan, and possibly for the 4th, we shall have to double all our plan activities during the 4th and successive plans. In fact we shall be required to apply more thought on planning and to have specialised study on various problems to be solved and therefore, I feel Sir, that Government will do well to set up an independent machinery for the purpose of specialised study of planning for successful implementation to secure all round development of our State.

Sir, with regard to agricultural production, the Third Five Year Plan aims at self-sufficiency in food and our Government have made adequate provisions to augment agricultural production by introducing improved practices at the rural level and with that end in view considerable amount of money have been provided. I hope that food production will rise adequately to meet our demand at the end of the Third Five Year Plan. For that purpose Government have envisaged an increase of 4.2 lakhs tons from the existing level of production. I do not know the existing level of production. It was placed at the end of the Second Five Year Plan as something like 19 lakhs tons but the fact is that we must aim at 23 lakhs tons to be attained at the end of the Third Five Year Plan for self-sufficiency in food as this is the most vital matter for us all. Though I realise that in a sense we are working under certain limitations in the field of agricultural production yet with sound planning and adequate efforts the target can be achieved. First of all there are natural calamities like floods and drought occur occasionally. A good part of the state some times is effected by floods, causing enormous loss to

agricultural crops and thereby bringing distress to our people. Of course, certain steps have been taken to reduce the adverse effects of floods as far as possible but even then those natural calamities some times become so vast that human agency can hardly undo the damages caused by such visitations.

Now, Sir, along with the augmentation of food we must also see that nutritional standard of our people also rises adequately. Without sufficient production of food and high nutritional standard we will not be able to enable our people to work hard not only to improve their own lot but also for the progress of the country as a whole.

Now, Dr. Chandrashekar, Director, Institute of Population Study, recently indicated that our nutritional standard is very low, something like 1700 Calories as against optimum level of 2500 calories. Therefore in India we should have more food containing protein besides cereals. There should be adequate production of other foods like fish, eggs and milk, etc. Milk consumption in India is the lowest at 5 oz. as against the optimum requirement of 15 oz.

Secondly, Sir, directly associated with agriculture is the question of development of animal husbandry. In this regard, Sir, Assam is the most backward. I don't think we have enough qualified staff to man different veterinary hospitals to be established, to have dairy farms, to have other measures for the improvement of the livestock wealth of the State. With a view to turn out as quickly as possible an adequate number of qualified personnel, Government had to establish the veterinary college. I have no doubt that Government will be able to undertake all necessary measures in the right lines to improve the cattle wealth of the State. Because it will take a long time for our cultivators to take to machine power and also for supply of milk and other purposes.

As regards the food prices I think reasonable level has been maintained except for some seasonal fluctuations due to certain unforeseen and unavoidable circumstances. Fluctuations were due to something like crop failure due to drought or flood or movement difficulties during the lean part of the year. On the whole, Sir, so far stock has been sufficient to meet the shortages in any part of the state, I personally feel Sir, that this programme of procurement of food grains to build up adequate buffer stocks should be continued vigorously in surplus areas giving reasonable price to the cultivators and assuring also reasonable price to the consumers. Unless we maintain balance between the two it will be difficult to keep balance in our over-all economy. Therefore, Sir, I feel that, if necessary after proper assessment, of the requirement of the state stock must be adequately built up to meet any eventuality. If necessary we should not hesitate to bring additional stock from outside to supplement our internal stocks.

Mr. SPEAKER: You are already speaking for half an hour.

Shri MAHAMMAD UMARUDDIN (Dhubri): As regards land reforms certain steps have been envisaged in the address. Some members of the House had expressed anxiety over the problem of encroachments on grazing and forest reserves. Government have answered that all possible steps would be taken to deal with encroachment effectively and firmly. I feel that those who are genuinely landless and those who are really in distress owing to erosion of their lands should be given land where land is available. But wilful breach of law must be adequately and firmly dealt with.

Then as regards flood control and irrigation programmes, I feel that the Embankment and Drainage Department should have a sufficient number of trained officers, and, if necessary, some technically qualified persons should be brought from outside. I do not think there are real experts in the department of Embankment and Drainage. This requires special knowledge of the subject and a correct study of our problems. Therefore, Sir, I hope since our agricultural economy depends to a great extent on protection from floods, and irrigation facilities, this particular Department should be strengthened with experts who can successfully and properly execute various schemes taken in hand.

Now, Sir, with regard to industrial development, I say that actually till 1956-57, there was practically no department worth the name, and there was very little industrial development in the State but during the last few years this department has considerably expanded and a number of officers has been taken in. In the sphere of industrial development, we have made notable progress in various sectors. But after all, we have not shown enough enterprise, we have not made enough sacrifice and taken full advantage of the opportunities created. As regards Capital formation in Assam, it is one of the lowest in India. In 1957-58, net capital formation in the public and private sectors in the country as a whole is believed to be of the order of 13.2 of national income as against 7.2 per cent or so in Assam.

Therefore, Sir, it behoves us all, if we want to take the State ahead in the field of industrial development, to come forward and take up industrial projects for the development of the State, and if we do not do so now, we may miss the bus for ever, and for this none but ourselves will be to blame.

Sir, in regard to the production of electricity our position is most unsatisfactory. Our per capita consumption of electricity is only .9 against the all India average of 15 K. W. H. In order to accelerate power generation, Government have provided for large sums, and for the Third Five Year Plan period, they have provided for Rs.27.00 crores, and at the end of the Third Five Year Plan, after the completion of the Uiam Project both 1st and 2nd stage, and the Nahorkatiya Thermal Station, our per capita consumption of electricity is expected to go upto 5.63 K. W. H.

Similarly, Sir, Government have taken up various plans for the development of forests. I personally feel that adequate attention has not been paid in certain directions. We have to give more attention and provide for more money for the protection and conservation of our existing forest resources. Owing to increase in population resulting in greater demand for land there is pressure on reserved forests and lands ear-marked for new plantation programmes. There is also increasing demand for firewood—the price of which has gone upto Rs.2.50 to Rs.3.00 per maund, and such high price is beyond the purchasing power of the poorer section of the people. If this increasing demand for firewood is to be met, we have to take up programmes for plantation of quick-growing species in rural areas. It will be necessary to associate the Gaon and Anchalik Panchayats with such programmes with the technical advice of the Forests Department. But so far as no such programmes have been taken up, but, I hope Government will give due consideration to this very important matter.

In the matter of education, Sir, we have made really good progress and actually our investment in education compares favourably with that of any other State in India. Also, the level of literacy in our State compares favourably with that in other parts of India. But I think this development has not been even. There are still certain areas where literacy is very low. Therefore, a study should be undertaken to find out the disparity and steps taken to remove it. For this purpose more intensive programmes should be taken up in educationally backward areas, and as soon as possible, the existing disparity should be removed and educational development in those areas brought to the level of the rest of the State. Therefore, I hope that this aspect of our educational problem will be taken into consideration. Similar steps should be taken also in the matter of technical education. There is pressing need to turn out technical personnel of different categories so that they find employment in various industrial undertakings coming up in the State. Some of these technically qualified people will be able to take up small scale and cottage industries and help towards development in this sector also. But I regret to say that technical educational institutions have not been evenly distributed, and some districts or areas badly neglected.

Sir, similarly, we have made sufficient progress in the matter of health and medicine and water supply. Certain schemes have been taken in hand, and our progress in this regard has been really appreciable. But one or two things requires special attention, that is, the treatment of T.B. patients. The menace of T.B. has been increasing, particularly, in the urban areas. Therefore, Sir, we should have provision for more beds so that the T.B. stricken people may get proper treatment. But one thing, in conclusion, I want to observe is that we must develop the feeling of unity if we want to progress quickly. We must shake off all differences and march together to our goal of prosperity and that, whatever difference we may have, though there are diverse elements in the State, we must sink our differences and bring about a feeling of fraternity and thereby create a climate of peace and amity which alone can make for healthy and sustained progress.

With these words, Sir, I again commend my motion for the acceptance of the House.

Mr. SPEAKER: I have got amendments to the motion moved by Shri Umaruddin and they are from—

- (1) Shri Nanda Kishore Sinha,
- (2) Shri Rampirit Rudrapal,
- (3) Shri Tarapada Bhattacharjee,
- (4) Shri Khogendra Nath Barbaruah,
- (5) Shri Rothindra Nath Sen,
- (6) Shri Madhusudhan Das,
- (7) Shri Dulal Chandra Barua,

and I find, while going through the amendments tabled by the hon. Members, many points are in common. Therefore, it will be advantageous for the House that one of the amendments be moved by one of the hon. Members and other Members speak on it. Will you agree to that procedure to be followed? Then, which of the amendments to be moved?

Shri Nanda Kishore Sinha is absent.

Then, Shri Rampirit Rudrapal. Any of you can move the amendment and others can speak later on. Who of you would move the amendment? Shri Dulal Chandra Barua?

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat): Mr. Speaker, Sir, I beg to move that at the end of the motion relating to the Governor's address moved by Shri Muhammad Umaruddin, M.L.A., the following be added:—

"But it is regretted that the Governor's address fails to give any clear indication of measures adopted for solving the various problems of the State, particularly in the sphere of—

- (1) Infiltration of Pakistanis into Assam,
- (2) The problems created by the increased movements of the Naga hostiles in the bordering villages of Assam including the crossing over of about 200 Naga hostiles through Cachar in the 1st May last,
- (3) Attainment of self-sufficiency in food commodities and other agricultural productions in the State,
- (4) Maintaining a steady price level of essential commodities in the State,
- (5) Improvement of jails,
- (6) Removing the present transport bottle-neck inter-relating with price level of all commodities,
- (7) Maintaining law and order and in eradicating the corruption rampant in Government Departments,
- (8) Land reforms and land acquisition in the State,
- (9) Labour relation and labour welfare and
- (10) Solving the unemployment problem of the State.

Mr. SPEAKER: Amendment moved is that at the end of the Motion relating to the Governor's address moved by Shri Muhammad Umaruddin M. L. A., the following be added:—

"But it is regretted that the Governor's address fails to give any clear indication of measures adopted for solving the various problems of the State, particularly in the sphere of,—

- (1) Infiltration of Pakistanis into Assam,
- (2) The problems created by the increased movements of the Naga Hostiles in the bordering villages of Assam including the crossing over of about 200 Naga Hostiles through Cachar in the 1st May last,
- (3) Attainment of self sufficiency in food commodities and other agricultural productions in the State,
- (4) Maintaining a steady price-level of essential commodities in the State,
- (5) Improvement of Jails,
- (6) Removing the present transport bottle-neck inter-relating with price-level of all commodities,
- (7) Maintaining Law and Order and in eradicating the corruption rampant in Government Departments,
- (8) Land reforms and land acquisition in the State.
- (9) Labour relation and labour welfare, and
- (10) Solving the unemployment problem of the State.

Will you speak now or later on?

Shri DULAL CHANDRA BARUA (Jorhat): Later on.

Shri HARENDRA NATH TALUKDAR (Rampur):

অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা ৫ জুনত অসম বিধান সভাৰ জন-জুলাই অধিবেশনত ৰাজ্যপাল মহোদয়ে যি ভাষণ দিলে তাত মই মহোম প্ৰকাশ কৰিছোঁ আৰু লগতে মাননীয় সদস্য শ্ৰী মহেন্দ্ৰ গুৰুৰাধিক মহোদয়ে যি ধন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাৱ দাখিল কৰিছে তাক মই সম্পূৰ্ণৰূপে সমৰ্থন কৰিছোঁ।

মই সদনৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খোজো যে পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশন কথা। বাতৰি কাগজত যথেষ্ট আলোচনা সমালোচনা হৈছে আৰু এই সদনতো হ'ব। যোৱা পীয়লত দেখা গৈছে যে কিছুমান এলেকাত জনসংখ্যা অসমত হিচাপে দাখিল গৈছে আৰু সেই এলেকাৰ বিজাতি বিলাক বিদেশী মানুহে বে-দখল কৰি ৰাখি গৈছে। এই বে-দখলকাৰী বিলাক ক'ৰ পৰা আহিছে তাক আমাৰ intelligence বিভাগে সঠিককৈ জনাব পৰা নাই। আমাৰ ইয়াৰ কেইখনমান নদীৰ চৰকাৰত—কৰবাৰ মানুহ আহি বসবাস কৰি আছে আৰু নদীৰ পাৰ বিলাকত কিছুমান বিদেশী মানুহ বসতি কৰা দেখা গৈছে। গতিকে এই বে-দখলকাৰী বিলাক ক'ৰ পৰা কেনেকৈ আহিছে তাৰ অনুসন্ধান কৰিলেই বুজা S.O. বা A.S.O. ৰ সহায় ল'ব লাগে আৰু তেওঁলোকৰ লগত থকা মেপ চাৰেই তেওঁলোকে সহজে অনুসন্ধান কৰিব পাৰিব।

আমাৰ দেশ কৃষি প্ৰধান আৰু লগতে আমাৰ অসমো কৃষি প্ৰধান দেশ। কিন্তু আমাৰ যিটো কৃষি বিভাগ আছে আৰু তাৰ জৰিয়তে আঁচনি লৈ যি টকা খৰচ কৰা হৈছে তাৰ পৰা আশানুৰূপ ফল পাইছে বুলি ক'ব নোৱাৰি। চৰকাৰৰ যিবোৰ আদৰ্শ কৃষি পান আছে য'ত প্ৰদৰ্শন কৰা হয় কেনেকৈ উন্নত গঁচ বা গাব ব্যৱহাৰ কৰা হয়, জলসিঞ্চন প্ৰণালী দেখুৱা হয় সেইবোৰ সাধাৰণতে খেতিয়ক বাইজৰ পৰা বহু দূৰত অৱস্থিত। ফলত খেতিয়ক সকলে সেই সুবিধা আৰু প্ৰশিক্ষণ গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই। গতিকে তেনেবোৰ আদৰ্শ কৃষি ফাৰ্মবোৰ আহল-বহল খেতি পথাৰৰ মাজত হ'ব লাগে যাতে খেতিয়ক সকলে তেওঁলোকৰ খেতি ফাৰ্মৰ লগত বিজাই চৰকাৰৰ আঁচনিৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হ'ব আৰু তাৰ পৰা উপকাৰ পাব পাৰে। আৰু এনেদৰে চৰকাৰৰ আঁচনি কাৰ্য্যকৰী কৰাত সহায় হ'ব। ইয়াৰ লগতে কওঁ যে বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিত খেতি কৰা ব্যৱস্থা অৱলম্বন কৰিব লাগে; উদাহৰণ স্বৰূপে কওঁ যে ভাৰ্ণেলাইজেনচন (vernalization) আঁচনিৰ জৰিয়তে খুব কম সময়ৰ ভিতৰতে খেতি কৰাৰ উপায় ল'ব লাগে—যাবদ্বাৰা ৩ মাহৰ কৃষি ডেৰ মাহত কৰিব পৰা হয়। এই দিশয়ে উদ্বিগ্নতা গৱেষণা চলি আছে। যোৱাটোত যিটো আঞ্চলিক গৱেষণাগাৰ বৰা হৈছে তাতো কৃষিৰ গৱেষণা চলাব পাৰে আৰু তাৰ পৰা বাইজ তথা চৰকাৰৰ যথেষ্ট লাভ হ'ব।

আন এটা কথা আমাৰ ইয়াত যিটো চৰকাৰী 'লাইভষ্টক' বিভাগ আছে, তাৰ অফিচৰ বিলাকে বাহিৰৰ পৰা গৰু গাই কিনিছে যদিও তাৰ পৰা উপযুক্ত পৰিমাণৰ গাখীৰ আদি উৎপাদন কৰিব পৰা নাই আৰু ইয়াৰ ফলত একোজনী গাইৰ দাম সচৰাচৰ দামৰ ওপৰত গৈছে। ৭৫ টকাকৈ গাইজনীৰ দাম দিয়া হয়। এইদৰে গৰু কিনা বাবদ চৰকাৰৰ বহুটকা লোকচান হৈছে। কাৰেই এই বিলাক কিনাৰ সময়ত কিনাৰ গাখীৰ পোৱা হ'ব কিনাৰ গাইৰ বাবদ খৰচ হ'ব আদি সুচিন্তিত আঁচনি গ্ৰহণ কৰিলে এই বিভাগৰ পৰা চৰকাৰৰ আয় হ'ব। গাই নিকিনি কাচলী কিনি উপযুক্ত খাদ্যৰ জৰিয়তে বেচি গাখীৰ উৎপন্ন কৰাবহে আঁচনি ল'ব লাগে। তাৰোপৰি গৱেষণাগাৰত পৰীক্ষা কৰি cross breed কৰোৱাৰ পাৰিলে আমাৰ Live Stock ৰ উন্নতি হ'ব বুলি আশা কৰা যায়।

তাৰ পিচত ৰাজ্যৰ ভূমি বিভাগৰ সম্পৰ্কত চৰকাৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছে। চৰকাৰে সময়ে সময়ে বহুতো বিভাৰ্ভ, ভূমিহীন ব কাৰণে খুলি দিছে আৰু সেই বিলাকৰ বিভাগৰ ভাৱ হানীত বিভাগীয় কৰ্মচাৰীৰ হাতত। তেওঁ নোক মাটি বিভাগৰ কান্ধত উপস্থিত enquiry নকৰাকৈ বহুক্ষেত্ৰত মাটি দিয়ে। কামেই, মাটি বিভাগৰ সমস্ত মানুহ বিলাকৰ উপস্থিত আতিথি—কেনে ক'ব মানুহ, ক'ত থাকে, পিতাৰ নাম, কিয় মাটি লাগে, কিমান কয়, গড়ানহনীয়া নে মাটি আছেনে নাই ইত্যাদি কথা বৈধে মাটিৰ পট্টন দিব লাগে। এনে ভণা নোলোৱাৰ ফলত, উপস্থিত ভূমিহীন মানুহে মাটি পোৱা নাই আৰু তাৰ ঠাইত বহুতো নাপাৰ লগীয়া মানুহে মাটি পাইছে। এনেকুৱা নীতি আমি গ্ৰহণ কৰিব লাগিব যে, আমাৰ ভূমিহীন হেতিমক সকলো নেন মাটি পায়।

তাৰ পিচত শিল্প সম্পৰ্কত এই কথাও ক'ব খুজিছোঁ যে এই ক্ষেত্ৰত আজি অতি কম সময়ৰ ভিতৰত বহুতো উন্নতি হৈছে আৰু এই ক্ষেত্ৰত বহুতো টকা বৰচ হৈছে। এই প্ৰসঙ্গত মই এই কথাই উল্লেখ কৰিব খুজিছোঁ যে কৃষিৰ শিল্পৰ প্ৰচাৰৰ যেনে, নিউন বিলাকত পতা Industrial Estate ৰ বাহিৰেও তেনেকুৱা অনুষ্ঠান নিউন বাহিৰত গাওঁ বিলাকত পাতিব লাগে অতি কমেও ৩/৪ বন এনে বনৰ Industrial State প্ৰত্যেক মহকুমাত স্থাপন কৰিব লাগে। এনে কৰিলে আমাৰ কৃষি শিল্পপোৱন উন্নতি হ'ব আৰু কিছু পৰিমাণে নিবনুৱা সমস্যা সমাধান হ'ব। ইয়াৰ বাহিৰেও আমাৰ খনিজ সম্পদ আহৰণ কৰাৰ ধলি আছে। ইয়াৰ ভিতৰত ধাতু তেন আৰু তাৰ শোধন আৰু তাৰ লগত জড়িত থকা অন্যান্য সামগ্ৰীৰ উৎপাদন; কয়লা আদি খনিজ সম্পদৰ কাৰণে আমাৰ ৰাজ্য চহকী। কিন্তু এইবিলাক প্ৰচুৰ পৰিমাণে আমাৰ দেশৰ বাইৰ মানুহে উলিয়াবলৈ সক্ষম হোৱা নাই। ইয়াৰ কাৰণে বিদেশত শিক্ষা লভিবলৈ আমাৰ ৰাজ্যচৰকাৰে আমাৰ শিক্ষিত ল'ৰা-লি়াক পঠান লাগে। তাৰো পৰি, এইবিলাক দিয়ে জ্ঞান আহৰণ কৰিব পৰাকৈ আমাৰ ইয়াৰ ইঞ্জিনিয়াৰিং অনুষ্ঠান বিলাকত সুবিধা দিব লাগে। ২য় পক্ষ বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰী চাৰি আঞ্চলিক Engineering কলেজৰ কাম হাতত লৈছিল। ইতিমধ্যে ৭টা সম্পূৰ্ণ হৈ গৈছে বাকী যিটো আছে সেইটো অগত প্ৰতিস্থা বৰাৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে যত্ন ল'ব লাগে। আৰু সেই কলেজত Petroleum Engineering, Mining আদি খনিজ বিষয়ৰ শিক্ষা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

তাৰ পিচত, বণিবিভাগত আমি দেখিছোঁ কিছুমান খাচ মাটি আছে আৰু তাত শালগছ আছে। শাল গছ থকা এই খাচ মাটি বিলাক মানুহক পট্টন দিয়া হৈছে। ইয়াৰ ফলত, যাক দিয়া হৈছে তেওঁলোকৰ লাভ হৈছে আৰু চৰকাৰৰ লোকচান হৈছে। এই প্ৰসঙ্গত মই চৰকাৰক এই টোকেই পৰামৰ্শ দিব খুজিছোঁ যে কানৰূপ জিলাৰ হুয়গাওঁ 'চাৰ্কলত' বহুতো খাচ মাটি শাল গছেৰে সৈতে আছে। তাৰে বহুতো পট্টন দিয়া হৈছে। এই শাল গছ থকা মাটিবিলাক, যিবিলাকক পট্টন দিয়া হৈছে—সেইবিলাক বাতিল (cancel) কৰি দিব লাগে আৰু তেনে কৰিলে চৰকাৰৰ বহু টকা আয় হ'ব।

এই বন বিভাগৰ লগতে থকা Soil Conservation শাখাটোৰ দ্বাৰা বহুতো কাম অতি কম সময়ৰ ভিতৰত হৈছে আৰু এই কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত প্ৰকাশ পোৱা নাই যদিও ইয়াৰ কাম স্বকলকে চলি আছে এই উপবিভাগটোৰ দ্বাৰা দুটা খেতি কৰা হয়। সেই দুটা হৈছে কাজু বাদামৰ খেতি আৰু "কফি"ৰ খেতি। মই এই বিষয়ত এই কথাও পৰামৰ্শ হিচাবে আগবঢ়াও যে, এই দুটা খেতি, বনবিভাগত নাৰাখি কৃষি বিভাগৰ লগত দিলে বেচি লাভজনক হ'ব। কাৰণ কৃষি বিভাগত, কৃষি সম্পৰ্কত অভিজ্ঞতা থকা লোক আছে আৰু তেওঁলোকে বেচি ভালকৈ কৰিব পাৰিব।

Mr. SPEAKER : Your time is up Mr. Talukdar you have only two minutes more.

Shri HARENDRA NATH TALUKDAR (Rampur) : মহোদয়, আৰু কেই মিনিট মান সময় দিলে ভাল হয়, বহুতো মোৰ কৰ লগা আছে।

Mr. SPEAKER : বাক, আৰু দুই মিনিট।

Shri HARENDRA NATH TALUKDAR : তাৰ পিচত কৃষিৰ সম্পৰ্কত নই এই কথা ক'ব খুজিছো যে, আজি মেডিকেল আৰু ইঞ্জিনিয়াৰী কলেজ বিলাকত ভৰ্তি হবলৈ প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় বিভাগত পাচ কৰা ছাত্ৰৰ অভাৱ হৈছে। তৃতীয় বিভাগত 'পাচ' কৰা ছাত্ৰৰ সংখ্যা বেচি। ইয়াৰ কাৰণ হৈছে, ছাত্ৰমিকানৰ শিক্ষাৰ মানদণ্ড কমি আহিছে। ইয়াৰ বাবে তলৰ প্ৰাথমিক স্কুলবিলাকৰ শিক্ষাই দায়ী। উদাহৰণ স্বৰূপে কও, মোৰ সমষ্টিত একোটা মৌজাত পাঁচখনকৈ ভেনচাৰ স্কুল আছে আৰু তাৰ সৰ্বমুঠ ২৫ খন তেনেকুৱা ভেনচাৰ স্কুলত কনকৈ এহেজাৰ ছাত্ৰই পঢ়িছে। এই দৰেই আন আন সমষ্টিতে ধৰি প্ৰায় ২৫০০ খন venture স্কুলত প্ৰায় ১,০০,০০০ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে পঢ়ি আছে। শিক্ষকবোৰ সপ্তাহত ২৩ দিন কৈহে স্কুললৈ যায়। ভেনচাৰ স্কুলত যি বিলাক পাচ কৰি দিয়াৰ পাচত এম-ই স্কুল পায় গৈ। এম, ই স্কুল (সাধাৰণতে venture) পৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল বঞ্চিত। মাষ্টৰে পাচ কৰি দিয়াৰ পাচত তেওঁলোক হাই স্কুল পঢ়িবলৈ কিয়নো University ৰ নিচিনা পৰীক্ষা লোৱা নহয়—ফলত তেওঁলোকে মেট্ৰিক সেই কাৰণে নই কও, সিমান বিলাক "ভেনচাৰ" স্কুল আছে গাঁও পঞ্চায়তৰ হাতলৈ পৰি-চালনাৰ ভাৱ দিয়াৰ আগে আগেই সেই সকলোবোৰ স্কুল চৰকাৰে অতি সোনকালে ল'ব লাগে আৰু উপযুক্ত সংখ্যক শিক্ষক নিয়োগ কৰিব লাগে। শিক্ষক নিয়োগ কৰাৰ পিচতহে Lower Primary স্কুল স্থাপন কৰিবলৈ দিব লাগে।

গাঁও পঞ্চায়তৰ ক্ষেত্ৰত আমি দেখিবলৈ পাইছো যে পঞ্চায়তৰ প্ৰেচিডেণ্ট মাষ্টৰ, মণ্ডল, কানুনগু বা গাঁও বুঢ়া আদি শিক্ষিত মানুহ হ'ব নোৱাৰে—খেতিয়ক মানুহহে প্ৰেচিডেণ্ট হ'ব লাগিব—কিন্তু এই খেতিয়ক মানুহৰ শিক্ষা-দিক্ষা বৰ কম সেই কাৰণে এই পদ চলাবৰ বাবে এই খেতিয়ক পঞ্চায়ত মেম্বৰ সকলক অতি সোনকালে প্ৰশিক্ষণ দিয়াৰ অৰ্পণ কৰিব বিচাৰিছে। তেতিয়াহে চৰকাৰ বহু পৰিকল্পনাৰ কাৰ্য্যভাৱ পঞ্চায়তৰ হাতত যথেষ্ট সহায় হ'ব আৰু লগতে চেক্ৰেটাৰীজনোক যথেষ্ট পৰিমাণে শিক্ষিত মানুহ হোৱা উচিত। তেতিয়াহে চৰকাৰ লগত আদান প্ৰদান হোৱা কাগজ পত্ৰবোৰ ভালদৰে বুজিব পাৰে।

Shri MADHUSUDHAN DAS (Barpeta) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় গৰ্ভৰ ডাঙৰীয়াৰ ভাষণৰ ওপৰত যি বন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰা হৈছে সেই প্ৰস্তাৱৰ সংশোধনী স্বৰূপে দিয়া প্ৰস্তাৱটো, সমৰ্থন জনাবৰ বাবে নই থিয় হৈছো। ৰাজ্যপালে প্ৰথমতে আমাৰ সীমান্ত বাহিনী আৰু পাকিস্তানীৰ অনুপ্ৰবেশৰ কথা অৱতৰণা কৰিছে। যোৱা বাৰ অধিবেশনতো মই পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশৰ কথা কৈছিলো। কিন্তু সেইবাৰ যি বিলাক সদস্যই অনুপ্ৰবেশ হোৱা নাই বুলি কৈছিল তেওঁবিলাকৰ কেইজনমানে এইবাৰ অনুপ্ৰবেশ হৈছে বুলি স্বীকাৰ কৰাত সন্তোষ পাইছো। সেই

সময়ত বুখা মজী ডাঙনীয়াই এই অনুপ্ৰবেশ বাজ-নৈতিক কাৰণত হোৱা নাই বুলি মন্তব্য প্ৰকাশ কৰিছিল আৰু নাতনি কাকতখোৱাতো তেওঁ সেই মতকে প্ৰকাশ কৰিছিল। কিন্তু মই জোৰকৈ ক'ব পাৰো যে এই অনুপ্ৰবেশৰ মূলত বাজনৈতিক ঘড়মুহ আছে। স্বাধীনতাৰ আগৰ লীগ নেতাসকলে অসমক পাকিস্তানৰ অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব লাগে বুলি আন্দোলন কৰিছিল কিন্তু আচৰিত কথা যে যি সম্প্ৰদায়ৰ মানুহে এই আন্দোলন কৰিছিল তেওঁলোক অসমত সংখ্যা গৰিষ্ঠ নাছিল। তেওঁলোকে দেখিছিল যে অসমত নানা জাতিৰ মানুহ আছে—মহিলাসকল ভিতৰত মিলা প্ৰীতি নাই। তেওঁলোক চালাক নহয়—ইয়াৰে কুখিয়া লৈ সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ক সংখ্যা গৰিষ্ঠ কৰি তুলিবৰ ইচ্ছা তেওঁলোকে পোষণ কৰিছিল। তেওঁলোকে "বড়কে লেছে পাকিস্তান" — "খুনচে লেছে পাকিস্তান" আদি ধ্বনি তুলিয়েই ক্ষান্ত নাছিল। তাৰ উপৰিও পাকিস্তানৰ পৰা মানুহ আনি সংখ্যা গৰিষ্ঠ হৈ অসমক পাকিস্তানৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰাৰ সপোন দেখিছিল। দেশ বিভাজনৰ পাচত লীগ আন্দোলনৰ অসমত গঢ়িছিল কিন্তু এই আন্দোলনৰ বাবে লিখা লিখি কৰা বহুত চিঠি পত্ৰ আমাৰ পুলিছৰ হাতত পৰিছিল। দেশ বিভাজনৰ পিছত লিখা চিঠি-পত্ৰত আমাৰ পুলিছৰ হাতত পৰিছিল। সেই লীগৰ নেতাসকলক কংগ্ৰেছত সোমাই কংগ্ৰেছৰ পোচাক পিন্ধি কংগ্ৰেছী নেতা হৈ পৰাৰ কাৰণে সেইবোৰ চিঠি পত্ৰৰ কোনো খা-খবৰ নাইকিয়া হ'ল গৈ। সেই সময়ত লীগ নেতা এতিয়া যি সকল কংগ্ৰেছী নেতা হৈছে—তেওঁলোকে সেই সময়ত অৰ্থাৎ বিভাজনৰ ঠিক পিছতেই প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল যে বৰপেটা আৰু গোৱালপাৰা পাকিস্তানৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হ'ব।

গোৱা অধিবেশনত বুখা মজীয়ে কৈছিল যে খাবলৈ নাপাই হৈ পাবিস্তানৰ মানুহবোৰ অসমলৈ আহিছে কিন্তু আচল কথা সেইটো নহয়। সেইটো যদি কাৰণ হ'ল হেঁতেন তেতিয়া হ'লে আমাৰ ইয়াৰ পনুৱা মানুহবোৰে সেই পাকিস্তানী মানুহবোৰক তেওঁলোকৰ আশ্ৰয়ত থাকিবলৈ নিদিলেহেঁতেন কাৰণ মাটি বাৰীৰ ওপৰত ছাপ পৰা ইয়াৰ স্থায়ী মুছলমানসকলে ভাল নাপালেহেঁতেন। ইয়াত নিশ্চয় বাজনৈতিক উদ্দেশ্য আছে আৰু এই উদ্দেশ্য লৈয়ে পনুৱা সকলে এই অনুপ্ৰবেশকাৰীসকলক আশ্ৰয় দিছে। তেওঁলোকৰ মানুহৰ সংখ্যা বৃদ্ধি কৰাৰ উদ্দেশ্যই হ'ল প্ৰধান উদ্দেশ্য।

যি দিলাক মানুহ কোনো বাজনৈতিক দলত আছে তেওঁলোকে ভোট পোৱাৰ আশাত বা পদ পোৱাৰ আশাত সেই সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ লোভসকলক হাতত ৰাখি লগীয়া হৈছে। আজি আমাৰ বাজনৈতিক দলৰ দায়িত্ব সম্পূৰ্ণ নেতাসকলৰ এনেহে এটা অবস্থা হৈছে যে আজি সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ যিবিলাক লোক পাবিস্তানৰ পৰা আহিছে তেওঁলোকক পাকিস্তানী বুলিবলৈকে ভয় কৰে। এনে অৱস্থাত ওপৰ মহলতো পাকিস্তান ভাৰাপন লোকৰ সংখ্যাই বেছি হৈছে। আজি আমাৰ ঘৰে-বাহিৰে সকলো বিভাগতে পাকিস্তানী লোকেৰে ভৰ পুৰ হৈছে।

পাকিস্তানৰ পৰা অহা মানুহক পাকিস্তানী সম্প্ৰদায় বোলে আৰু যি সকলে সেই লোকসকলক সহানুভূতিৰে আশ্ৰয় দি আমাৰ ইয়াৰ মানুহ বুলি কৈছে তেওঁলোককে পাকিস্তানী বোলা হৈছে।

আজি ক্ষমতা সম্পূৰ্ণ বাজনৈতিক দলৰ লোকসকলে পাকিস্তানী মানুহ আমাৰ ইয়ালৈ আহি থকা বুলিবলৈকে ভয় কৰে।

তেওঁলোকে কয় কিছুমান মানুহ স্বাভাৱিক উপায়েৰে বাঢ়িছে। কিন্তু মই ক'ব খোজো যে স্বাভাৱিক উপায়েৰে এনে ধৰণে বাঢ়িব নোৱাৰে। যোৱা মাৰ্চ মাহত গৃহ দণ্ডবৰ ৰাজ্যিক মন্ত্ৰী শ্ৰীদতাবে এই বিষয়ে হোৱা এটা আলোচনাত লোক সভাৰ মজিয়াত কৈছে যে সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ শতকৰা ৩৮.৫৬ জন বাঢ়িছে—কিন্তু স্বাভাৱিক উপায়েৰে যদি বাঢ়ে তেন্তে শতকৰা ১০ জনতকৈ বেছি বাঢ়িব নোৱাৰে। মুছলমান সকলে বহু

বিবাহ কৰে—যদি গড়ে দুজনী কৈ তিহাতা হয়। চহু—তেওঁলোকৰ তেওঁলোকৰ লোক সংখ্যা ১০ বছৰত শতকৰা ২০ জন বাঢ়িব পাৰে। এই কথা জন সংখ্যা বিভাগে সম্বন্ধ কৰে। কিন্তু তেওঁলোকৰ তিহাত শিঙৰ বৃদ্ধিৰ দাবী বহু বেচি সেই বাবে শতকৰা ২০ জন কৈ বঢ়াও সম্ভৱ নহয়। প্ৰকৃত পক্ষে বৰ্ষা চাব শতকৰা ১০.১০ জনৰ বেচি হ'ব নানাগৈ। গতিকে নিশ্চয় বাহিৰৰ পৰা অৰ্থাৎ পাকিস্তানৰ পৰা আহাৰ হ'বলৈ এই ধৰে অসম্ভৱকোপে সংখ্যা লম্বু সম্প্ৰদায়ৰ লোক এই বাৰৰ লোক গণনাত বৃদ্ধি পাইছে।

বহুতে কয় যে ১৯৫০ চনৰ মানচিত্ৰখনত সংখ্যা লম্বু সম্প্ৰদায়ৰ অসংখ্য আশ্রয় পৰা পাকিস্তানলৈ গৈছিল আৰু সেই মানুহ বিলাক ধূবি অহাত ১৯৫১ চনৰ আদমশুমলীত সেই মানুহ বিলাকক ধৰা নাই।

কিন্তু মই কও যে ১৯৫০ চনত লাহে লাহে মানুহ অসমৰ বাহিৰলৈ যোৱা নাছিল। এই ঘটনা মাত্ৰ বৰপেটা মহকুমা আৰু গোৱালপাৰা জিলাৰ মৰা এটা অংশত হৈছিল। ঘটনাখনৰ পৰা কিছুমান মানুহ গৈ আন মুছলমান প্ৰধান ঠাইৰ মানুহৰ দৰে থাকি অহা মানব পিচতে ফিৰি আহিছে ইয়াৰ উপৰিও চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰাও ৬ মাহৰ তিহাতত ফিৰি আহিব লাগে বুলি নিৰ্দেশ দিছিল। তাৰ পিচত কিছুমান মানি নথকা মানুহ সেইসময়ত ইয়াত আছিল; তেওঁলোকৰ হয়তো এটা দল ইয়াত আছে আৰু এখন দল পাকিস্তানত আছিল। তেওঁলোকৰ কিছুমান ধূবি নাছিল পাৰে। সি হওক সি কেইজনমান মানুহ ইয়াত পৰা গৈছিল—তেওঁলোকৰ প্ৰায়বিলাকেই ধূবি আহিছে তাৰ পিচত যেতিয়া নেতৰা-লিলাকত পেটী হ'ল—তাৰ লগে লগে সকলোবিলাক ধূবি আহিল আৰু তাৰ পিচতহে ১৯৫১ চনৰ পৰিসংখ্যা লোৱা হৈছে। গতিকে তেওঁলোকক গণনাত নথকা কথা আছে কেনেকৈ? অসমত নীল-কংগ্ৰেছ চুক্তি হ'লে ১৯৩৮ চনৰ পিচত য'হা পন্থাক মানি দিয়া নহ'ল বুলি ১৯৫৮ চনত সিদ্ধান্ত কৰা হৈছিল। ১৯৪৭ চনত এনেকুৱা মানুহ কেনা লাগে৷ একা দেখা গৈছিল—তেওঁলোকৰ বহুতে অন্যায়কৈ মাটিৰ পট্টনো লৈছিল। পিচত বৰদলৈ নদীত ভাই হোৱা মানুহৰ পাট্টা বদ কৰি তেওঁলোকক উচ্ছেদ কৰাত দেশ বিভাজনৰ পিচতে কেনা লাগে৷ তেনে মানুহ পাকিস্তানলৈকে গুচি যায়—গতিকে কোনো কোনো ঠাইত ১৯৫১ চনৰ পিচত আশানুকোপে মুছলমানৰ সংখ্যা বঢ়া দেখা নাযায়। বিশেষকৈ কামৰূপ আৰু গোৱালপাৰা জিলাত ১৯৫১ চনৰ পিয়লত মুছলমানৰ জন সংখ্যা কমল এইটোৱেই নান। অবশ্যে সংখ্যা গৰিষ্ঠলোকৰ সংখ্যাও বাঢ়িছে কাৰণ পূৰ্ব পাকিস্তানৰ পৰা ১৯৪৭ চনত লাখলৈকে ভৰ্গনীয়া অসমলৈ আহিছে। যেতিয়া অসমত উদ্যোগৰ পন্থাৰ বাঢ়িল তেনে স্থলতো, সংখ্যা গৰিষ্ঠৰ বৃদ্ধি হ'ব, সংখ্যা লম্বুৰ তুলনাত বহুত কম। গতিকে সম্বন্ধে প্ৰশ্ন হয় যে পাকিস্তানৰ পৰা নতুন মানুহ নাছিলে এনে আচৰিত হ'ব এইবোৰ কাৰণত সংখ্যা গৰিষ্ঠ সম্প্ৰদায়ৰ জন সংখ্যা শতকৰা ৩৩.৯ বাঢ়িছে। পাকিস্তানৰ লগত হোৱা সম্বন্ধৰ কাৰণে যে আগি কোনো কথাতে চকু নিদিম তেনে কথা হ'ব নোৱাৰে—আমাৰ নিৰাপত্তা নিশ্চয় অক্ষুণ্ণ ৰাখিব লাগিব।

এতিয়া আমাৰ নগা বিদ্ৰোহৰ গুৰিতো পাকিস্তানৰ প্ৰবোচনা থকাৰ প্ৰমাণ আছে। নগা বিদ্ৰোহৰ আৰম্ভণীতে পাকিস্তানে বন্দুক যোগোৱা বুলি প্ৰকাশ পাইছিল—কিন্তু আমাৰ চৰকাৰে স্বতঃস্ফূৰ্ত উদাৰতাৰে সেই কথা অস্বীকাৰ কৰিছিল—আজি অসমৰ পৰা নগা আগৰ পৰাই পাকিস্তানৰ প্ৰবোচনা আছে, সেই কথা ভালকৈ প্ৰমাণ হয়। এইদৰে পৃথক আমাৰ পাহাৰী ছোৱালী কিছুমানক বিয়া কৰাই লৈ গৈছে। পাকিস্তানী লোকসকলৰ বহুতে অসমৰ লগত আদান-প্ৰদানৰ ব্যৱস্থা এটা কৰি লৈছে। সেই সত্বে তেওঁলোকক সংগীন হৈছে। কিন্তু এনে অবস্থাতো অসমীয়া মানুহ চোপনীৰ পৰা মাৰ পোৱা নাই। আজিও যদি সজাগ হোৱা নহয় তেন্তে অসম অচিৰতে পাকিস্তানৰ অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব।

এই কথা কোৱা নানে মই সংসাৰ লক্ষ সন্তোষক হিচাপা কৰা নহয়। আজি ভাৰতৰ কোন বাতৰি সংসাৰ লক্ষ সন্তোষকৰ পৰা 1. G. P. Chief Secretary, আছে ? আমাৰ ইয়াত মুক্তানা মুক্তমান বৰদৰ পিছল—আজি সামৰিক কাৰণত এজন সামৰিক মোৰাৰী নৰপুৰণকৰ ৰাজ্যত কৰা হৈছে—নহলে মুক্তমান ভাৰতলৈ এজন বোধ হয় এই সমানিত পৰ পালেহেঁতেন। তেনে স্থলত আমাৰ সংসাৰ লক্ষ সন্তোষকৰ নোহোৱাৰ বিৰুদ্ধে এনে প্ৰেৰণা কৰা অনুচিত। মুক্তমান সন্তোষকৰ লোকে অতি উচ্চ পৰত অধিষ্ঠান কৰাত কোনো নিম্ন সংসাৰ লক্ষ সন্তোষকৰ লোকে আপত্তি কৰা নাই।

কিন্তু ই বহু বৃত্তি বুদ্ধি কৰা নহয় আমাৰ ইয়াতলৈ যাতে পাকিস্তানী লোক আহিব নোৱাৰে তাৰ দৰে বাৰহা এটা প্ৰহৰ কৰিবলৈ লাগিব। কিন্তু আমাৰ সংসাৰ লক্ষ সন্তোষকৰ কিছুমান লোকে পাকিস্তানী সন্তোষকৰ পৰা বুলি কৰেই নহয় বিক্ষুব্ধ হয়—এই কথাতে তেওঁলোকৰ বা কিম নিকাৰ নাই উঠে মই বৃত্তি কৰা নাই। লোকসভাত শ্ৰীহেম বৰদাৰী বৈঠকত যে যদি সীমান্ত বন্ধ কৰি দিয়া নহয় তেনে হলে সৈন্য বাহিনী নিৰোগ কৰি হলেও পাকিস্তানী সন্তোষকৰ কৰিব লাগিব। এই কথা কেই নিব্বাচনৰ সময়ত কৰোঁ মন্তোষকৰ সন্তোষকৰ ভাৰতীয় কৰি তেওঁক মুক্তমান বিক্ষুব্ধ বুলি প্ৰচাৰ কৰি তেওঁ বিক্ষুব্ধ সন্তোষকৰ বিক্ষুব্ধ কৰাই তুলিছিল। এইবিলাক কথা উচিত হৈছিল নে ?

গতিকে চৰকাৰে পাকিস্তানীৰ অনুপ্ৰবেশ বিমুহুত এটা কঠোৰ নীতি গ্ৰহণ কৰিব লাগে যাতে পাকিস্তানী লোকে ১৯৪৭ চনৰ পিছত অসমলৈ আহিছে, তেওঁলোকক পিচাৰি উলিয়াই দি তেওঁলোকক মাৰিব কান দিব পাৰি। অনুমানিক ১৯৪৭ চন বা তাৰ পিছত বৰদৰী সন্তোষকৰ ১৯৪৮ চনৰ পিছত অহা মানুহৰ পাট্টা বদ কৰি মাৰি মাচ কৰিছিল। বৰদৰী সন্তোষকৰ দিনত ১৯৪৭ চনৰ পিছত অহা নে আগতে অহা তাৰ নিৰ্ণয় নানে তেওঁলোকক দলিল পত্ৰে প্ৰমাণ দিব লাগিছিল। তাৰ পিছত মন্তোষকৰ সন্তোষকৰ দিনটো তেনে প্ৰমাণৰ ব্যৱস্থা আছিল। আজিও চাব লাগিব যে যদি কোনোৱে পাট্টা বা কোনো দলিল পত্ৰে ১৯৪৭ চনৰ আগতে ইয়াতলৈ অহাতো প্ৰমাণ কৰিব নোৱাৰে তেন্তে তেওঁলোকক পাকিস্তানী বুলি ধৰিব লাগিব। তেওঁলোকে মাৰি পাট্টা পালেও তেনে পাট্টা বদ যোগ্য হন। পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশৰ ভিতৰত এটা ভৱিষ্যত অতিশক্তি আছে সেই অতিশক্তি ৰাজনৈতিক ; গতিকে যি গাওঁত মানুহে পাকিস্তানীক আশ্ৰয় দিছে সেই গাওঁৰ মানুহেও দেশভ্ৰোহীতাৰ কাম কৰিছে। তেওঁলোকৰ ওপৰত পাইকাৰী কৰ বহুৱাব লাগে, যাতে এই কাম বন্ধ হয়।

আমাৰ যি সীমান্ত পুলিচ বাহিনী আছে তাৰ পৰা একো কাম হোৱা নাই। তেওঁলোক কৰ্ত্তব্যপৰায়ণ হোৱা হলে, দেশভক্ত হোৱা হলে এই অৱস্থা হনলৈ নাপালেহেঁতেন। গতিকে মোৰ বোম্বাৰে পাকিস্তান সীমান্ত পকাৰ বেৰা দি কাঁইটিয়া তাঁৰ লগাব লাগে নতুবা ৫ মাইল পৰ্যন্ত মানুহ নোহোৱা কৰি No man's land কৰিব লাগে। এই পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশকাৰীসকলক আশ্ৰয় দি আমাৰ ভাৰতীয় নাগৰিকে যি শক্ততা কৰিছে ; এই যন্ত্ৰা শক্ত সকলৰ ওপৰত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰিলে এই সমস্যাৰ সমাধান কৰা সহজ নহব।

Mr. SPEAKER: Mr. Das, how long will you take ?

Shri MADHUSHUDHAN DAS (Barpeta): মই আধাঘণ্টা সময় নাপায় জানো ?

Mr. SPEAKER: You are given only 5 minutes.

Shri MADHUSUDHAN DAS (Barpeta): বৰপেটাৰ general seat টোত কংগ্ৰেছ প্রার্থী মনোনীত কৰিবৰ সময়ত তাৰ সংখ্যা লম্বু ভোটাবৰ সংখ্যা তাকৰ আছিল আৰু সেই বাবে তেওঁলোকৰ সংখ্যা বঢ়াবৰ কাৰণে ১৭১৮ হেজাৰ দৰখাস্ত পৰিল। সেইবোৰ কংগ্ৰেছী মানুহ আৰু ৰাজনৈতিক স্বাৰ্থত তেনে কৰিছিল। তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্য হৈছে লাহে লাহে বিধান সভাত তেওঁলোকৰ সদস্যৰ সংখ্যা যি কোনো প্ৰকাৰেই হওক বঢ়াই লৈ বিধান সভাৰ জৰীয়েতে ৰাজ্যৰ ক্ষমতা হস্তগত কৰা।

এতিয়া কওঁ নগা বিদ্ৰোহীৰ কথা। যিটো দল পাকিস্তানলৈ পাবলৈ গ'ল তাৰ ১০ দিন মানৰ আগতে আমাৰ মিলিটৰী আৰু পুলিছ বাহিনীৰ লোকে গম পাইছিল—তথাপি বাধা দিব নোৱাৰিলে বা নিদিলে। এটোটা পৰিতাপৰ কথা যে আমাৰ জাতীয় চৰকাৰৰ দিনতো এনে ঘটনা ঘটিব পাৰিছে। এটোটা গবৰ্ণৰ পাকিস্তান বা চীন দেশে গম পালে আমাৰ প্ৰতিৰক্ষা ব্যৱস্থা কিমান লেজকা সহজে বুজি পাব। নগা সদস্য কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে জটিল কৰি পেলাইছে—তেওঁলোকে দক্ষতাৰে সৈতে এই সমস্যাৰ সম্মুখীন হ'ব পৰা নাই। নগাৰ লগত তেওঁলোকৰ বাহুৰ সহায় কম—নগাৰ আচাৰ ব্যৱহাৰৰ বিষয়ে তেওঁলোকৰ অভিজ্ঞতাও নাই। অতীতৰ পৰা নগাৰ লগত আমাৰ মিত্ৰতা আছে। গতিকে তেওঁলোকৰ লগত কিবা আপোচ আলোচনা কৰিব লগীয়া হ'লে আমাৰ ভিতৰতে হ'ব লাগে। এনে আপোচ স্বগদেউ বুদ্ধি স্বৰ্গ নাৱায়ণৰ দিনত হৈছিল আৰু স্বগদেউ কদ্রসিংহৰ দিনতো হৈছিল। অতীততে স্বগদেউসকলৰ দিনত নগাৰ উপদ্ৰৱ হ'লে বা নগাই কোনোলোক অপহৰণ কৰিলে তেওঁলোকে অতি কম দিনৰ ভিতৰে উপদ্ৰৱ দূৰ কৰি অপহৃত লোকক ঘূৰাই আনিছিল। কিন্তু এতিয়া কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে মিলিটৰী লগাইও আজি দহ বছৰে পৰিস্থিতি আয়ত্বাধীন কৰিব পৰা নাই। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে বহু মানুহৰ প্ৰাণ নাশ কৰিছে গঁচা; কিন্তু বিশেষ নাই। অৱশ্যে Home guard বাহিনীৰ বা অন্য অভিজ্ঞতাও আছিলো। তথাপি মোক দিলে ২ বছৰত ভিতৰতে এই সমস্যাৰ সমাধান কৰিব পাৰিলোহেতেন।

নেকাৰ কথা কওঁ যে তাত অসমীয়া ভাষাৰ স্থান প্ৰায় লোপ পেলাবলৈকে ধৰিছে। পিচত প্ৰেচনোটৰ দ্বাৰা অস্বীকাৰ কৰা হৈছে যে অসমীয়া ভাষাক optional ভাষা কৰি হিন্দী ভাষাক বাধ্যতা মূলক ভাষা কৰা কোনো ভুলুম জাৰি কৰা হোৱা নাই। যদিও তাত অসমীয়া ভাষাৰ কি অৱস্থা হৈছে সহজে অনুমান কৰিব পাৰি যেহেতু ডাইৰেক্টৰ মিঃ সোণা অনা-অসমীয়া আৰু শিক্ষকৰ সহায় ভাগেই অনা অসমীয়া। অথচ তাৰ বাসিন্দা সকলে অসমীয়া বিছাৰিছে। নেকাৰ নাম জাতীয় লোকৰ মাজত অসমীয়া ভাষাই lingua franca ২-১ জন অসমীয়া লিখকো ওলাইছে। এনেদৰেতো ডাইৰেক্টৰে এনে আচৰণ কৰাটো যুক্তিসংগত হোৱা নাই। তেওঁক সেই পদবীৰ পৰা আতৰাব লাগে। ইয়াকে কৈ মই শ্ৰীৰক্ষাৰ সংশোধনী প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিলো।

Shri MOTIRAM BORA (Nowgong): Mr Speaker, Sir, I wholeheartedly associate myself with the expression of fine feelings by my esteemed friend Mahammed Umaruddin regarding the Governor's address. Sir, the address of the Governor contains a lot of valuable information regarding activities of some of the Departments of our Government. This is good and it will help us in understanding the subjects. The Governor has also assured us of a very bright future of Assam. Sir, I am using his own words and I am grateful to the Governor for this assurance and also for giving us a lot of informations regarding the activities of

our Government. My friend Md. Umaruddin has very elaborately dealt with the different aspects of our problems in a masterly way. Though I do not agree with some of his views, particularly regarding his request to Government to give lands to those trespassers who have unlawfully trespassed into our reserve lands, I agree with most of his other observations. I do not like that the trespassers should be encouraged by giving a permission on law breaking. Further, it will encourage others to break law. So I cannot agree with him on this point. On the whole I agree with most of his observations and therefore, I do not want to recapitulate on these points. I will now deal with those matters which in my opinion require the immediate attention of the Government. Sir, the address of the Governor is a concise one. It is completed in 12 pages only. Lots of things are thought to be compressed in his short speech of 12 pages. Naturally, the Address suffers from some important omissions and it is only natural when the address is concise. I feel, Sir, I shall be failing in my duty if I did not bring to the attention of the Government such omissions. I hope the Chief Minister when he will reply to all the points raised in this House will be able to make up these omissions. I hope in doing so, I may not be misunderstood. I feel, as it will help in removing doubt, fears and of anxieties in public mind.

✓ Sir, Governor has dealt with the matter of Pakistani infiltration in the first page of the address. My friend Shri Mahammad Umaruddin has also dealt with this matter very elaborately. He has given an important speech in his own way. My friend, Mr. Das of Barpeta has also made important and pertinent observation on this subject. The subject has been given a very serious and anxious thought both inside and outside of this House and even in the floor of the Lok Sabha, great anxiety was shown by the Minister of Home Affairs also. Sir, in my opinion, this problem has become a life and death problem. I will be therefore, failing in my duty if I do not discuss some aspects of this problem. Frankly speaking Sir, I am not happy about the way the Governor has dealt with it. Sir, this is a burning problem of the day. We expected much from the address of the Governor in this connection. But we do not find anything very substantial in the address. We want more informations. We want to know what is the extent of infiltration in Assam, what is the number of people apprehended upto now during the last three months. These are the most important informations we want to know from the Government. Then we can only understand that our Government is doing the right thing in handling this matter. We all are anxious to know this full state of affairs. We do not get much information from the cryptic sentence of the Governor's address. I am sorry, Sir, I do not find any indication whether this infiltration is being sponsored from Pakistan. It is said by some people both inside and outside Assam that there is some organisation in Pakistan that has sponsored this movement. I do not find any indication whether any such organisation is working. It is further said that there is a counter part of this organisation in Assam working with the same object. When there is no mention of such thing in the Governor's address people are likely to be misled and will draw their own conclusions. Sir, I had an opportunity of discussing this matter in the floor of this House when I was speaking on the address of the Governor last time. There also I pointed out the same grievance, but I find the same defect this time also. I feel Government has not given importance to this serious problem or in other words, there is no indication that the seriousness is being realised. I am sorry the address suffers from the lack of this information and it has deepened our anxiety.

Now, Sir, I am very glad that Governor, in his address, has pointed out one important matter in this connection. Our Government made certain proposals to the Central Government for the approval of the financial assistance to this State to fight this menace. These proposals of our Government have been approved by the Government of India and the Government of India has come forward to help us to implement these schemes. This is a good thing and it is welcome. This is an indication that even the Government of India has realised the seriousness of this problem, otherwise why they should come forward with such financial assistance? I am thankful to the Government of India for their financial help to our Government. I convey my thanks without any reservation whatsoever to the Central Government as well to the State Government for taking up these schemes.

Now, Sir, personally speaking I am not very sanguine that implementation of those schemes will take us to our goal; will enable us, to fight with these problems successfully. Little reflection will enable the Members to agree with me on this. Sir, it is a very complicated problem. Ours have a long border. Our boundary between Pakistan and Assam is very very long. It passes through difficult terrain. It passes sometimes through dense jungles and big rivers and big hills. In such situation it is very difficult to catch hold of the intruders, to catch them all by means of increasing the numbers of check posts. Because, Sir, from the nature of things, if a movement is sponsored by organization from outside, you will agree with me that these intruders will never use the broad road or the straight path where our officers will be guarding the frontiers. The intruders will come under cover of darkness or take the zigzag way, will come through hills and jungles and will thus be able to evade the notice of our vigilant staff standing guard in the border. That is why I say, increase of numbers of checkpost will not fully enable us to fight this problem. Then the question arises, how do you propose to fight, what is your suggestion?

Sir, there is another difficulty with regard to this matter. After crossing the difficult border, terrain, where do these intruders go? They come into the plain and they get themselves merged in a sea of humanity with similar dress, similar appearance, similar mode of living and similar affinity. They get themselves merged in a vast sea of humanity when they get welcome, get food, get accommodation, get shelter and get work. Then it becomes almost very difficult to our police to trace them out or to get evidence.

Sir, Government should take this aspect of the problem into serious consideration. Sir, I should not be understood to mean that I am making some reflection on the vast majority of people living in these areas where these people get merged? Vast majority of the people living there are faithful and loyal like myself. They also do not like this intrusion. They also feel unhappy, but then they can not help. They do not come forward and help in the detection of the intruders and it is also natural. They have no guts and no strength of mind. I think they are not inclined to take risk or become unpopular. Therefore, it is not easy for the police to catch hold of the intruders. Why should they incur unpopularity, why they should take risk upon themselves. Therefore, Sir, it is something like a baffling problem it is why our police officers do not get adequate evidences and that is why I feel, Sir, we are not very successful.

in evicting those people, in apprehending those intruders in good numbers. Then Sir, what is the remedy? Sir, I have given my anxious thought on this matter. My friend Shri Umaruddin has suggested some measures and I agree with him on some of them. But, Sir, I feel time has come when we should have recourse to some legislative means. Sir, I think Government should consider whether it is possible to make it an offence, to give shelter, to give food, to give work, to give home, to give accommodation and to give co-operation to the intruders whether Government can penalise such activities by a legislative measure. This, I think can be done, Sir. That is likely to create something like a wholesome check. I put this suggestion for consideration of the Government. Then, Sir, there should be inducement offered to people to come to the aid of police. Why should these people take the risk of detecting and apprehending intruders unless they have got some inducement. Coming to the help of police is likely to put them to the risk of being killed, put to other difficulties and also the risk of being unpopular, and why should these people help the officers unless there should be some inducement. I feel time has come for the Government to consider whether we can give some reward to persons who help in the successful apprehension of those intruders, by money or by offer of land. I think Sir, some sort of inducement should be there, to get help to our police. Then again Sir, police should also be given some inducement. Sir, we think in the police administration we have provision to give some inducement by way of good service mark which is converted for promotion. Any police officer who is successful in detection of serious offences get some good service mark. This service mark is taken into consideration at the time of promotion. This should also be adopted too. Successful apprehension of intruders be awarded with commendable certificate. Sir, any police officer who succeed in such detection will get one good service mark. This may also work as an inducement for vigorous action by the police.

Last of all Sir, there is another thing for the Government to take note of. There is an apprehension in the minds of the people—I do not know how far it is correct that some sort of fear complex or fear psychology have taken grip of a section of our police officers. There is an impression, Sir, that if an officer shows some promptness, shows some effectiveness in successful apprehension he is likely to suffer for it. It is said that there is a secret unofficial agency to take note of such vigorous pursuit of works and such notes are forwarded to some quarters in Shillong. The officers are said to be afraid not for such works, they may be shifted from these places of activities and taken to Mizo Hills.

(Applause from the Opposition)

I want to say that it is rather bad. There must not be such an impression in the minds of our officers. It was reported to me that a high officer of the Police Department was very vigorous, it is said, in the detection of Pakistani people in some district of Assam but on account of information coming to some quarters in Shillong he was transferred from there. I do not know how far it is correct. I am bringing it to Government's notice so that such impressions, if any, are removed. I think, Sir, time has come when Government should remove such an impression immediately. It is said, Sir, that there is a secret agency working in our districts. That secret agency works in a subtle way, subtle manner and that secret agency

takes note of Police Officers who are vigorously pursuing this matter. Those things are forwarded to some places. These things get notice and some action taken and these officers are removed from the places of their activities. Sir, these are the things, which are not welcome, which are not wholesome. Rather it is positively bad. I appeal to the Chief Minister to remove such apprehension that have crept into the public mind. Sir, this matter of infiltration being a matter of life and death the whole situation needs, in my opinion, to be tackled on war footing. I am using this word after due consideration. This has to be tackled on war footing, and undivided attention of the authorities is to be given to tackle this matter successfully. Now, Sir, my submission is that there should some administrative changes be made by the Chief Minister for enabling the Department concerned to give their undivided attention to this matter. Sir, responsibility for fighting with this menace rests with the Department of Home and you know, Sir, that this Department of Home is presided over by our Chief Secretary. The Chief Secretary is a very able man, a conscientious man. I know him from a long time. He was in our district once as Additional Deputy Commissioner and on another occasion as Deputy Commissioner and I had the opportunity of working with him as Secretary of the different departments when I was the Minister here. Sir, I know thoroughly well that he is an able officer. But Sir, ability is one thing, conscientiousness is one thing, but physical endurance is quite another thing. Sir, it is not unknown to the Members of this House that works of this Chief Secretary officer that he is to keep constant touch with different activities of different expanding departments of the Government. He is also the Secretary of the Cabinet, he is in-charge of the Cabinet meeting, he is also the Secretary of the Appointment Department, he is the Secretary of the Home Department, he is to preside over meetings and conferences and is to give advice and guidance to a lot of officers daily. Therefore, Sir, the Chief Secretary though a conscientious officer, though an able officer, he cannot afford to give whole-hearted attention to this subject of the Department of Home. Therefore, time has come that he should be relieved from the burden of this Department and the Department of Home should be constituted in such a way that it can be given to another different Secretary who can give whole-hearted attention, undivided attention. We cannot fight with this terrible menace in a suitable way without an officer who can afford to give undivided attention to it. Sir, I am also looking at the point from another angle. The hon. Members will agree with me that the Police Department has within a few years undergone development beyond recognition. This Department needs thorough overhauling and the Government is contemplating thorough re-organisation of this Department. Government therefore, appointed an important Officer to go now into the question of organisation of this department and his report is under study of this Government. Government is going to reorganise the Department from top to bottom. But the Chief Secretary who is burdened with so much works can hardly find time to do the work of reorganisation of this very important Department. If you look from that angle also, you will be satisfied that the time has come for the Government to separate the Home Department so that they may be able to give undivided attention to this matter of Pakistani Infiltration and re-organisation satisfactorily.

Mr. SPEAKER: Your time is two minutes more.

Shri MOTIRAM BORA (Nowgong): I have to say many things, Sir

Mr. SPEAKER : No, you conclude the speech.

Shri MOTIRAM BORA (Nowgong) : I will take only two or three minutes.

Mr. SPEAKER : Alright.

Shri MOTIRAM BORA : Sir, I want to speak on at least on another administrative measure, that I would suggest to the Government for consideration and then I will finish Sir. It will take only a few minutes.

Sir, this matter needs to be tackled by a very experienced man, trained man, experienced and trained in Intelligence work, Criminal Investigation Department work. Because, Sir, it is a very complicated problem, very delicate problem and it needs to be handled by intelligent and experienced officer, because we will have to proceed while tackling this problem in such a way that they do not offend the feelings of any section of the people. The harmonious relation that subsists between different communities, is not disturbed. Therefore, Sir, it needs to be tackled in a very intelligent manner by an officer who is experienced on work of Intelligence Department, having experience of Criminal Investigation Department. Our Chief Minister has kindly upgraded, rather he was very wise to upgrade the post of the Deputy Inspector General Administration to the post of an Additional Inspector General of Police. He has got training in Criminal Investigation Department work, he was an officer in Central Intelligence work and he has experience of works in Police Department in all its branches and in different capacities. The officer is released by Government and our Chief Minister has taken an advantage of the release to instal him as the Additional Inspector General of Police. He may be entrusted with this work along with the work of Deputy Inspector General Administration. As he has got that experience and training, I feel he may be equal to this delicate and intricate job. I leave that suggestion for consideration of the Chief Minister, and these are the things Sir, which applies good deal of serious thoughts and I consider it best to be adopted by Government.

With these observations Sir, I again thank the Governor for his lucid and nice address. I know, Sir, that our Opposition has tabled some amendments. I am quite confident that they will be satisfied when the Chief Minister gives reply to their different points and after being satisfied I am confident and also request them to withdraw this amendment when the time comes.

That officer can be entrusted with this work and sole responsibility can be given to this trained officer having wide experience in Criminal Investigation Department work. This job invariably needs experience of Intelligence Department and he has got that experience. That is my suggestion and I leave this suggestion for consideration of the Chief Minister. These are the things and I may mention an incident at Nowgong when I was almost surrounded at Nowgong. About this, I could not apprise the Chief Minister and I shall avail of some opportunity this time to speak to the Chief Minister. With these words, Sir, and thanking the Governor for the lucid and nice address, I want to close my observation.

Governor's reply on the motion of thanks on his address during the previous session

Mr. SPEAKER: There is a message from the Governor:—

My dear Shri Mahendra Mohan Choudhury,

Thank you for your letter No.5955/LA, dated 31st March, 1962, informing me that the motion moved by Shri Sarat Chandra Sinha, Member, Legislative Assembly on the address which I delivered before the Assembly on the 23rd March, 1962, was unanimously adopted. I shall be grateful if you will kindly convey to the House my deep appreciation of the keen interest shown by the members of all sections of the House who participated in the debate in regard to the matters mentioned in my address. I hope that the members of the House will work together in the best interest of the State and their deliberations will be constructive and in conformity with the highest democratic traditions and standards of parliamentary decorum.

With all my good wishes,

Yours Sincerely,
General S. M. Shrinagesh

(Adjournment)

The Assembly was then adjourned till 2 P.M. for lunch

(After lunch)

Shri TAJUDDIN AHMED (Tarabari): অধ্যক্ষ মহোদয় এইবাৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত অসমৰ প্ৰায়বোৰ সমস্যাকে উল্লেখ কৰিছে; কিন্তু তাৰে আংশিক ভাৱে কৰিছে। কোনো সমস্যাকে স্পষ্টকৈ উল্লেখ বা আলোচনা কৰা নাই। এটা কথা বিশেষকৈ যিটো কথাৰ কাৰণে অসমৰ সকলো উদগ্ৰীৱ হৈ আছে সেই কথাটোৰ সম্পূৰ্ণ আলোচনা কৰিব বুলি আশা কৰিছিলো; কিন্তু তাকে উলুৱাইহে থলে মাতোঁন। এখন দেশত যদি সকলোৰে মিলাপ্ৰীতিৰে আগবাঢ়ি যাব নোৱাৰো আৰু কিছুমান মানুহে কিছুমানক সন্দেহৰ চকুৰে চায়, তেনে-হলে দেশত বেমেজালি হ'ব আৰু দেশৰ উন্নতিত বাধা পৰিব। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত স্পষ্টকৈ কোৱা উচিত আছিল কিমান মানুহ বাহিৰৰ পৰা আহিছে, কিমান মানুহ আৰু আকৌ ঘূৰাই পঠাইছে আৰু কিমানৰ ওপৰত কেচ চলি আছে। এইটো জানিব পৰা হলে আমাৰ মানুহৰ বহুতো দুঃচিন্তা দূৰ হ'লহেতেন। এতিয়া বাটে-বাটে শুনা যায় এই বহিৰাগতৰ কথা। কিছুমানে কয় হেজাৰে হেজাৰে আহিবলৈ দিয়া উচিত নহয়। কিন্তু দুঃখৰ কথা আমি আজি ক'ব নোৱাৰো কিমান মানুহ আহিছে। গতিকে স্পষ্টবাদিতা দৰকাৰ। বৰপেটাৰ মানুহ এই বিষয়ত সজাগ হৈ আছে। চকাবাউসী গাঁৱৰ মুছলমান মানুহে ১৩ জন মানুহক পিচত নথি-পত্ৰ দেখুৱাই দিয়াতহে এৰি দিছে। বোম্বাই গাঁৱৰ মুছলমান মানুহেও এজনক ধৰি আনি S. D. O. ৰ ওচৰত হাজিৰ কৰিলেহি। তেওঁ কাগজ-পত্ৰ দেখুৱালতহে এৰি দিছে। গোৱালপাৰাৰ পৰা ১৫ জন মানুহ আহিছিল আঠিৰাবাৰীলৈ কিন্তু তাৰ মানুহে আপত্তি কৰাত পুলিচ অফিচাৰে ধৰি কেচ দিছিল। কাগজ-পত্ৰ দেখুৱাইহে বন্ধা পৰিছে। বৰপেটাত বাহিৰা মুছলমানক ঠাই নিদিয়ৈ। কিন্তু ইয়াৰ মানুহ অন্য ঠাইলৈ যাব লগা হলে প্ৰমাণ-পত্ৰ লাগে। এজন মানুহ ডিব্ৰুগড়ত চিকিৎসাৰ বাবে গ'ল। তেওঁ প্ৰমাণ-পত্ৰ

দেখুৱাব লগা হ'ল। পুলিছে আটক কৰিলে। তেওঁক খালাচ কৰিবলৈ কিছুমান গ'ল তেওঁলোকো আটক হ'ল। যোৱা ১৫ আগষ্টৰ উৎসৱ চাবলৈ মন্দিৰাৰ পৰা ৩ জন ল'ৰা আহিছিল তেওঁলোকক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিলে। অসমৰ মুছলমান ল'ৰা হিন্দুস্থানত ডেওবন্দত পঢ়িবলৈ যোৱা সকলোকে তাতে গ্ৰেপ্তাৰ কৰিলে। হাজীক আগুৱাই দিবলৈ যোৱা তেওঁৰ পুতেকক যোৱাইত গ্ৰেপ্তাৰ কৰিলে। এনেকুৱা ঘটনাও আছে য'ত M. L. A. বা পুলিচৰ চাৰ্জ ফিকেট দেখুৱালেও নহয় S. D. O. ৰ চাৰ্জফিকেট দিলেহে এৰি দিয়ে। স্বাধীন নাগৰিক হৈও যদি পৰাধীনতাতকৈও শোচনীয় অৱস্থা হয় তেন্তে দেশত উন্নতি আৰু শান্তি হয় কেনেকৈ? এইটোৰ কাৰণে দোষ নিশ্চই চৰকাৰৰ। তেওঁলোকৰ যি পহৰাদাৰ চিপাহী আৰু সৈন্য বাহিনী আছে তেওঁলোকে কি কৰিছে? এটোৱাৰ কথাৰ বিচাৰ নকৰি উৰা বাতৰি উলিয়াই দিছে বৰপেটালৈ কুৰি হেজাৰ পাকিস্তানী আহিছে। কেনেকৈ আহিছে আৰু ক'ত আছে? সেইবোৰৰ নামত যদি আজি খলুৱা লোকক উচ্ছেদ কৰে সেইবোৰ মানুহ ক'লৈ যাব?

✓ আমি আচলতে মুছলমান মানুহ হলেও, প্ৰথমতঃ আমি এই দেশত বাসকৰিছোঁ আৰু আমি এতিয়া অসমীয়া। এই অসমদেশৰ প্ৰতি আমাৰ মৰম আছে। মৌমাখিক পুৰি দিলেও যেনেকৈ নিজৰ ঠাই এৰি দবলৈ নগৈ আকৌ কাষলৈকে ঘূৰি আহে, তেনেকৈ, বহু ঘাতপ্ৰতিঘাতৰ মাজেৰে এই মানুহবিলাক অসমত বাস কৰিছে আৰু তেওঁলোকৰ অন্তৰত এই দেশৰ প্ৰতি মৰম আছে। এই কথাবোৰালৈ লক্ষ্য নকৰি যদি কেৱল মুছলমান বিলাকক দোষাবোপেই কৰা হয় তেন্তে, বৰ দুখৰ কথা হ'ব। আজি এটা কথা আমি শুনিছোঁ যে, বৰপেটাত কুৰিহাজাৰ পাকিস্তানী লোক সোমাইছেহি; কিন্তু কতা; আমিহে তেনে লোক দেখা নাই। চুবকৰি যিবিলাক সোমাইছেহি, সেই বিলাক নিশ্চয় হাজাৰটো নহয় শ. শ ওহয়নে নহয় সন্দেহ। এনেকৈ চুবকৰি সোমোৱা মানুহ থাকিব পাৰে। সকলো দেশত চোৰ আছে কিন্তু আমি জনাত নাই। আগৰ চেনচাচত অৰ্থাৎ ১৯৫১ চনৰ হোৱা গণনাত যিমান সংখ্যা আছিল তাতকৈ ইমান মানুহ কেনেকৈ বেচি হ'ব পাৰে? বৰপেটা আৰু বাগবৰত ইমান মানুহ কেনেকৈ বৃদ্ধি হৈছে—তাৰ এটা উত্তৰ আছে। সেইটো হৈছে ১৯৫০ চনত এই ৰাজ্যত এই গোলমালৰ সৃষ্টি হৈছিল। ইয়াৰ ফলত এই মহকমাৰো বহু ঠাইৰ পৰা এই মানুহ বিলাক গুচি গৈছিল। বেকীৰ পশ্চিম পাৰে যিবিলাক মানুহ আছিল তেওঁবিলাকো গুচি গৈছিল আৰু সেই বাসস্থান বিলাকত নলখাগৰী গজিছিল। এই গুচিয়োৱা মানুহ বিলাক এৰিয়োৱা নিজৰ ঠাইলৈ একে সময়তে ঘূৰি অহা নাছিল। কাজেই ১৯৫০ চনত যিবিলাক মানুহ গুচি গৈছিল, ১৯৫১ চনৰ গণপিয়লত সেই বিলাক ধৰা হোৱা নাছিল আৰু সেই মানুহ বিলাকেই পুনৰ ১৯৬১ চনৰ পিয়লত ধৰা হৈছে আৰু সেই কাৰণে, দেখাত সংখ্যা বৃদ্ধি হৈছে। বাগবৰ মৌজাতো বহুবি বাগবৰ মঠাউৰি বন্ধাৰ পিচত, মাটিবিলাক খেতিৰ উপযোগী হোৱাত আগতে, কেৱল বাম চাপৰিত সিচৰতি হৈ থকা মানুহ বিলাকে জাতি-বৰ্ণ নিৰ্বিশেষে মাটি খাইছিলহি আৰু তাৰ ফলত দেখাত সংখ্যা বৃদ্ধি হৈছে। তাৰোপৰি এই অঞ্চলত কুৰি হাজাৰ উদ্ধাস্ত পৰিয়ালক বসতি দিয়া হৈছে। ইয়াৰ উপৰিও পিয়লৰ কামত অনেক সময়ত হিসাপ কৰাত দোষ থাকি যায়। গতিকে এই বিলাকলৈ চালে দেখাযায় যে, পাকিস্তানৰ পৰা অহা মানুহৰ সংখ্যা ইমান বেচি হ'ব নোৱাৰে; ই এটা জনবৰ। গতিকে এই বিলাকৰ সংখ্যা কিমান—কিমান ধৰা পৰিছে ইত্যাদি তথ্য ৰাজ্যপালৰ ভাষণত নাই যদিও, মাননীয় মধ্যমঞ্জী ডাঙৰীয়াই ইয়াৰ সমিধান দিব বুলি উৎসাহ হৈ বুলো।

ইয়াৰ বাহিৰেও, মই তিনিটা সমস্যাৰ কথা ক'ব খুজিছো। সেই কেইটা হৈছে:

(১) ৰাজ্যৰ বেনাৰ-আজাৰ;

(২) দৰিদ্ৰতা আৰু

(৩) শিক্ষা সমস্যা।

এই সমস্যা বিলাকৰ সম্বন্ধত আমাৰ চৰকাৰে স্পষ্টনীতি অৱলম্বন কৰিব লাগে। অশিক্ষিতক শিক্ষিত কৰিবলৈ চৰকাৰে দৃঢ় প্ৰতিজ্ঞা ৰখা লাগে। এই উদ্দেশ্যে আজি অগণন প্ৰতিষ্ঠান হলেও যিবিলাক অঞ্চলত ইয়াৰ অভাৱ তাত হোৱা নাই। বৰপেটাত ১৫৫ টা venture নিয়া-প্ৰাইভেটী স্কুল আছে আৰু এই বিলাকৰ ৫৫ টাৰ কাৰণে টকা দিছে। কিন্তু দুখৰ বিষয় ইয়াৰ যিবিলাক ভিতৰুৱা ঠাই, সেই বিলাকত অতীজৰে পৰা স্কুল নাই আৰু এতিয়াও নাই। যিবিলাক নতুনকৈ খুলিছে তাকো লোৱা নহয়। সেই কাৰণে আজি দেখা যায় যে চহৰ বা তাৰ দাতিকাষৰীয়া অঞ্চলৰ লৰা-ছোৱালী বিলাক ভিতৰৰ প্ৰান্যঞ্চলৰ লৰা ছোৱালীতকৈ বেচি 'এডভান্স'। কাজেই, সকলো ঠাইতে যাতে, লৰা-ছোৱালীয়ে উপযুক্ত শিক্ষাৰ সা-সুবিধা পায় তালৈ চকুৰাখি চৰকাৰে ব্যৱস্থা অৱলম্বন কৰিব লাগে।

জনসংখ্যাৰ ক্ষেত্ৰত যাতে সকলো মানুহে সোনো সা-সুবিধা পায় তাৰ কাৰণে চৰকাৰে ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। দেখা যায় যে, টাউন বা চহৰৰ বাহিৰে আন আন গ্ৰাউণ্ড বিলাকত ডাক্তৰখানাৰ সংখ্যা অতি কম আৰু তাৰ মাজতেই যিবিলাক ঠাইত আছে, তাত দুই-এটা আছে যদিও যিবিলাক ঠাইত নাই তাত কোনো বকনৰ ব্যৱস্থা নাই। ইয়াৰ প্ৰধান কাৰণ হল যে, এই ক্ষেত্ৰত, স্পষ্ট নীতি চৰকাৰে লোৱা নাই আৰু পৰিকল্পিত তেনে কোনো আঁচনি গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই। ইয়াৰ ফলত দেখা যায় কোনো কোনো ঠাইত দুই মাইলৰ ভিতৰত তিনিখন ডাক্তৰখানা আছে আৰু কোনো কোনো অঞ্চলত কুৰি মাইলৰ ভিতৰতো এখনো ডাক্তৰখানা নাই। কাজেই এই বিলাকৰ যাতে সু-সম্পূৰণ হয় তালৈ যেন চৰকাৰে লক্ষ্য কৰে।

Mr. SPEAKER: আপোনাৰ সময় হল।

Shri TAJUDDIN AHMED (Tarabari): তাৰাবাড়ী গৌৰালপাৰাৰ পৰা ৪০ মাইল দূৰ অঞ্চল ইয়াৰ মাজত এখন ডাক্তৰখানা নাই। আৰু এটা কথা, কোনো আঁচনি নোহোৱাকৈ ডাক্তৰখানাৰ ওষধ দিয়া হৈছে। কোনো ডাক্তৰখানাত দৰকাৰ নোহোৱা ওষধ বহুত বহুত দিছে অথচ, দৰ্কাৰী ওষধ নাই। সেই কাৰণে আঁচনি নোলোৱাকৈ যদি ডাক্তৰ খানা দিয়া হয় বা ডাক্তৰ-খানাবোৰত উৰাই ওষধ পঠোৱা হয় তেনেহলে আমাৰ বেমাৰী মানুহে চিকিৎসাৰ সুবিধা নাপাব। সেই কাৰণে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। ইয়াকে কৈ প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিলোঁ।

Shri DEVENDRA NATH SARMA (Gauhati): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণৰ ওপৰত মোৰ বন্ধু ওমকান্দিৰ চাহাৰে যিটো ধন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাৱ আনিছে সেই প্ৰস্তাৱটোত সমৰ্থন জনোৱাৰ লগতে মই ক'ব খোজো যে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কেইটামান প্ৰশ্ন উল্লেখিত হৈছে—যি কেইটা প্ৰশ্নেৰে সৈতে আমাৰ ৰাজ্যৰ স্বাধীনতা ঐক্যৰ কথাও বহু পৰিমাণে জড়িত আছে। সেই প্ৰশ্ন কেইটাৰ বিষয় ভাৱে বিশ্লেষণ হোৱা নাই—নাহি খুল মূল ভাবে উল্লেখহে

কৰিছে। পাকিস্তানী অনুশাসনৰ বিষয়ে কেন্দ্ৰজনে সদস্যই কৈছে--এই বিষয়ে নই বিশেষ আৰু একো নকওঁ। চৰকাৰৰ মাজে এই বিষয় চৌৰ প্ৰতি তীব্ৰ নজৰ দিছে তাৰ বাবে মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাবো। অকল পাকিস্তানেই নহয় চীনে আমাৰ দেশৰ ওচৰতে আছে। চীন বাহিৰে আমাৰ বন্ধুভাৰ্য্যপনাই হৈ থকা নাই। তেওঁলোকৰ বনোভান ক্ৰমান্বয়ে নিকৰ হৈছে আৰু সেয়ে আমাৰ ক্ষতি হৈ উঠিছে। সেই কাৰণে আমাৰ বাজাৰত থকা চীনা ভাই সকলৰ প্ৰতিনিধিত্ব প্ৰতি চৰকাৰে লক্ষ্য ৰাখিব বুলি আশা কৰিলো। কাৰণ কেতিয়াবা তেয়া প্ৰতিনিধিত্ব উত্থৰ হোৱাৰ আগতে এই লোকসকলৰ প্ৰতিনিধিত্ব ওপৰত প্ৰতিমান পৰা চকু দিয়া উচিত।

নগা বিপ্লৱীবিলাক পাকিস্তান পোৱালো আচনিও কৰা। নগা পাহাৰৰ পৰা কাছ'ঙ-হৈ পাকিস্তান পাওতে মিলিত আমাৰ পুৰিচৰ চৰুত ধূলি মাৰি গল। এইটো অতি দুঃখৰ কথা। ভূমিমাতে মাজে আৰু এনে নহয় তান বাবে অসম আৰু অসম চৰকাৰৰ মোহোদি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক সজাৰ পাকিস্তান বাবে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

ৰাজ্যপালে কৈছে যে আমাৰ কৃষিজাত বস্তুৰ উৎপাদন বৃদ্ধি ৪ লাখ ২০ হাজাৰ টন হৈছে। আগতকৈ বহুত বেচি উৎপন্ন হৈছে--কিছ এইটো কৃষি আঁচনিৰ ফলত বৃদ্ধি হৈছে নে বেচি মাটি আবাদ কৰাৰ কাৰণে আৰু বেচি নাঙল ব্যৱহাৰ কৰাৰ কাৰণে হৈছে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত সেই বিষয়ে পৰিস্কাৰ উল্লেখ নাই। যদি পৰিস্কাৰকৈ কলে হেতেন তেতিয়া বৃদ্ধিলো হেতেন যে কৃষি ক্ষেত্ৰত আমাৰ কোটি কোটি টকা ব্যয় কৰাটো সাৰ্থক হৈছে। ৪ লাখ ২০ মৌন অধিক উৎপন্ন এনেয়ে হব পাৰে। বেচি মাটি আৰু নাঙল ব্যৱহাৰ কৰিলেও এই অধিক উৎপন্ন হব পাৰে।

আৰু এটা কথা দ্বিতীয় পাঁচ বছৰীয়া পৰিকল্পনাৰ অন্তত কৃষিজাত বস্তুৰ উৎপন্ন বেচি হোৱাৰ বিশেষ কোনো চিন পোৱা নাই। যদিও তাৰ বিশেষ পৰি সংখ্যা মোৰ হাতত নাই তথাপি সাধাৰণ দৃষ্টিভঙ্গিৰ মালৰ পৰা ইয়াক দেখিছো যে আগতে বাহিৰৰ পৰা যি খাদ্য বস্তু, দালি, তেল, সনিয়হ আদি বাহিৰৰ পৰা আহিছিল সেইটো এতিয়াও আনি পাকিব লগায়া হৈছে। এনে অৱস্থাত দ্বিতীয় পাঁচ বছৰীয়া পৰিকল্পনাৰ অন্তত কৃষি জাত বস্তুৰ উৎপন্ন বৃদ্ধি হোৱা বুলি কব নোৱাৰো। আশা কৰো চৰকাৰে এই বিষয়ে এটা স্পষ্ট আভাস ৰাইজন আগত দাঙি ধৰিব। গাখীৰ, মাছ, মাংস আদি পুষ্টিকৰ বস্তুৰ বৃদ্ধি পাইছে বুলি ৰাজ্যপালে উল্লেখ কৰিছে কিন্তু মই কব খোজো যে বৰ্তমান মাছৰ যি অৱস্থা হৈছে সেই অৱস্থা চলি থাকিলে কাৱৈ, পুষ্টি আদি মাছ কেনেকুৱা সেই কথা কিছু বছৰৰ পিচত আমাৰ ভবিষ্যৎ বংশধৰসকলক ছবি অঁকিছে দেখুৱাব লাগিব। গাখীৰ এতিয়া যি হিচাবে আমেৰিকাৰ পৰা টিনত আহিবলৈ ধৰিছে সেইটো চলি থাকিলে মানুহে গবৰ গাখীৰৰ কথা পাহৰি যাব।

আমাৰ লৰা-ছোৱালীৰ কাৰণে গাখীৰ আহে আমেৰিকাৰ পৰা। দৰ্কাৰ হলে আৰু বেছিকৈ পঠিয়াবও পাৰে; তেতিয়া আমাৰ গাই নুপুহিলেও হব। কিছু দিনৰ পিচত গাইৰ পৰা যে গাখীৰ পাব পাৰি তাকো আমাৰ মানুহে পাহৰি যাব।

ৰাজ্যপাল মহোদয়ে তেখেতৰ ভাষণত বস্তুৰ দামৰ বিষয়ে বিশেষ উল্লেখ একো কৰা নাই। দ্বিতীয় পাঁচ বছৰীয়া পৰিকল্পনাৰ কালত বস্তুৰ যি দাম আছিল আজি তৃতীয় পৰিকল্পনাৰ কালত সেই দাম ক্ৰমে বাঢ়িহে গৈ আছে। আজি মূল্য বৃদ্ধি এটা ডাঙৰ সমস্যা হৈছে। খাদ্য দ্ৰব্যৰ মূল্য দিনে দিনে বজাৰত বাঢ়ি গৈছে; অকল ধান আৰু চাউলৰেই নহয়, সকলো খাদ্য সামগ্ৰীৰে দাম বাঢ়ি গৈছে। ই যে বাঢ়ি বাঢ়ি গৈ ক'ত বৰ তাক সাধাৰণ মানুহে কোৱা টান হৈছে। এই বিষয়ে মই চৰকাৰৰ চোকা দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খোজো যে মূল্য বৃদ্ধি ৰোধ কৰিবৰ এটা সুব্যৱস্থা অতি সোনকালে কৰিব লাগে।

তাৰ পিচত যোগান বিভাগৰ বিষয়ে ৰাজ্যপাল মহোদয়ে বিশেষ একো কোৱা নাই। আজি আধুনিক যুগত লো, তীখা, টিনপাট আৰু চিমে-ট আদিৰ অতি প্ৰয়োজন। এই যোগান বিভাগৰ বিষয়ে বিশেষকৈ টিনপাত সম্পৰ্কে মই ক'ব খোজো যে ই এটা উপহাসৰ হে কথা হৈছে। যিখিনি Iron material অৰ্থাৎ বিশেষকৈ টিন পাত আহিছে তাৰে শতকৰা ১০ ভাগো প্ৰয়োজন মিটাব পাৰিছেনে নাই ক'ব নোৱাৰি।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত State Trading ৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। State Trading ব্যৱস্থাটো ভালৈ, এই বিষয়ে কোনো সন্দেহ নাই। এই মৰ্শে চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা কোটি কোটি টকা Apex Marketing-ক দিয়া হৈছে। সেই টকাৰে Apex Marketing Society এ চাভিছ ছোছাইটিৰ যোগেদি ধান বিক্ৰেয়। সৰ্বসাধাৰণ খেতিয়কৰ পৰা সেই ধান চাভিছ কো-অপাৰেটিভে ৯।১ টকা বা ১০ টকাত কিনি সেই ধান আনাৰ মিল মালিকসকলক বিক্ৰি কৰা হয়। মিল মালিকসকলে সেই ধানৰ চাউল কৰি ২৪।২৫ টকাত বিক্ৰি কৰে। আকৌ সেই একে ধানৰে এবিধ মিহি আৰু এবিধ মোটা চাউল কৰি বেলেগে বান্ধিত মূল্যত বিক্ৰি কৰে। এতিয়া কথা হল লাভ হল কাৰ? চৰকাৰৰ নে খেতিয়ক ৰাইজৰ নে মিল মালিক সকলৰ?

ইয়াৰ দ্বাৰা খেতিয়কৰো লাভ নহয়—চৰকাৰৰো লাভ নহয়। লাভ হয় মিল মালিক ভাইসকলৰ। আগেয়ে আমাৰ মিল মালিক ভাই সকলে নিজৰ গুদাম ৰাখিব লাগিছিল—এতিয়া চৰকাৰে গুদাম দিছে। কষ্ট কৰি তেওঁলোকে ধান যোগাব কৰিব লাগিছিল এতিয়া চৰকাৰে যোগাব কৰি দিব। বৰ্তমান এটা মিলক হয়তো ৫ হাজাৰ মোন, আনটোক ৩ হাজাৰ মোন ধান দিছে। তেওঁলোকে ১০ টকাত ধান কিনি মিহি চাউল কৰি মোনে ২৮ টকাত বেচিছে আৰু মোটা চাউল ২৪ টকাত বেচিছে। গতিকে এই State Trading ৰ পৰা কাৰ সুবিধা হৈছে মোৰ সাধাৰণ জ্ঞানেৰে বুজা নাই। State Trading ৰ মূলনীতিত মোৰ পূৰ্ণ আস্থা আছে। কিন্তু বৰ্তমান পদ্ধতিত কিবা ভুল হৈছে।

আজি কৃষক সকলে আনত ধান বেচিব নোৱাৰে। তেওঁলোকে ধান বেচিবলৈ লৈ আহে। কিন্তু যদি Apex Marketing য়ে আজি ধান লব নোৱাৰে তেন্তে সেই ধান ফিৰাই নিব লাগে। আকৌ আন এদিন আনোতে তেওঁৰ দুগুণ খৰচ হয়। তাৰ উপৰিও যিদিনা ধান দিয়ে সিদিনা টকা নাপায়—টকাৰ কাৰণে সময় খৰচ কৰি আকৌ কেইদিন আহিব লাগে তাৰ ঠিক নাই। বৰ্তমান এনে অৱস্থাত State Trading চলিছে। Apex Marketing ক চৰকাৰে কিমান টকা দিছে আৰু সেই টকা চৰকাৰে ঘূৰাই পাইছে নে নাই সেইটো একো জনা নাযায়।

ভূমি সমস্যা সমাধান সম্পৰ্কে কেইডবা মান মাটিত দুই এজনক দখল দিলে বা বেদখলকাৰীসকলক দখল উচ্ছেদ কৰিলেই যে ভূমি সমস্যাৰ সমাধান হ'ব সেই কথা মোৰ সাধাৰণ জ্ঞানে ঢুকি নাপায়। কেনেকৈ ভূমি সমস্যা সমাধান হ'ব? মই বুজি পোৱাত চৰকাৰে গ্ৰামদান, Consolidation of Holdings আদি এক্টৰ দ্বাৰা আৰু বেদখলকাৰী সকলক উচ্ছেদ কৰিলেই আমাৰ ভূমি সমস্যাৰ সমাধান হ'ব বুলি মোৰ মনে নহবে। মোৰ মনেৰে আমাৰ ভূমি সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ বৰ্ত্তমান সম্ভৱ উপায়েৰে যদি চৰকাৰে মনোনিবেশ নকৰে তেন্তে ভূমি সমস্যা সমাধান কৰা সূৰুঠিন হ'ব। আমি মনত ৰাখিব লাগিব যে মানুহৰ কাৰণেহে ভূমি, ভূমিৰ কাৰণে মানুহ জটিল অথচ মানুহৰ জীৱনৰ সৰ্ব প্ৰথম সমস্যাকটোক অতি গভীৰ ভাবে চিন্তা কাৰ সমাধানৰ চেষ্টা কৰা উচিত। শিল্প বিষয়ত আমাৰ অগ্ৰগতিৰ কথা ৰাজ্যপাল

মহোদয়ৰ ভাষণত প্ৰকাশ কৰিছে। তুমি আমি বৰ আনন্দ পাইছো। অসমে আজি শিল্পৰ দুৱাৰ দলিত প্ৰবেশ কৰিছে আৰু ৰাজ্যখনক শিল্প প্ৰধান কৰিবলৈ সচেষ্ট হৈছে।

মহোদয়, শিল্প তিনি প্ৰকাৰৰ ক্ষুদ্ৰ শিল্প, মজলীয়া শিল্প আৰু বৃহৎ শিল্প। মোৰ বোধেৰে আমাৰ ৰাজ্যত বৃহৎ শিল্প গঢ়ি উঠিলে আৰ্থিক সমস্যা সমাধান কৰা টান হ'ব। আমাৰ বৃহৎ শিল্পৰ ভিতৰত তেল শোধনাগাৰ Natural Gas Distribution Project আৰু Fertilizer Factory। ইয়াৰ কাৰণে আমাৰ গৰ্ব কৰাৰ কাৰণ থাকিলেও আমি ক'ব লাগিব যে এই কেইটা স্থাপিত হোৱাত আমি ভগবানৰ ওচৰতহে অধিক কৃতজ্ঞ। তেল, গেছ ইত্যাদি যিহেতু প্ৰকৃতিৰ দান। যিহেতু তাকে কৰিবলৈ চৰকাৰে আজি যি কাৰ্য্যকৰী পদা হাতত লৈছে, ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ আৰ্থিক উন্নতিত সহায় হ'ব। কিন্তু শিল্পৰ আন এটা প্ৰধান উদ্দেশ্য হল—কৰ্ম-সংস্থানৰ সন্যোগ। আমাৰ ইয়াত যি কেইটা বৃহৎ শিল্প স্থাপিত হৈছে তাৰ দ্বাৰা আমাৰ স্থানীয় লোকৰ বিশেষভাবে আশানুৰূপ কৰ্ম সংস্থান হোৱা নাই বুলি এটা অভিযোগ আছে। কিয়নো কাৰিকৰী প্ৰশিক্ষণৰ অভাৱত আমাৰ ডেকাশকলক বৃহৎ শিল্প প্ৰতিষ্ঠানৰ কামৰ পৰা বঞ্চিত হ'ব লগা হৈছে গতিকে বাহিৰৰ পৰা মানুহ আনিছে। মই ভাবোঁ যে ইয়াৰ প্ৰয়োজনীয়তা ইতিপূৰ্বে উপলব্ধি কৰি আমাৰ ডেকাশকলক উপযুক্ত প্ৰশিক্ষণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব লাগিছিল। যি হওক চৰকাৰে এতিয়াৰ পৰা হ'লেও এই প্ৰশিক্ষণ দিয়াৰ উপযুক্ত ব্যৱস্থা কৰিব বুলি মই ভাবোঁ। ইয়াৰ বাহিৰেও সৰু সৰু শিল্পত স্থানীয় মানুহে যাতে অধিক সুযোগ পায় তাৰ বাবে চৰকাৰে দৃষ্টি ৰাখিব বুলি আশা কৰোঁ। মুঠৰ ওপৰত মাটিৰ ওপৰত পৰা হেঁচা কমাবলৈ ক্ষুদ্ৰ শিল্পৰ প্ৰচলন বৃদ্ধি কৰিবই লাগিব। নহলে অৰ্থনৈতিক সমস্যাৰ সমাধান হোৱা টান।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত Refractory Plant ৰ অৰ্থাৎ চিলিমিনাইট আদিৰ কাৰণে কাৰখানা প্ৰতিস্থা কৰাৰ কথা দেখা নোপালো। চিলিমিনাইট আজি অকল ভাৰতৰে নহয় গোটেই পৃথিৱীৰ আৱশ্যকীয় বস্তু। ইয়াৰ কাৰণে যদি এটা কাৰখানা কৰা হয় তেনেহলে এটা শিল্প প্ৰতিষ্ঠান লগতে নিবনুৱা সমস্যাবোৰো কিছু সমাধান হ'ব বুলি আশা কৰোঁ।

বৈদ্যুতিক শক্তি উৎপাদন বৃদ্ধি নহলে আৰু কম খৰছতে বিদ্যুত উৎপাদন কৰিব নোৱাৰিলে হেজাৰ চেষ্টা কৰিলেও শিল্পকৰণত সফল হ'ব নোৱাৰে। গতিকে কম খৰছত বিদ্যুত উৎপাদন অৰ্থাৎ বৰ্তমানৰ আধা মূল্যত উৎপাদন কৰাৰ চেষ্টা কৰিব লাগে।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত জনস্বাস্থ্যৰ কথাবোৰো কোনো উল্লেখ নাই। স্বাস্থ্যই হৈছে এটা জাতিৰ প্ৰথম আৰু প্ৰধান সম্বল। জন স্বাস্থ্য উন্নত নহলে কোনো পৰিকল্পনাত কৃতকাৰ্য্য হ'ব নোৱাৰে। অসমত আৰু দুখন মেডিকেল কলেজ প্ৰতিস্থা কৰিবলৈ স্থিৰ কৰিছে। কিন্তু গুৱাহাটীত যিখন কলেজ স্থাপন কৰিবলৈ লৈছে তাক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ মোৰ বোধেৰে ১০ বছৰ লাগিব। যদিও গুৱাহাটী চিভিল হস্পিটেললৈ মেডিকেল কলেজ কতৃপক্ষক দিয়া হৈছে তাত Deep X-Ray Plant নাই। Maternity শিক্ষাৰ সুবিধা নাই। চকু-কাণ-নাকৰ বেমাৰ চিকিৎসাৰ সুবিধা নাই। এনে অৱস্থাত তাৰ পৰা যিবোৰ ডাক্তৰ ওলাব তেওঁলোক কেনে হ'ব সহজে অনুমান কৰিব পাৰি। যদি গুৱাহাটীত মেডিকেল কলেজ চৰকাৰে শীঘ্ৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰিব খোজে তেন্তে War footing ত ঘৰ-দুৱাৰ নিৰ্মাণ কৰি সকলো সবজীয়া যোগাৰ কৰক। মুঠৰ ওপৰত গুৱাহাটীৰ মেডিকেল কলেজ এটি পূৰ্ণ প্ৰতিষ্ঠান হ'ব লাগে। ইয়াকে কৈ শলাগনি প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিছো।

Shri TILOK GOGOI (Teko) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, রাজ্যপালৰ ভাষণৰ শলাগনি জনাই শ্রীওমৰাধিন চাহাবে যোৱাদ সূত্ৰক যিটি প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছে তাক সমৰ্পন কৰাৰ লগে লগে দুয়োফালৰ কথা কব বুজিছোঁ। প্ৰত্যন্ত গভৰুৱাৰ ভাষণত পাকিস্তানৰ লগত আমাৰ সম্বন্ধ উন্নত হৈছে বুলি কোৱা কৰাৰ সত্যতা কাৰ্য্যতঃ প্ৰমাণিত নহয়। অলপতে দুশ নগা বিদ্ৰোহীয়ে আমাৰ সীমান্ত পাৰ হৈ যোৱা নগা বিদ্ৰোহীৰ ওপৰত যেতিয়া আমাৰ B. O. P. য়ে শুদ্ধী বৰ্ষণ কৰে তাৰ উত্তৰত পাকিস্তানৰ B. O. P. য়ে আমাৰ B. O. P. ৰ ওপৰত কৰা গুলী বৰ্ষণে এই বুদ্ধিৰ সমৰ্পন নকৰে।

নগা বিদ্ৰোহী বিলাকে সীমান্তবৰ্তী জিলা, শিৱসাগৰত আজি অনেক দিন ধৰি যি উৎপাত আৰু লুণ্ঠণ কৰি আহিছে তালৈ চাই এই নগা সমস্যাৰ সমাধান এটা আমি অনতিপলমে বিচাৰিছোঁ। চৰকাৰে নগা বিদ্ৰোহীৰ বিৰুদ্ধে প্ৰহৰণ কৰা একালে মন্থক বাইফলৰ নীতি আৰু অন্য হাতে মিত্ৰতাৰ নীতি দুয়োটা কৃতকাৰ্য্য হ'ব বুলি আমাৰ কেতিয়াও বিশ্বাস নহয়। যোৱা ১৭ তাৰিখে বিদ্ৰোহী নগাৰ কেইজন মানো চেলোংহাট বজাৰাৰী গাঁৱৰ ১৬টা গৰু বলেৰে কাঢ়ি লৈ যায়। যদিও ওচৰতে মিলিটেৰী বেম্প আছিল তেওঁ লোকেও বিশেষ সহায় কৰিব পৰা নাই।

এটা কথা বিশেষকৈ চাবলগীয়া হৈছে যে কেনে ধৰণে-ৰে হেঁচা দিলে এটা সন্তোষজনক সীমান্ত হ'ব পাৰে সেই নীতি আজিও চৰকাৰে স্থিৰ কৰিব পৰা নাই। এই নগা বিলাকে, প্ৰত্যেক ওপৰাৰে, হাজাৰ হাজাৰ গৰু দক্ষিণ হেঁচুৱা হাট, মেলোংহাট, নকছাৰি হাটৰ পৰা কিনি নবায়নি, নকছাৰি আৰু চেলোংহাটোদি আমাৰ চকুৰ আগলৈ কিনি নিবহি লাগিছে। আজি তাক বাধা দিয়াৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। এই আমদানি হোৱা গৰু বিলাক নগা বিদ্ৰোহীক সহায় কৰিবৰ কাৰণে নহয় জানো?

সিদিনাখন অলপতে দুশ বিদ্ৰোহী নগাই ভাৰতীয় সৈন্য বাহিনীৰ চকুত ধূলি দি পাকিস্তানলৈ পাৰহৈ যায়। এই পাকিস্তান অভিযুগী দলতোৰ বিষয়ে C.I.D. বিভাগে গম পাই—চিভিল আৰু মিলিটেৰী দুয়োটা বিভাগক কেবাটাও আগৰে পৰা জনাই আছিল আৰু গতৰি কাকতটো এই খবৰখনৰ আগতেই প্ৰকাশ পাইছে। এনে অৱস্থাতো এই দলটোক ধৰিব বা বাধা দিব নোৱাৰাটো দেশৰ কাৰণে বৰ দুৰ্ভাগ্য জনক।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত সীমান্তত এটা ডাঙৰ বাত্ৰা বন্ধোৱাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। ক'ত-কেনেকৈ হ'ব, তাৰ কোনো বিতং বিৱৰণ নাই। মই এই সন্দৰ্ভত এটা কথা উল্লেখ কৰিছোঁ যে ইয়াক কেৱল ভাৰত আৰু পাকিস্তানৰ সীমান্তত আৱদ্ধ নাৰাখি নগা ৰাজ্যৰ সীমান্তলৈকে আগ বঢ়াই দিয়া হয়। শিৱসাগৰ আৰু নগা পাহাৰ জিলাৰ আভিও সীমা বেখা স্থিৰ নোহোৱাৰ কাৰণে শিৱসাগৰ জিলাৰ অনেক অঞ্চল আজিও নগাই দখল কৰি আছে। আমাৰ নিৰাপত্তা বাহিনীয়ে অহা-যোৱা কৰাৰ বাটৰ স্তৰল নোহোৱাৰ কাৰণে সীমান্তবৰ্তী গাঁও বিলাকত মাজে মাজে লুটপাট কৰি আছে। এই বাটোটে হৈ উঠিলে আৰু বহু সমস্যাই সমাধান হ'ব বুলি ভাবোঁ।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত জন-স্বাস্থ্য আৰু ডাক্তাৰী শিক্ষাৰ স্ত্ৰযোগ স্ত্ৰবিধাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। এই সম্পৰ্কত যথেষ্ট কথা ক'ব লগীয়া আছে। স্বাস্থ্য বিভাগৰ প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ আৰু চাৰ্চিডিয়েৰী হস্পিটেল বিলাকত ঔষধ পাতিব যোগানৰ ব্যৱস্থাস্ত যথেষ্ট বেমেজালি দেখা যায়। চাৰ্চিডিয়েৰী হস্পিটেলত যিমান টকাৰ মঞ্জুৰী পাব লাগে সেই টকাৰ পৰিমাণৰ ঔষধ, স্থানীয় ডাক্তৰে ইনদেণ্টত নিয়া অদৰ্কাৰী দুগুণ পৰিমাণ টকাৰ ঔষধ পঠিওৱাৰ প্ৰমাণ আছে। এই বিলাকে আকৌ চাৰ্চিডিয়েৰী হস্পিটেল বিলাকত একোটা নতুন সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিছে।

প্রাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্রবিলাকত ঔষধ বিতরণৰ যথেষ্ট বেমেজালি দেখা গৈছে। এই সম্পৰ্কত মই নকছাবী প্রাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্রৰ কথা উল্লেখ কৰিব খোজো। এই স্বাস্থ্য কেন্দ্রত সিদিনা অলপতে ৰাইজে পতা ৰাজহুৱা সত্যত ডাক্তৰৰ ভিজিত ইনজেকচন আৰু ঔষধৰ অভাৱৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। স্বাস্থ্য কেন্দ্র বিলাক গঠিত হলেও আজি ৰাইজে তাৰ সুযোগ লব পৰা নাই। সেই কাৰণে জন মজলকামী চিকিৎসালয় বিলাকে ৰাইজক কেনেকৈ সহায় কৰিব পাৰে তাৰ লিখিত ব্যৱস্থা চৰকাৰে দিব লাগে। যদি এই চৰকাৰী হাস্পিতেল বিলাকত সকলো ঔষধ কিনিবই লাগে তেন্তে ৰাইজৰ নিষ্টাৰ কত? সেই কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো কি কি ইনজেকচন ৰাইজে বিনা মাচুলে পাব পাৰে; ডাক্তৰে হাস্পিতেলৰ বাহিৰলৈ গলে ভিজিত লব পাৰেনে নোৱাৰে আৰু ললেও কি হাবত কেনে ভাবে লব; দেলিভাৰী কেছত ডাক্তৰে মাচুল লব পাৰিব নে নোৱাৰিব এই বিষয় বিলাক এখন নিয়মাবলী কৰি জনসাধাৰণৰ জ্ঞাতৰ্থে যাতে নোটিচ বৰ্ডত মাৰি ৰখা হয় তাৰ দিহা পৰামৰ্শ চৰকাৰে যোনকালে দিব লাগে।

আমাৰ জাতিটো আগ বঢ়াই নিবৰ কাৰণে অনেক জাতীয় আঁচনি চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিছে। কিন্তু এই জাতীয় আঁচনিৰ পৰিকল্পনা কৃতকাৰ্য্যতাৰ অন্তৰ্ভুক্ত পৰিয়াল পৰিকল্পনা সোমাই আছে এইটো এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বুলি ভাবিব লগা বিষয়। পৰিয়াল পৰিকল্পনা স্থিতিৰ ভাৱে কৰিব পাৰিলেহে জাতীয় পৰিকল্পনা স্থিতিৰ হ'ব। কিয়নো ৰাতি অহা জন সংখ্যাৰ লগত প্ৰাণ বেগে ৰাতি অহা জটিলতা ভৰা অভ্যন্তৰীণ, অন্যান্য সমস্যা, আৰু জাতীয় পৰিকল্পনাৰ নিবিড় সম্বন্ধ আছে। সেই কাৰণে যাতে জনসংখ্যা অবাধে ৰাতি আহিব নোৱাৰে তাৰ যাবতীয় ব্যৱস্থাৰ দিহা কৰা চৰকাৰৰ কৰ্ত্তব্য। সেই কাৰণে এই বিষয়বিলাকৰ সম্পৰ্কে বিহিত ব্যৱস্থা কৰিবলৈ চৰকাৰক অনুৰোধ জনাই প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিলো।

Shri NANDA KISHORE SINGHA (Silchar-West):
মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়।

বন্ধু শ্ৰী ওমৰউদ্দিন সাহেব ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণৰ উপৰি যে ধন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাৱ আনয়ন কৰিয়াছেন তাহাৰই পৰিপ্ৰেক্ষিতে বন্ধুবৰ শ্ৰী দুলাল চন্দ্ৰ বড়ুয়াৰ সংশোধনী প্ৰস্তাবকে সমৰ্থন কৰতঃ গভৰ্ণৰ মহাশয়ৰ ভাষণে অত্যন্ত জৰুৰী কয়েকটি বিষয়ৰ বাস্তব অবস্থাকে যেভাবে চাপা দিয়াছেন তাহাৰ দু-একটা বিষয়ে কিছু বলা প্ৰয়োজন মনে কৰিয়াই আমি দাঁড়াইয়াছি।

প্ৰথমেই ৰাজপাল মহোদয় গত ১লা মে তাৰিখে প্ৰায় দুইশত নাগা বিদ্ৰোহীৰ পলায়ন সম্বন্ধে যে ভাষণ দিয়াছেন তাহাতে বাস্তবকেতো অস্বীকাৰ কৰা হইয়াছে অধিকন্তু বিদ্ৰোহী নাগা পলায়ন ৰোধৰ ব্যৱস্থায় শৈথল্য ও সীমান্তে অবস্থিত আমাদেৰ সৈন্য বাহিনী এবং, Border Security Force এর দায়িত্বশীল অফিসাৰ ও সৈন্যদল কৰ্ত্তব্যে ইচ্ছাকৃত অবহেলাকে অস্বীকাৰ কৰিয়াছেন। দেশেৰ শান্তি, শৃঙ্খলা ও নিৰপত্তা যাহাদেৰ উপৰে অপিত তাহাৰাই যদি এভাবেৰ হয় তবে জনসাধাৰণেৰ কি অবস্থা হইতে পাৰে আমাদেৰ ভাৰিয়া দেখা উচিত এবং দেশেৰ ভবিষ্যতেই বা কি হইতে পাৰে তাহাও চিন্তা কৰাৰ বিশেষ

প্রয়োজন হইয়া পড়িয়াছে। নাগা বিদ্রোহীরা কি ভাবে চোখের সামনেই সীমানা লঙ্ঘন করিয়া গিয়াছে তাহা শুনিলে আমাদের সীমান্ত রক্ষীরা ও মিলিটারী সৈন্যদল বাহারা এই অঞ্চলে মোতায়েন ছিলেন তাহাদের ধীকৃষ্ণ না দিয়া পারি না। আমার এই দৃঢ় বিশ্বাস তাহারা ইচ্ছা করিয়াই নাগাদের আমাদের সীমানা অতিক্রম করতঃ পাকিস্থানে বাইবার স্ত্রোমগ দিয়াছেন। নাগা বিদ্রোহীরা কিভাবে সীমানা অতিক্রম করিয়াছে—সেই সম্বন্ধেই আমি বলিব। গত ২৪ শে এপ্রিল ভোরবেলা শিলচর হাফলং পি, ডবলিউ, ডি, বাস্তার "ভালিয়া গেইটে" জনৈক ঠিকাদারের একখানা ট্রাক ও জীপকে (সরকারী) জোর করিয়া আটকাই এবং সেই গেইট হইতে অনুনামিক ১৫১৬ মাইল দূরত্ব যেখানে ডিটকডডার নিকট শেষ হইয়াছে, সেই জায়গা পর্যন্ত নাগারা কয়েকটি ট্রিপে অগ্রসর হয় এবং নিকটেই এক পাখাড়ে আশ্রয় গ্রহণ করে। আপনারা নিশ্চয়ই খবরের কাগজে দেখিয়া থাকিবেন যে উত্তর কাছারের কোনও একটি পাখাড়ে ভারতীয় সৈন্যদল ঘেরাও করিয়া নাগাদের আটক করিয়াছে। কিন্তু বিদ্রোহী নাগাদের জায়গার জায়গার কেন্দ্র করিয়া ২৪ শে এপ্রিল হইতে ৩০ শে এপ্রিলের মধ্যে কাটিগড়া থানার অন্তর্গত বোয়াই, জাও পৌছিতে সমর্থ হইয়া সেই দিনেই ভোরবেলা সেই গ্রামে উপজাতীয় লোকদের কয়েকটি বাড়ী বুটপাট করে এবং সেখান হইতে যাওয়ার পথে জঙলে কলাকতী কাটিতে যে তিনজন উপজাতীয় মিকির গিয়াছিল, তাহাদের বাধিয়া নিয়া সীমান্তের পথে অগ্রসর হইতে থাকে।

ইতিমধ্যে বোয়াই জাওয়ার উপজাতীদের কয়েকজন কাটিগড়া থানার বুটপাটের বিষয় জানাইবার জন্য রওনা হয়। রাস্তায় সীমুরাতে খবর পাইল যে মিলিটারীরা কলাইনের নিকটবর্তী দিগরখাল বাগানে বিশ্রাম করিতেছে। ঐ উপজাতীয়রা মিলিটারী অফিসারকে সব জানাইল।

এবং বহুক্ষণ তাহাদের মধ্যে কথা-বার্তা হয়। ইত্যবসরে কাটিগড়ার থানার ভারপ্রাপ্ত কর্মচারী এই খবর পাইয়া দিগরখাল বাগানে পৌছেন। কিন্তু আশ্চর্যের বিষয় অসি'র সহিত ঐ মিকিরদের দেখা সাফাতের কোনও স্ত্রোমগই হয় নাই। কারণ মিলিটারী অফিসাররা মিকিরদের সঙ্গে আলাপে রত ছিলেন এবং অসি তাহাদের জন্য অন্যত্র অপেক্ষা করিতেছিলেন। কথাবার্তা শেষ হইলে মিকিরদের অন্য রাস্তা ধরিয়া সেই স্থান ত্যাগ করার পরে শুনা গিয়াছে অসি ও মিলিটারী অফিসারের মধ্যে কিছু কথা কাটাকাটি হয়। অসি, অনন্যোপায় হইয়া যিদিয়া আসার পথে কলাইন বাজারে এক মিকিরের সাফাৎ পান এবং তাহার নিকট হইতে একখানা লিখিত রিপোর্ট নাকি নিয়া আসিয়াছেন। সেই লিখিত রিপোর্টখানাতে কি লিখা আছে বা রিপোর্টের ভিত্তিতে কি প্রতিকার নেওয়া হইয়াছে তাহা এই সংসদের সদস্যদের অবগত করানোর জন্য আমি দাবী জানাই।

এই ভাবেই বিদ্রোহী নাগারা ১লা মে ভোরবেলা দুইদলে বিভক্ত হইয়া একদল পীর নগর এবং আর একদল নিজ জালালপুরের দিক দিয়া সুরমা অতিক্রম করে। অতিক্রমের পূর্বক্ষণে নিজ জালালপুর গ্রাম হইতে বাঁশ সংগ্রহ করে, এবং জনৈক গ্রামবাসী নৌকা দিয়া নাগাদেরে পার হওয়ার সাহায্য করে। ধৃত তিনজন মিকিরকে নাগারা সুরমার পারেই ছাড়িয়া চলিয়া যায়। মিকিরদের কাটিগড়া থানার সমস্ত বিষয় জানানোর জন্য আসিলে ধরিয়া শিলচর হাজতে তাহাদের নেওয়া হয় এবং মাসেককাল পরে ছাড়িয়া দেওয়া হয়। কিন্তু আশ্চর্যের বিষয় সপ্তাহ দিয়াছিল তাহাকে পুলিশ ধরিয়া নেওয়ার সঙ্গে সঙ্গেই শিলচর হাজত হইতে ছাড়িয়া দেয়।

R 2617

বর্ডার সিকিউরিটি ফোর্স তথা সামরিক বিভাগের পদস্থ কর্মচারী নাগাদের পলায়নের ব্যাপারে জড়িত ইহা মধ্যমস্ত্রী সম্পূর্ণ অস্বীকার করেন। ইহার পরেও করিমগঞ্জের মুক্তিযায়ক ও অন্যান্য পত্রিকায় যখন এই কর্মচারীর বিরুদ্ধে পুনরায় অভিযোগ করা হইল মধ্যমস্ত্রী কিন্তু এই সব অভিযোগের প্রতিবাদ করিতে সাহস পান নাই।

দ্বিতীয়তঃ রাজ্যপাল মহোদয় তাহার ভাষণে গশস্ত্র বাহিনীর চলাফেরার সুবিধার জন্য সীমান্তে বাস্তব তৈয়ারের কাজ তরান্বিত করার কথা যে উল্লেখ করিয়াছেন বাস্তবিক পক্ষে উহা উল্লেখযোগ্য নয়। কারণ সুরমানদী বরাবর টুকেরগ্রাম (রাজাটিনা) হইতে জালানপুর পর্য্যন্ত এই দীর্ঘ প্রায় ৩০।৩৫ মাইল সীমান্ত আজ পর্য্যন্ত রাস্তার কোন ব্যবস্থাই হয় নাই। বহু বৎসর ধরিয়া জলপনা-কলপনা চলিতেই আছে। একবার শুনা গিয়াছিল যে, Defence Department এর মাধ্যমে রাস্তার ব্যবস্থা করা হইবে কিন্তু এই ব্যাপারে কোনও কার্যকরী ব্যবস্থা গ্রহণ করা হয় নাই। জানি না কবে এই সীমান্ত এলাকায় রাস্তার ব্যবস্থা হইবে।

তৃতীয়তঃ, তৃতীয় পরিকল্পনায় আসামে শিল্পোন্নয়নের কথা রাজ্যপাল মহোদয় তাহার ভাষণে উল্লেখ করিয়াছেন। কিন্তু কি কি উল্লেখযোগ্য শিল্প বিশেষ করিয়া বৃহত্তর শিল্পের প্রতিষ্ঠা সম্ভব হইবে তাহার উল্লেখ করেন নাই। ইহার দ্বারা প্রমাণ হয় যে বৃহত্তর শিল্প স্থাপন সম্বন্ধে কার্যকরী কোনও ব্যবস্থা গ্রহণ করা হয় নাই। তাহার প্রমাণ হিসাবে ব্রহ্মপুত্র উপত্যকার বিষয় আমি কিছু বলিতে অক্ষম। কিন্তু কাছাড় জেলায় তৃতীয় পরিকল্পনার মধ্যেই চারিটি বৃহৎ শিল্প যথা রেওন পাল্প, পেপার পাল্প ইত্যাদি স্থাপনে বাস্তব রূপদানের স্বীকৃতি সরকার দিয়াছিলেন। কিন্তু, আমি যতটুকু জানি হাইলাকান্দির অন্তর্গত মনাছড়াতে বানালরী এণ্ড কোম্পানীকে ১৯৫৬ ইংরাজীতে যে লাইসেন্স দেওয়া হইয়াছিল রেওন পাল্পের জন্য কার্য করী ব্যবস্থা গ্রহণ না করাতে আসাম সরকার নাকি সেই লাইসেন্স বাতিল করিয়া দিয়াছেন। অন্যান্য, তিনটি কোম্পানী যাহাদিগকে পেপার পাল্প ইত্যাদির যে লাইসেন্স দেওয়া হইয়াছিল আজ পর্য্যন্ত তাহারা প্রারম্ভিক কাজই আরম্ভ করেন নাই। আসামের সর্বত্রই যদি এইরূপ হয় তাহা হইলে তৃতীয় পরিকল্পনার ভবিষ্যৎ এবং ভারী শিল্প স্থাপনের সম্ভাবনা খুবই কম। এই যদি পরিস্থিতি আসামের হয় তাহা হইলে বেকার সমস্যার সমাধান কোন কালেই সম্ভব হইবে না এবং এই কথাও সত্য যে রাজ্যের অর্থনৈতিক উন্নয়ন কখনও সম্ভব হইবে না। এই পরিনামের জন্য বর্তমান রাজ্য পরিচালক মণ্ডলীই দায়ী হইবেন। সমস্যাভাব হেতু অনেক কিছু বলা সম্ভব হইল না। অর্থমন্ত্রী যখন বাজেট পেশ করিবেন তখন বলার সুযোগ পাইব। এই বলিয়া আমি বন্ধুবর শ্রী দুলাল বরুয়ার সংশোধনী প্রস্তাব সমর্থন করিতেছি।

Shri MOHANANDA BORA (Bihpuria): Mr. Speaker, Sir, in supporting the motion moved by my Friend Md. Umaruddin, I beg to submit that we are happy for getting two addresses of the Governor during the same year at the interval of three months.

(Noise)

MR. SPEAKER: Patient.

Shri MOHANANDA BORA (Bihpuria): Our Governor has dwelt upon various important problems of our State during this period. Of all the points raised in his address, there are three main points which speak frankly about the minds of the people of our State. The first point is the infiltration of Pakistanis and the second is the escape of about 200 and odd numbers of Naga hostiles to Pakistan and the third is the development of our State. Sir, the Governor in his last speech in March has also said that the demarcation of our boundary with Pakistan is progressing well. In this speech also the Governor is giving the same thing that it is progressing satisfactorily. But Sir, I am surprised, during the last 15 years after Partition, the Partition was in 1947 it is 15 years from Partition, the demarcation line between Pakistan and our State is not completed uptil now. Out of the span of 15 years I leave five years as period of transition and turbulence even then 10 years of peaceful time have passed, is it not sufficient for this work?

Sir, in my opinion, this demarcation business is going on like our Land Revenue business as is going on in Circle Offices. But Sir, this demarcation is not only a problem for our State but it is a National problem of India and why it is not done on a war footing, I cannot understand this. Then Sir the infiltration of Pakistanis which is sounded in this House and outside the House is now becoming a very serious problem for our State. Sir, this illegal entry of Pakistani nationals to our State poses as the life and death question for us. Sir, in his address, the Governor has stated that this problem is drawing the attention of Government but what step the Government is taking to check it is not clear in his address. We only gather from the Governor's address that some check posts are going to be set up, more check posts are going to be established on the border, but, Sir, through newspaper reports, we have heard that a permanent wall or something like that is going to be constructed on the border and it is reported to be the statement of our Chief Minister. We do not yet know the actual position of this proposal. Then, Sir, this problem is the most serious problem of our State because in the last Census, though the correct figure is not yet available, from the figures of the last Census, taking place in 1941, we see the following picture. In 1911, Muslim population in our State was about three and half lakhs, i. e., 3,55,000 and some hundreds. In 1941, it rose to more than 13 lakhs and that was the last Census during the British rule. In 1951, it came up to near about 19-20 lakhs or so and in this Census, so far as we learnt, it has doubled the number of the 1941 Census. Wherefrom so much Muslim people came to Assam during these 20 years' time. We can understand one thing. During the British rule, the British imperialistic policy was responsible for bringing in more than half a million of immigrant Muslims from East Pakistan, particularly from Mymensingh. In '931 Census Report, Sir, it is stated "Probably, the most important event in the province during the last twenty-five years, an event, moreover which seems likely to alter permanently the whole future of Assam and to destroy more surely than did the Burmese invaders of 1820 the whole structure of Assamese culture and civilisation has been the invasion of vast hordes of land hungry Bengali immigrants from the districts of East Bengal, in particular from Mymensingh."

"Without fuss, without tumult, without undue trouble to the district revenue staffs, a population which must amount to half a million has transplanted itself from Bengal to Assam Valley during the last 25 years."

"It is said but by no means improbable that in another thirty years, Sibsagar district will be the only part of Assam in which an Assamese will find himself at home."

✓ This was from 1931 Census Report. We can account for this influx from 1911 to 1941 because it was engineered by the British imperialistic policy. But, Sir, after independence, from 1947 to 1962, I think the number has almost doubled. I think in 1961 Census, though we have not got the figures correctly yet, it will be near about 27 to 28 lakhs. Wherefrom these people have come? Naturally, Sir, as our boundary line is not defined, it is not well demarcated and it is not well protected, these people come by hundreds in search of land here. They come only on economic reasons to this State from East Bengal, but Sir, afterwards this economic reason may turn to political strategy. So, Sir, I think our Government will give more attention to this pressing problem, the infiltration problem. If we leave this problem to go on like this, then, Sir, I think the prediction given in the Census Report of 1931 will prove itself by another 5 or 6 years. ✓

Now, Sir, the second question which is surprising enough is that some two hundred and odd Naga hostiles escaped to Pakistan though there is our State Police, there is our State Intelligence Branch, there is Central Military Force in Assam and yet these two hundred people crossed our border and went to Pakistan. How could this happen? It is a very surprising thing indeed. This crowd of two hundred people is almost like a procession and they had to trek through many miles to cross over the border, involving 2 or 3 even 4 days' journey through the hills. Even after leaving the hills, it will be some days' journey to the border of Pakistan. Then how this crowd of 200 people went all through this long distance walking to the border without the notice of either the Assam Police or the Central military branch, is a very surprising affair. Sir, in this regard, when the independence and sovereignty of our country is at stake, specially through our State, it being a frontier State, we cannot sleep. We cannot remain complacent doing only some developmental works among our masses when the existence of our State is at stake. Sir, we are surrounded on all sides by enemies. On the north, the Chinese are trying to attack us. On the east, a section of the Nagas are hostile to us. On the west and south, the Pakistanis are trying to occupy our State. Sir, I think at the present moment this is the most pressing problem of defence of our State. A country may be conquered by two ways one by armed hostilities and secondly by infiltration. Sir, if in our State, whether for economic reasons, for political reasons, or for some other reasons, more Pakistani nationals come and settle here, in one way, our State can be annexed to Pakistan without any armed hostilities. So, Sir, I draw the attention of our Government to tackle this problem efficiently and promptly. How this gang of Naga hostiles could escape to Pakistan through our State walking on foot all through and which is not a single solitary man, but a big batch of two hundred or more. We do not know how many smaller group have escaped before in this way to Pakistan. So, Sir, I draw the prompt attention of our Government to be more vigilant, nay to be most vigilant on these things; otherwise the defence of our State will be impossible after some years. The infiltration of Pakistanis is even admitted by our Central Home Minister Shri Lal Bahadur Shastri, in the Lok Sabha yesterday, he admitted that the infiltration of Pakistanis to Assam is in large numbers and not in small number.

Then, Sir, how can we remain complacent only by putting some check-posts in our border, as stated in his address in the last session and also in the previous session as well. It was stated in the last session that the Government is re-organising the police force of Assam to cope with the situation. Are we going on the re-organisation or putting only our check-posts in the border, and on the other hand, our country is invaded by hordes of people from a foreign land who are now hostile to us. Sir, I think this is the main problem facing our State and our country at present.

Then, Sir, I am happy that the Governor, in his address, has touched upon various important points. One of them is regarding land encroachment which I have raised in this House in the previous occasions for the last five or six years. Lawlessness is prevailing and encroachment either on Sarkari lands or V.G. Rs and P. G. Rs or lands belonging to some other weaker groups of people is going on unchecked. Encroachers are evicted and eviction proceedings are going on for the last 10 or 12 years, but from my personal experience I can say that not a single P. G. R. or V. G. R. is cleared uptil now and every year eviction proceedings are going on. So, my suggestion to Government is that, when the Governor has stated that to eradicate this problem, steps would be taken to inflict severe punishment on the encroachers" to go on with the process of eviction in order to put a stop to encroachment. I completely agree with this remark and I hope Government will bring fresh and stern legislation so that the encroachers on P. G. Rs, V. G. Rs or Government waste lands can be successfully evicted. This is one of the main points touched upon by the Governor in his address.

Then, another point is that the Governor has said "In order to counteract the vagaries of nature appearing in the form of floods, droughts, etc., common in our State, the irrigation and embankment programme would be further intensified during the next few years".

This is a happy sign to me at least. During the Second Plan, I can say that this irrigation and embankment problem was neglected and practically no work was done on this. So, Sir, I am happy that the Governor has assured us that this programme will be intensified in the next few years.

Then comes another thing, Sir. The Governor has said that besides the major hydel power schemes, "his Government would also give due importance to small hydel schemes". This question I have raised on the floor of this House several times in the past. Sir, I have read in a report that in Japan there are small hydro-electric schemes which are run not by Government but by a group of people in the shape of co-operatives. So, Sir, I think if these small hydro-electric schemes are taken up in our State, it will cater more effectively and more extensively for supplying power to the small scale and medium-size industries in all parts of our State.

Then, I come to the question of transport and communication in our State. In this regard, the Government has done something during the last few years. I am happy that the northern bank, from Tezpur to Murkong-selek has been connected by railway and this is a happy sign, and this is a very significant landmark in the history of transport and communication. But, Sir, in this regard, I want to speak one or two things regarding the State Transport Department of our State.

Mr. SPEAKER : Your time is almost up.

Shri MOHANANDA BORA (Bihpuria): The State Transport buses running on the North Trunk Road are not sufficient to cater to the needs of the passengers of that area. They are also inefficient and I have on several occasions represented this matter to the Minister of Transport and Communication to improve the condition of the State Transport buses and to relieve the passengers from harassment. Sir, in the north side, the train from Tezpur to North Lakhimpur is not running and naturally there is heavy rush in our stations for passengers coming from North Lakhimpur to Tezpur. But there are no buses to be placed there. I have shown to the Transport Minister himself that the buses placed in this line are generally old buses and many of them remain in the garage always shot down. Moreover, there are no garages for repair in those out of the way places and generally what happens? If one bus goes out of order, automatically hundreds of passengers are to go back from the station and they are to come again to the stations. So, Sir, with these words I conclude my speech on the Governor's address.

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় রাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত, মৌঃ ওমৰুদ্দিন চাহাবে যিটো শলাগণী প্ৰস্তাব আগ বঢ়াইছে সেইটো সমখন কৰি, দুই আঘাৰমান কবলৈ ওলাইছোঁ। রাজ্যপালৰ ভাষণত কৈ যোৱা বিলাকৰ ভিতৰত মই দুটা নতুন কথা পাইছোঁ। সেই দুটা হৈছে:—

(১) Separation of Judiciary from Executive.

(২) অসমত এখন নতুন সৈনিক স্কুল স্থাপন—

আগতে ১৯৪৮-৪৯-৫০ চনত সেই সময়ৰ বিভাগীয় মন্ত্ৰী শ্ৰীযুত অমিয় কুমাৰ দাস ডাঙৰীয়াৰ সময়ত এটা জনতা স্কুল স্থাপনৰ আঁচনি লোৱা হৈছিল আৰু স্কুলটো প্ৰতিষ্ঠাও কৰা হৈছিল। কিন্তু দুখৰ আৰু পৰিতাপৰ বিষয় যে, সেই স্কুলৰ শিক্ষাৰ প্ৰতি অসমীয়া বাইজৰ সহানুভূতি নাপালে আৰু ফলত সেই স্কুল খোৰতে মৰি গ'ল। কিন্তু এতিয়া যিবিলাক শিক্ষিত যুৱক ওলাইছে তেওঁলোকে ভাৰত চৰকাৰৰ প্ৰতিযোগীতা মূলক নিলিটোৰী বা অন্যান্য চাকৰী লবলৈ সম্পূৰ্ণ সক্ষম হ'ব পৰা নাই আমাৰ ইয়াত তেনে ধৰণৰ অনুষ্ঠানৰ অভাৱত। কাষেই, এই বিলাক সাক্ষৰি দিয়াৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো আৰু সেই পথত নতুনকৈ পাতিব খোজা সৈনিক স্কুল খনে যথেষ্ট অবিহণা যোগাব বুলি আশা ৰাখিলো যদিও, এই কথাই সোঁৱৰাই দিওঁ যেন 'সৈনিক স্কুলটো' 'জনতা স্কুলৰ' দৰে যেন খোৰতে মৰি নাযায়, তাৰ কাৰণে চৰকাৰে চকু ৰাখে যেন।

পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশ ভীষণ আকাৰ ধাৰণ কৰিছে—ক'ব নোৱাৰো অসমৰ ভাগত কেনেকুৱা অবস্থা আহি পৰে। তাজুদ্দিন চাহাবে যি কথা কৈছে মই সেইটো সমখন কৰিছোঁ। প্ৰকৃত অৱস্থাটোৰ বিষয়ে কাগজে পত্ৰে আৰু চৰকাৰৰ প্ৰচাৰ বিভাগৰ জৰিয়তে জনাই থাকিব লাগে। নহলে মানুহৰ মনত নানা ধৰণৰ সন্দেহৰ ভাৱে দেখা দিছে। আজি ছ-মাহৰ আগতে প্ৰচাৰ বিভাগে যি দৰে সপ্তাহে সপ্তাহে প্ৰচাৰ কৰিছিল এতিয়া সেইটো নাইকিয়া হৈছে। এই বিষয়ে মানুহে একেটা কথা কৈ আলোচনা কৰা শুনা যায়। অথচ চৰকাৰ ক্ৰিয় নিষ্যাত হৈ আছে আৰু একো বুজিব পৰা নাই। সেই কাৰণে চৰকাৰে প্ৰকৃত অৱস্থাটো বাইজক জনাব লাগে।

ভূমি সংস্কার বিষয়ৰ সম্পৰ্কে দুআৰ মান মটক নোৱাৰিলো। ১৯৫৯ চনত চিলিং আইন পাচ হৈ গৈছে। ১৯৬১ চনত প্ৰয়োগ হ'ব বুলি ভাবি আছিলো, কিন্তু ৬০।৬১ চনত সংশোধনী আইন সেইটো পাচ হ'ল কিন্তু আইন এতিয়াও প্ৰয়োগ হোৱা নাই। বাজৰ বিভাগে মাটিবোৰ বিক্ৰীজিৰিয়ান কৰিব লাগিছিল কিন্তু সেই ক্ষেত্ৰত একোৱেই হোৱা নাই। আধিয়ার আইনো পুৰান্দৰে প্ৰয়োগ হোৱা নাই। চিলিং আইন প্ৰজ্ঞাপন হ'ব বুলি জানি মাটিৰ মালিক মাটিবোৰ বেচি অন্য খেতি কৰি নামলা মোকৰ্দ্দমা কৰি খেতিয়ক বাইজৰ নানান ভুল কৰিছে। ইফালে আকৌ বে-দখলকাৰীৰ ওপৰত উচিত ব্যৱস্থা বিচা হ'ব বুলি চৰকাৰে ঘোষণা কৰা বাবেও কিন্তু এই আইন ভুল কৰা কোনো বে-দখলী মানহক আজিলৈ সম্পূৰ্ণ বে-দখল উচ্ছেদ কৰা নাই। বেচিকৈ জৰিয়ণা কৰা নাই আৰু জৰিয়ণা কৰিলেও টকাতে উলিয়াব নোৱাৰে। নই জনাত ১৯৫৮-৫৯ চনত শিৱসাগৰ মহকমাৰ ৫৬ হাজাৰ মান টকা এনে ধৰণৰ জৰিয়ণা কৰা হৈছিল কিন্তু তাৰ ঠাইত ৫৬ পইছাও জৰিয়ণা চৰকাৰে পোৱা নাই।

বিজাৰ্ত আনাৰ ডাঙৰ সম্পদ। সকলোৱে কয় বিজাৰ্ত সংৰক্ষণ কৰিব লাগে। কিন্তু দিৱৈ, পানীদিহিং আৰু অভয়পুৰ বিজাৰ্তত উচিত সংৰক্ষণ হৈছে নে? গতিকে নই কও যে যিবিলাক কথা চৰকাৰে কাগজে পত্ৰে কয় সেই বিলাক প্ৰকৃত কামত প্ৰয়োগ হ'ব লাগে। গতিকে কাৰ্য্যত দেখিছো চৰকাৰে followup system ৰ প্ৰতি মুঠেই মন দিয়া নাই।

শিক্ষা ক্ষেত্ৰত বৰ্তমান চৰকাৰে deficit system চলাই আছে, নাথৈব সকলো বেতন পাইছে হয় কিন্তু এই পদ্ধতিত টকা ৬ মাহৰ পিচত পায়। চৰকাৰে আৰু এটা কথা ভাবি চাব আগতে ৫৫০ টকা recurring grant পাইছিল এতিয়া সেইটো বন্ধ কৰি দিছে।

Mr. SPEAKER: Adhoc grant দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে নহয়?

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra): Adhoc grant বছৰৰ মূৰত দিয়ে। সেই কাৰণে recurring grant দি deficit grant makeup কৰিব লাগে। অঙ্কতঃ আগবদৰে ৭৫০ বা ১,০০০ টকা মাহিলি adhoc grant দি over deficit হলে ৩ মাহত make up কৰিব লাগে আৰু surplus হলে adjust কৰিব লাগে। নহলে এফালে শিক্ষক সকলৰ কিছু বদমাছা বাঢ়িছে হয়, কিন্তু বদমাছা নিয়মীয়া নোহোৱাত বেচি অসন্তোষৰ হে সৃষ্টি হৈছে।

তাৰ পিচত Political Sufferer টা অনুন্নত সম্প্ৰদায়, অনুসূচীত সম্প্ৰদায়ৰ লোক সকলৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বৃত্তিৰ বিষয়ে নই ইয়াকে ক'ব খোজো যে, এই ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ সময়মতে কোনেও বৃত্তি নাপায়। দেখাযায় প্ৰায়েই আগৰ বছৰৰ বৃত্তিটো বছৰৰ শেষত মঞ্জুৰ কৰা হয়, আৰু পিচৰ বছৰত সেই বৃত্তি পায়; আকৌ পূৰা বছৰৰ বৃত্তি নাপায়। তেওঁলোকে যদি সময়মতে বৃত্তি নাপায় তেন্তে ক'ব পৰা যোগাব কৰি স্কুল কলেজৰ মাচুল দিন? আৰু তেনে বৃত্তিৰ পৰাইনো কি উপকাৰ হ'ব ই এটা ভাবি চাব লগীয়া কথা।

চাহ বাগিচাৰ বনুৱা সকল অনুন্নত; কিন্তু তেওঁলোকৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বৃত্তি নাপায়। মাত্ৰ কেইটামান সম্প্ৰদায়কেহে বৃত্তি দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে। বাকী কৃষাৰী ভাৰ্মহি আদি ১৫ টা বৃত্তিৰ ব্যৱস্থা নাই। আনফালে চাহ বাগিচাৰ বনুৱা বিলাকৰ শিক্ষাও পিচ পৰা। এই বিষয়ে চৰকাৰে মনযোগ দিয়া হ'ব বুলি ঘোষণা

কৰা হৈছিল যদিও আভিলৈকে সেই ছাত্র-ছাত্রী সকলে বৃত্তিৰ পৰা বঞ্চিত হৈয়ে আছে। আজি চাওঁ: সকল একেধাৰে পিচপৰা কিন্তু তেওঁলোকৰ ছাত্র-ছাত্রী সকলে বৃত্তি পোৱা নাই। গতিকে চৰকাৰে এই সকলো বিলাক চাইচিঙি তাৰ এটা বিহিত ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

তাৰ পিচত Backward Scholarship আৰু Engineering College অত বৃত্তি পাবলৈ বা ভৰ্তি হ'বৰ কাৰণে যি certificate ৰ দৰ্কাৰ হয় সেই চাৰ্টিফিকেট M. L. A. নাইবা M. P. নাইবা D. C. য়ে দিব লাগে কিন্তু আমি যানো যে M. L. A. বিলাকে বহু সময়ত শুল্কতে কামত আবদ্ধ থাকে, M. P. জন প্ৰায় সময়তে দিল্লীত থাকে তেনে অৱস্থাত ছাত্র-ছাত্রী সকলৰ অৱস্থা কি হ'ব। ধৰি লওঁ লক্ষ্মপুৰৰ জন ডিব্ৰুগড়ত শিৱসাগৰৰ D. C. জন যোৰহাটত থাকে। গতিকে শিৱসাগৰৰ বা উত্তৰলক্ষ্মীপুৰৰ ছাত্রজনে যথাসময়ত চাৰ্টিফিকেট খন যোগাব কৰে ক'ব পৰা? এনে ধৰণৰ কিছুমান অসুবিধাৰ পৰা হাত সাৰিবৰ লৈ সেই কাম বিলাকৰ ভাৰ প্ৰায়তৰ চেয়াৰম্যান Mohkuma Parisad, Gazetted officer মৌজাদাৰ আদিৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰিব লাগে।

(Voice—সেই সেই গেজেটেড অফিচাৰৰ চাৰ্টিফিকেট হলেই হয়.....)।

সেই সেই গেজেটেড অফিচাৰৰ চাৰ্টিফিকেট দিলে নহয়।

Engineering College ত ভৰ্তি হোৱা formত income সঞ্চকে যিখন চাৰ্টিফিকেট দিব লাগে সেই খন দিব লাগিব S.D.C. এ। সেইখন আকৌ M.L.A.ই দিলেও নহয়। কিন্তু আমি জানো যে মানুহৰ আয় ব্যয় ৰাজনাৰ বিষয়ে S. D. C. তকৈ মৌজাদাৰ জনে জানে বেছি, গতিকে এইটো ঠিকমতে আমাৰ গাঁও প্ৰায়তৰ চেয়াৰম্যানজনে বা মৌজাদাৰ জনেহে দিব পাৰে।

তাৰ পিচত এই বৃত্তি বিলাক চিধাচিধি ছিলঙৰ পৰা পঠোৱাৰ ফলত সময়মতে নাপায় আৰু সংৱাহাৰ নহয়। গতিকে যাতে আমাৰ নিজ নিজ ঠাইত প্ৰায়ত আদি স্থানীয় কৰ্তৃপক্ষই দিব পাৰে, সেইবিলাক বিষয়ে চৰকাৰে বিবেচনা কৰিব।

এই বছৰ Cyclone ত বহুত ঘৰ নষ্ট হৈছে। বহুতো হাইস্কুল, প্ৰাইমেৰী, মাইনৰ স্কুলৰ পকি ঘৰ বা টিন ঘৰ হোৱা স্বত্বেও ভাঙিছে। অথচ কিছুমান খেৰি ঘৰেই ভঙা নাই। ইয়াৰ কাৰণটো কি? ইয়াৰ কাৰণ হল চৰকাৰে যথেষ্ট গ্ৰান্ট স্কুল-বিলাকক দিছে কিন্তু ভাল supervision নোহোৱাৰ ফলত নিৰ্মাণৰ কাম ঠিকমতে হোৱা নাই। গতিকে চৰকাৰে ঠিকমতে টকা দিলেও সেই টকাৰ বহুত খিনি অপব্যয় হৈছে। ভাল supervision নথকা কাৰণে আমাৰ টকা আধাখিনিয়েই নষ্ট হৈছে। নই এই বিষয়টোলৈ চৰকাৰৰ চোকা দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

তাৰ পিচত আজিও Forest Village বিলাকলৈ প্ৰায়ত extend কৰা নাই। এই বিষয়ে কেইবাৰোহা এই সদনত বহুতো আলোচনা কৰা হৈছে। কিন্তু আজিও তাৰ কোনো ব্যৱস্থা নহল। ফলত আজি প্ৰায়তক যিবিলাক গ্ৰাণ্ট দিয়া হয়, সেই গ্ৰাণ্টবিলাকৰ পৰা এই Forest Village ৰ লোকসকল বঞ্চিত হৈছে; কিয়নো প্ৰায়তে কয় যে সেই Forest Village বিলাক তেওঁলোকৰ এলাকাত নপৰে গতিকে গ্ৰাণ্টৰ অংশ নাপায়। গতিকে নই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যাতে এই Forest Village বিলাক প্ৰায়তৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হয়।

এইখিনিকে কৈ নই ওনকদিন চাহাবৰ প্ৰস্তাবটো সমৰ্থন কৰিলো ।

(At this stage, Mr. Speaker left the Chamber and Mr. Deputy Speaker occupied it.)

Shri DWIJESH CHANDRA DEB SARMA (Digboi) :

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই জয়জয়তে আনাৰ মাননীয় সদস্য উনকদিন চাহাব প্ৰস্তাবটো সমৰ্থন কৰিছো আৰু তাৰ ওপৰত দিয়া সংশোধনা প্ৰস্তাবৰ বিৰোধী কৰিছো ।

আজি অসমত অৰৈখ পাৰ্শ্বাত্মীয় অনুপ্ৰবেশ আৰু নগা সমস্যাই এটা নতুন ৰূপ ধাৰণ কৰিছে—অৱশ্যে গৱৰ্ণৰৰ ভাষণত এই সমস্যা দুটাৰ প্ৰতিফলন আশ্বাস দিয়া হৈছে । মই আৰু বিশেষ এই বিষয়ে নকও কাৰণ মোৰ পূৰ্ববৰ্তী বক্তব্যকাল এই বিষয়ে যথেষ্ট আলোচনা কৰিছে আৰু ইয়াৰ প্ৰতিফলন অৰ্থে বহুতো কাৰ্য্যকৰী আৰু সজ পৰামৰ্শ আগ বঢ়াইছে । মই নাথো তেখেতসকলৰ লগতে স্থৰ মিনাই কও যে এই সমস্যাসমূহে অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ আকাৰ ধাৰণ কৰিছে । স্থৰৰ কথা যে চৰকাৰেও বিষয় দুটাৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি কৰিছে আৰু ইয়াৰ আশু সমাধানৰ কাৰণে জৰুৰী ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিবলৈ স্থিৰ কৰিছে ।

আজি আমি সমাজবাদী সমাজ এখন গঢ়িবলৈ চেষ্টা কৰিছো ; যেতিয়ালৈকে সৰ্বসাধাৰণে social justice নাপায় তেতিয়ালৈকে যিমানহে আদৰ্শবাদী আচনি আমি নলও লাগে সৰ্বসাধাৰণে তাক বুজিবলৈ টান পাব । সমাজবাদী সমাজত অৰ্থ কেৱল উন্নয়নমূলক আচিনিসমূহেই নহয়, লিপিবদ্ধ আদৰ্শবাদেই নহয়—সৰ্বসাধাৰণে সেই আদৰ্শবাদ কাৰ্য্যত পৰিণত হোৱা দেখিলেহে বা সৰ্বসাধাৰণক অকল আখিকেই নহয় মানসিক তপ্তি দিব পাৰিলেহে এই আদৰ্শ বাস্তৱত পৰিণত হব আৰু আমি সেই উদ্দেশ্যে কাম কৰিব লাগিব । কিন্তু আজি আনাৰ প্ৰশাসনীয় ব্যৱস্থাই তাক দিব পৰা নাই ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি চৰকাৰী অফিচসমূহৰ বঙা ফিটাৰ মেৰ পাক আৰু কৰ্ম-চাৰীসকলৰ কাৰ্য্যৰ প্ৰতি দেখুৱা অৱহেলাৰ কাৰণে সৰ্বসাধাৰণ দুৰ্দশাগ্ৰস্ত হৈছে । চৰকাৰৰ একান্ত ইচ্ছা থকা স্বত্বেও আৰু চৰকাৰে দিব পৰা সকলো পৰামৰ্শ, উপদেশ, নিৰ্দেশ দিয়া স্বত্বেও চৰকাৰী অফিচসমূহে সৰ্বসাধাৰণৰ সুখ দুখৰ প্ৰতি আওকাণ কৰিছে । প্ৰভাৱশালী মানুহ নহলে বা প্ৰভাৱশালী মানুহৰ আশ্ৰয় নললে কোনো মানুহেই তেওঁৰ অতিযোগৰ বা আবেদনৰ সন্ধান নাপায় । আদালতসমূহত মানুহৰ যি দুৰ্দশা তাক ভক্তভেগী নহলে অনুমান কৰা টান । একোটা সাধাৰণ মোকদ্দমাৰ কাৰণে দিনৰ পিছত দিন বছৰৰ পাছত বছৰকৈ মানুহ আহি জীয়াতু ভুগীবলগীয়া হৈছে । অৱশ্যে এইটো কথা স্বীকাৰ কৰো যে আইনৰ বহুত খুটি নাতিব কাৰণে বিশেষ মোকদ্দমাবোৰৰ সিদ্ধান্ত লওঁতে যথেষ্ট সময় লব পাবে কিন্তু আজি মোকদ্দমাৰ দিন দিলে হাকিম নাই, কালিলৈ দিন দিলে কোৰ্টেই চুনি হল, পৰতিলৈ দিলে হাকিম এটা বজাত আহি ওচি গ'ব, ইত্যাদি কৰি মানুহক জুলুম দিয়াৰ কোনো অং নাই । এনেকৈ দিন সিওতে এইটো চিন্তা কৰা উচিত যে এজন গাঁৱলীয়া দুখীয়া মানুহে তেওঁৰ সাক্ষীবাদী লৈ ৫০.৬০ মাইল দূৰত পৰা বিনা কথাতে এনেদৰে অহা যোৱা কৰোঁতে তেওঁৰ অৱস্থাটো কি হয় । আৰু তেতিয়া সেই মানুহজনে তেওঁৰ প্ৰতি চৰকাৰে সামাজিক ন্যায় কৰি বুলি বা চৰকাৰৰ প্ৰশাসনীয় ব্যৱস্থাই জন সাধাৰণৰ সুখ-দুখৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি কাম কৰা বুলি ভাবিব পাৰিবনে ? আজি সেই কাৰণেই কোৰ্ট-আদালতবোৰৰ আৰু চৰকাৰে কৰি দিয়া বিভিন্ন ব্যৱস্থাসমূহক জৰুৰীসাধাৰণে বহু সময়ত ধৰী বা প্ৰভাৱশালীসকলৰ কাৰণেহে বুলি মনেতে দুখ কৰো ।

সেই দৰে সৰ্বসাধাৰণ মানুহে কাছাৰীত দৰখাস্ত এখন দিলে তাৰ কোনো স্তং-স্বত্বকে নেপায়; ফল পোৱা দূৰৰ কথা। অৱশ্যে খাটিৰ থকা জনৰ কথা বেলেগ। প্ৰশাসনত বড়ো ফিটাৰ মেৰ পাক ইমান বেচি হৈছে যে সৰ্বসাধাৰণ ৰাইজ হতাশ হৈ গৈছে। উদাহৰণ স্বৰূপে মই কওঁ যে ১৯৪২ চনতে যিটো বিমান ঘাটিৰ কাৰণে মাটি চৰকাৰে অধিগ্ৰহণ কৰিলে সেই মাটিৰ আজিনৈকে মালিকসকলে ক্ষতি পৰণ পোৱা নাই। মই নিজেই এই বিষয়ে গাত লৈ চেষ্টা কৰাৰ ফলত সকলো কাগজ-পত্ৰ, হিচাপ আদি ঠিক-ঠাক হ'ল কিন্তু আজিনৈকে সেই ক্ষতিপূৰণ আৰু দিয়া হোৱা নাই। এইবোৰ মানুহে আজি social justice পাইছে বুলি ভাবিব পাৰিব নে?

কাপি নিৰাৱণৰ কাৰণে আইন হৈ গ'ল। কাগজে পত্ৰই অসমত কাপি নিৰাৱণ হ'ল কিন্তু দৰাচলতে কাপি নিৰাৱণ হোৱা নাই। বিশেষকৈ উজনি অসমত। ১৯২১ চনতেই কানি নিৰাৱণৰ আন্দোলন আৰম্ভ হৈছিল সেই কানি ১৯৬২ চনতো নিৰাৱণ নোহোৱাতো দূৰৰ কথা।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ সমষ্টিতে বিশেষকৈ টিৰাপ হস্তান্তৰ এলাকা আৰু জনজাতিৰ বসতি অঞ্চলৰ বহুত মানুহেই কাপি খায়। মই নিজেই এই বিষয়টো হাতত লৈছিলোঁ আৰু ইয়াৰ এটা প্ৰতিকাৰৰ কাৰণে যত্ন কৰিছিলোঁ। এই বিষয়ত মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী দেৱেও সহানুভূতি জনাইছিল। এটা সমস্যা চেষ্টাৰ ফলত উক্ত অঞ্চলৰ সকলো কাপিয়াই সভা পাতি ঘোষণা কৰিছিল যে তেওঁলোকৰ চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে আৰু তেওঁলোকে কাপি খাবলৈ এৰিব। এই বিষয়টো চৰকাৰেও বিবেচনা কৰি আজি দুবছৰৰ আগতে এটা কাপিয়াৰ চিকিৎসা কেন্দ্ৰ খুলিবলৈ সিদ্ধান্ত কৰিছিল আৰু তাৰ বাবে বাজেটত মঞ্জুৰীও দিয়া হৈছিল। কিন্তু কি কাৰণ কব নোৱাৰো আজিও এই ব্যৱস্থা কাৰ্য্যকৰী নহ'ল। অথচ Excise বিভাগত কৰ্মচাৰী সকল আছে আৰু Prohibition Commissioner ও আছে; কিন্তু কাৰ্য্যতঃ একো হোৱা নাই। সেই দৰেই আইনতঃ যদিও কাপি নিৰাৱণ হৈ গ'ল, কিন্তু গাঁৱে গাঁৱে মানুহে কাপি খায়েই আছে। মই আশা কৰো চৰকাৰে পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশ আৰু নগা সমস্যাৰ দৰেই বিষয়টোত প্ৰতিও ওৰত আৱেগ কৰিব আৰু এটা স্পনডিষ্ট পৰিকল্পনা গ্ৰহণ কৰি অনতি-পলমে কাপি বিহ নিৰ্মূল কৰাৰ কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এপিনে যেনেকৈ চৰকাৰী কৰ্মচাৰীসকলৰ কাৰ্য্যৰ প্ৰতি মানুহে বিবাগ ভাব প্ৰকাশ কৰিছে আনফালে চৰকাৰী চাকৰিয়ালসকলৰ মাজতো অসন্তোষৰ সৃষ্টি হৈছে। ইয়াৰ এটা প্ৰধান কাৰণ হ'ল বিভিন্ন চাকৰিয়ালৰ মাজত থকা disparity. উদাহৰণস্বৰূপে মই আঙুলিয়াও যে Central Government আৰু State Government ৰ একে খাপৰ চাকৰিয়ালৰ মাজতেই বিভিন্নতা বৰ্ত্তমান। Central Government ৰ এজন পিয়নে চিকিৎসা আদিত যি সুবিধা পায় একেঠাইতে কাম কৰা, একে ঠাইতে থকা State Government ৰ পিয়ন এজনে সেই সুবিধা নাপায়। আনকি I. A. S. তলতীয়া কৰ্মচাৰী এজনে তেখেতৰ ওপৰত কাম কৰা State Government ৰ অফিচৰ এজনতকৈ কিছুমান বিশেষ সুবিধা পায়। মই এই বিষয়টোৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰোঁ আৰু আশা কৰোঁ চৰকাৰে বিশেষকৈ তল খাপৰ চৰকাৰী চাকৰিয়ালসকলক চিকিৎসা আদিৰ সুবিধা দিবলৈ, অন্ততঃ Central Government ৰ চাকৰিয়ালসকলৰ সমপৰ্য্যায়ৰ সুবিধা দিবলৈ যত্ন কৰিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি ওপৰৰ পৰা তললৈকে বহু সময়ত কৰ্মচাৰীসকলে নিজ নিজ বিষয়ত দায়িত্ব বীতিমতে পালন কৰা দেখা নাযায় আৰু কোনোৱে দায়িত্ব পালন নকৰিলে বা কামৰ প্ৰতি অমনযোগী হ'লে তাক ধৰাৰ বা কামৰ বাবে দায়ী কৰাও

দেখা নাযায়। আনকি তলতীয়া কোনো কৰ্মচাৰীৰ হেমাধিৰ কাৰণে কোনো কথাৰ অথবা পলম হোৱাৰ বা নোহোৱাৰ অভিযোগ আনিবলৈও বহু সময়ত অসহায়ৰ দৰে কোৱা শুনা যায় 'এবা, কি কৰিব--কাম নকৰে' ইত্যাদি। ই এটা অসুস্থ প্ৰশাসনৰ পৰিচায়ক হ'ব নোৱাৰে। সেই দেখি মই ভাবো যে প্ৰশাসন নিবেশ্তীকৰণ হ'ব লাগে আৰু তাৰ পৰা ওপৰলৈকে যাৰ যি কাম তেওঁক সেই কামৰ কাৰণে প্ৰশাস্ত দায়ী (responsible) কৰিব লাগে।

গণতান্ত্ৰিক দেশত দায়িত্ব কেৱল চৰকাৰৰ ওপৰতে থাকিলে নহ'ব, মানুহক অনু-প্ৰাণিত কৰিব লাগে দায়িত্ব বহণ কৰিবৰ বাবে। যেনেকৈ ভাল কাম কৰিলে পুলিচ বিষয়ক পুৰস্কাৰ দিয়া নিয়ম আছে, সেই দৰে অন্যান্য চাকৰিতো বা জনসাধাৰণৰ ক্ষেত্ৰটো ভাল কামৰ কাৰণে পুৰস্কাৰ দিয়া নিয়ম থাকিব লাগে।

উদাহৰণ স্বৰূপে কওঁ ১৯৬০ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত টিপা কয়লা মাটত এখন দোকানত নগা ডকাইত হাতে ডকাইটি কৰিবলৈ গৈছিল। এই ডকাইটিৰ সময়ত শ্ৰীদুৰ্গেশ্বৰ ভৰালী আৰু শ্ৰীযজ্ঞেশ্বৰ গগৈ নামৰ দুজন ডকাই ডকাইট বিলাকক প্ৰতিহত কৰিবলৈ যাওতে, নগা ডকাইতৰ হাতত আহত হয় আৰু তেওঁলোকৰ সহায়তাত্তেই তাত লিণ্ড থকা দুজন নগাৰ দহ বছৰ জেল হয়। এই অসীম সাহসৰ বাবে, পুলিচ হোৱা হলে, এই মানুহ দুজনে পুলিচ 'মেডেল' পালেহেঁতেন। ডকাইতৰ পৰা পোৱা আঘাটৰ ফল স্বৰূপে শ্ৰীভৰালী জীৱনৰ কাৰণেই পছমি হৈ পৰিছে, তেওঁৰ আজি লৰা-ছোৱালীৰে সৈতে জীৱিকা নিৰ্বাহ কৰা অসম্ভৱ হৈ পৰিছে। শ্ৰীগগৈও ঘূৰীয়া হৈছে আৰু ডাক্তৰসকলে ভাবে বুঢ়া কালত হয়তো তেওঁৰ mentel disorder হ'ব পাৰে। তেওঁৰ নিঃস্বৰ্গ সাহসিকতা আৰু বীৰত্বৰ কাৰণেই আজি এই দশা হ'বলৈ পাইছে। কিন্তু দুখৰ কথা আজিলৈকে তেওঁক চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা তেওঁলোকক ক্ষতিপূৰণ দিয়া নহল; পুৰস্কাৰটো নামেই নাই। মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰোঁ যে বিশেষকৈ শ্ৰীভৰালীৰ ভবিষ্যত জীৱন নিৰ্বাহৰ কিবা এটা সদুপায় কৰি দিয়ে।

Mr. DEPUTY SPEAKER : আপোনাৰ সময় শেষ; আৰু এক মিনিট সময় দিছো।

Shri DWIJESH CHANDRA DEB SARMA (Digboi) : ইয়াৰ পিচত মই N.E.S. ব্লক প্ৰসঙ্গত ইয়াক কওঁ যে আজি এই N.E.S. ব্লক বিলাক বৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা হৈ পৰিছে। N. E. S. ব্লকবোৰৰ মূল উদ্দেশ্য আছিল জনসাধাৰণৰ হতুৱাই দেশৰ প্ৰতিটো অঞ্চলৰে সৰ্বস্বত্বীন উন্নতি কৰা অৰ্থাৎ জনসাধাৰণে আচনি সমূহৰ কথা পৰিপূৰ্ণ ভাবে বুজি লৈ নিজ অঞ্চলৰ উন্নয়নৰ বাবে নিজে অগ্ৰণী হৈ আহিব আৰু ব্লকে সহায় কৰিব। কিন্তু আজি এই সকলো কাম জনসাধাৰণে চৰকাৰৰ বিষয়াসকলৰহে দায়িত্ব বুলি ভাবিছে। সেই দেখি জনসাধাৰণে ব্লকৰ কামক নিজৰ কাম বুলি ভবা নাই আৰু যি ধৰণে সহায় জনাব লাগিছিল সেই ধৰণে জনোৱা নাই। মই এই বিষয়টোৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছোঁ। আশা কৰো চৰকাৰে এই বিষয়টোৰ প্ৰতি গুৰুত্ব আৰোপ কৰিব।

Dr. HOMESWAR DEB CHOUDHURY (Patacharkuchi) : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত অগা ধন্যবাদৰ প্ৰস্তাৱৰ ওপৰত শ্ৰীযুত দুলাল বৰুৱা ডাঙৰীয়াই যিটো সংশোধনী প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছে তাক গমৰ্হন কৰি কিছু কথা কওঁ।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আৰু পাও অনিশ্চয়তা, অনিশ্চয়তা আৰু অসহায়তাৰ প্ৰকাশ। তেখেতৰ ভাষণৰ আৰম্ভণীত, পাকিস্তানীৰ অনুপ্ৰবেশ আৰু নগা সমস্যাৰ উল্লেখ কৰি, তাত যিবিলাক ভাৰ গনুহিত কৰিছে, তাৰ পৰা সহজে অনুমান হয় যে, অনিশ্চয়তা আৰু অসহায়তাৰ মাজেদি চৰকাৰ চলিছে। প্ৰথম পৃষ্ঠাত— Situation on Assam East Pakistan Border remaining otherwise satisfactory, এই otherwise satisfactory, দ্বিতীয় পৃষ্ঠাত a scheme has been drawn up, অৰ্থাৎ ইমান দিনৰ মূৰতহে scheme কৰিব, আৰু এই পৃষ্ঠাৰে শেষৰ ফালে Security force could have prevented, অৰ্থাৎ নোৱাৰিলে—অনিশ্চয়তা আৰু অসহায়তাৰ চিন আৰু তৃতীয় পৃষ্ঠাত Assam Naga land is receiving the most careful and immediate attention অৰ্থাৎ এতিয়াহে, ইমান বছৰৰ মূৰত, অৱশ্যে Anti-corruption Branch ৰ Noticeable Success ৰ কথা নিশ্চয়তাবে কৈছে। ইয়াৰ পৰা দেখা যায় যে, আজি ১৫ বছৰৰ পিছতহে চৰকাৰৰ কিছুমান বিষয়ত নবচেতনাৰ সন্ধান হৈছে।

এনেকৈ যিবিলাক শব্দ ইয়াত প্ৰয়োগ কৰিছে তাৰ পৰা ৰাজ্যপালে যে অনিশ্চয়তা প্ৰকাশ কৰিছে তাত সন্দেহ নাই। অসহায়তাৰ কথা নিশ্চয় আছে; গভৰ্ণৰ বাহাদুৰৰ চৰকাৰ বৰ দুৰ্বল একো কৰিব পৰা নাই; সেই কাৰণেই গভৰ্ণৰ বাহাদুৰে এনেকৈ ভাষণ দিছে। কিয় নিদিব? কি কৰিছে চৰকাৰে? বিধান সভাত সকলো আলোচনা হয়। সকলোৱে সমস্যাৰ সমাধান হোৱা বুলি ভাবে। কিন্তু আজি ১৫ বছৰে কি সমাধান হ'ল? আৰু সেই কাৰণেই বোধ হয় বন্ধুবৰ ওমৰউদ্দিন চাহাবৰ বাহিৰে—বাকী চৰকাৰ পক্ষৰ সকলো বক্তাই তিক্ততা প্ৰকাশ কৰিছে। ভাষণৰ আদিতে আৰু শেহত মাথোন ধন্যবাদ দিয়া প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিছে—আৰু গোটেই বক্তৃতা বিলাক চৰকাৰৰ নিজস্বতা দুৰ্বলতা অকৰ্মণ্যতাৰ কথাৰে ভৰপূৰ কৰিছে। মৌলবী ওমৰউদ্দিন চাহাবৰ বাহিৰে কংগ্ৰেছ পক্ষৰ কোনেও চৰকাৰৰ কামক সমৰ্থন কৰা নাই। ইয়াত আচৰিত হ'ব লগা নাই। ময়ো ইয়াকেই কওঁ যে, চৰকাৰী শাসন-যন্ত্ৰ একেবাৰে অচল হৈ গৈছে। চৰকাৰে কি কৰিছে? আমাৰ পুলিচ, চি, আই, ডি, মিলিটাৰী আৰু সীমান্ত পহৰা দিয়া বাহিনীৰ চকুত ধূলি মাৰি ভাওনাৰ বাম লক্ষণৰ দৰে ধীৰে ধীৰে নাচি নাচি, দুশৰো অধিক নগা কাছাৰ জিলাৰ মাজেৰে সীমান্ত অতিক্ৰম কৰি পাকিস্তান পালে গৈ। যাওঁতে বাটত ২১৪ টা ডকাইতিও কৰিলে; মাৰ নে নিকিব মানুহ দুজনক ধৰি লৈ গ'ল। এনেকৈ যাওঁতে ৭১৮ দিন লাগিল। ইমান সময়ৰ ভিতৰতো আমাৰ চৰকাৰৰ পুলিচ, মিলিটাৰীয়ে নজনািলে। বৰ আচৰিত কথা। আমাৰ চি, আই, ডিৰ মানুহ ক'লৈ গৈছিল? পুলিচ মিলিটাৰী ক'লৈ গৈছিল? সদায়ে চৰকাৰে কৈ আহিছে এই সমস্যা বিলাকৰ সমাধান হ'ব। কিন্তু ক'ত? নগা সমস্যাৰ সমাধান ক'ত আৰু পাকিস্তানীৰ অনুপ্ৰবেশ সমস্যাৰ সমাধান ক'ত? এই বিলাক ৰাজ্য আৰু ৰাজ্যপালৰ কাৰণে বৰ গুৰুতৰ কথা।

তাৰ পিচত পৰিবহণৰ ক্ষেত্ৰত Transport bottleneck সমস্যাটোৰ সমাধান ক'ত হৈছে? তাৰোপৰি অসমৰ ভিতৰৰ পৰিবহন ব্যৱস্থাৰ সম্পৰ্কত, এই সদনত, কিমান তৰ্ক বিতৰ্ক হোৱাৰ পিচতো তাৰ কোনোবাকম ভাল ব্যৱস্থা হোৱা নাই ভূমি বিতৰণ সমস্যাৰ সমাধান নাই; খাদ্য বস্তু কাপোৰ কানিৰ সমস্যাৰ সমাধান নাই। কিয় এনে হৈছে? আমাৰ চৰকাৰ দুৰ্বল; সেই কাৰণে কাম কৰি নোৱাৰে। কেৱল পাৰ্টিৰ নামত, চৰকাৰ চলাইছে আৰু পাৰ্টি বাখিবলৈ যিখিনি প্ৰয়োজন তাকেই কৰিছে আনহাতে দেশৰ বিৰাট জনতা অৱহেলিত ভাবে—নানান সমস্যাৰ মেৰ পাৰত পৰি জীৱন নিৰ্বাহ কৰিবলৈ অক্ষম হৈ উঠিছে। এই বিলাক কি চৰকাৰৰ পক্ষে গোবৰৰ কথা? চৰকাৰী পক্ষৰ সদস্য সকলৰ পক্ষে জানো গোবৰৰ কথা? তেওঁলোকেও চৰকাৰৰ কামত সন্তুষ্ট নহৈ সমালোচনা কৰিছে। কেৱল সমালোচনা

কৰিলেই নহয়। যদি ভাল পোৱা নাই—এই চৰকাৰ বদলাওক, চৰকাৰৰ মানুহ বদলাওক বা এই কাললৈ গুচি আহক। কেৱল পাৰ্টি পাৰ্টি কৈ নাথাকিব। পাৰ্টিৰ নামত দেশক স্বংগ নকৰিব।

পাৰ্টিতকৈ দেশ ডাঙৰ। তাৰ পিচত, পাকিস্তানীৰ অনুপ্ৰবেশ প্ৰসঙ্গত যিবিলাক সমালোচনা হৈছে, সেই প্ৰসঙ্গত মই কওঁ যে পাকিস্তানীক আশ্ৰয় দিয়াত যিবিলাক অসমীয়া মুছলমান অতীজৰে পৰা বসবাস কৰি আহিছে—তেওঁলোকৰ প্ৰতি আমাৰ সন্দেহ থাকিব নোৱাৰে, কিন্তু যিবিলাক মানুহ পাকিস্তানৰ পৰা আহিছিল আৰু যিবিলাক এতিয়াও আহিবলৈ এৰা নাই—তেওঁলোকৰ প্ৰতিহে উদ্বেগ জাগে। এই প্ৰসঙ্গত এই কথা উল্লেখ যোগা যে, অসমৰ ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰত, চাৰ মছদ্দ চাদুল্লাই মাৰাত্মক ভুল কৰি মুছলমান চৰকাৰ অৰাধ পতিৰে আনি যি 'লাইন চিষ্টেম' কৰোৱালে তাৰেই পৰিণাম আজিৰ এই অৰাধ পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশ। পাকিস্তানীৰ অনুপ্ৰবেশ হৈছে—বহল ভাৱেই হৈছে। অকলোৱে কৈছে, ভাৰত চৰকাৰেও কৈছে। কিন্তু ইহঁত কত আছে? কোনে আশ্ৰয় দিছে? নিশ্চয় এই দেশৰ মানুহেই আশ্ৰয় দিছে।

✓ চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা অনুপ্ৰবেশকাৰীক ৰাচি উলিওৱা উচিত। বন্ধু তাজুদ্দিন চাহাবে কোৱা কথাটো সঁচা। দুই চাৰিজন অসমীয়া মুছলমানে পাকিস্তানীক ধৰাই দিছে। কিন্তু চাৰ, চাদুল্লা চাহাবে যি ভুল কৰি গ'ল তাৰ ফল এতিয়া পুনৰা সকলো ভোগ কৰিব লাগিছে। সেই সময়ত Line system নকৰা হলে চৰকাৰ আৰু অসমীয়াৰ পাৰ্থক্য নাথাকিল হেতেন। ভাষা কষ্ট আৰু ভাৱৰ আদান প্ৰদান হৈ খাটি অসমীয়া হ'লহেতেন। এই প্ৰথাটোৰ কাৰণেই তেওঁলোকে এতিয়া আমাৰ ভাষা শিকিব পৰা নাই নিজকে অসমীয়াৰ স্বাৰ্থ নিজৰ স্বাৰ্থ বুলি ভাবিব পৰা নাই। সেই কাৰণে এতিয়াও তেওঁলোকে নিজকে সম্পূৰ্ণ অসমীয়া বুলি ভাবিবলৈ টান পাইছে আৰু তাৰ বাবে যথেষ্ট সময় লাগিব। তেওঁলোকৰ ভাষা আৰু পাকিস্তানীৰ ভাষা একে হোৱাত ৰাচি উলিওৱা টান। চাৰ, চাদুল্লাই যি বিষয়ক ৰোপণ কৰিলে সেই চৰকাৰ সোঁত নিম্নল কৰিবৰ সময় হল। ছদ্মবেশী পাকিস্তানী আৰু মোলবী বেশী পাকিস্তানীৰ সোঁত বন্ধ কৰিবই লাগিব। অসমীয়া মছজিদতো পাকিস্তানী মোলবী ২১ জনকৈ থকা অনুমান হয়। তাকো চাৰ বিষয়ে এটা কথা ভাবি চাবলৈ কওঁ। এই ট্ৰাইবেল সকলৰ সুবিধাৰ কাৰণে ট্ৰাইবেল বেলেট কৰা হৈছিল। কিন্তু ফল কি হল? জেনেৰেল আৰু ট্ৰাইবেল সকলৰ মাজত কাজিয়া আৰম্ভ হ'ল। এই বেলেট কৰাৰ ফলত মান্দিৰ আৰু সামাজিক ব্যৱধান হোৱাৰ উপৰিও ভাষা আৰু সংস্কৃতিও বেলেগ হব ধৰিছে। এনেকৈ বেলেগ হোৱাৰ ফলত ভাষা আৰু সংস্কৃতিৰ অজুহাত দেখুৱাই Tribal লথান ৰাজ্যৰ ধাৰণা কিছু বছৰ পাচত কৰিব বুলি সন্দেহ হয়। National integration অৰ কালৰ পৰা ভাবি চাৰ লগা হৈছে যে ট্ৰাইবেল বেলেট আৰু বেচিদিনলৈ ৰখা উচিত হয়নে নহয়। আজিৰ যুগত মানুহৰ মাজৰ পৰা জাতিগত-উপাধিও উঠাই দিব লগা হৈছে। জাতিগত উপাধি যেনে শৰ্মা, কলিতা কেওঁট ইত্যাদি উঠাই দিবৰ সময় হলহি। আমাৰ ৰাজ্য চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক এই বিষয়ে উপদেশ দিব পাৰে।

✓ আমাৰ সদায় Transport bottleneck ৰ কথা কোৱা হয়। স্বাধীন হোৱাৰ দিনৰ পৰা আজি ১৫ বছৰে কৈ অহা হৈছে এই একে কথাটো। পূব আৰু পশ্চিম পাকিস্তানৰ মাজত bottleneck ৰ কথা নাই। পূব আৰু পশ্চিম পাকিস্তানৰ দূৰত্ব বহুত। তেওঁলোকৰ মাজত তথাপিও

হালৰ ভাৱে বেহা-বেপাৰ চলি আছে। অসম আৰু ভাৰতৰ এটা প্ৰায় 80।8২ মাইল বহল Corridor আছে। ইমান ডাঙৰ Corridor থকা স্বত্বেও Bottleneck Transport ৰ কথা ১৫ বছৰ ক'ব লগা হৈছে। বেপাৰ বানিজ্য অৰ্থাৎ অভিযোগ ৰ কথা উঠিলেই Transport bottleneck ৰ দোহাই দিয়া হয়। কিয়? চৰকাৰৰ অকৰ্মণ্যতাৰ কাৰণে নহয় জানো?

আজি ইমানদিন আমাৰ ডবল বেল লাইন বা Broad gauge line নহল; National highway নহল। সেই কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক জোৰ দাবী জনোৱা উচিত যে, দবল বেল লাইন, ব্ৰডগজ আৰু হাইৱে দিয়ক। চৰকাৰৰ অজুহাত নদী আৰু পাহাৰ। দুই চাৰিখন নদী আৰু পাহাৰ থকা কাৰণে আমাৰ পৰিবহণৰ এই কামবোৰ পৰিথকা উচিত হৈছে নে? ইকালে পশ্চিমীয়া দেশলৈ চাওক কিমান দুৰ্গম ঠাইৰ মাজেদিও বাস্তা বেল লাইন আদি হ'ব লাগিছে। গতিকে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক ভাবুকি দিব লাগে যে যদি আমাক এইবোৰ নিদিয়ৱে আমাৰ সমস্যা যদি সমাধান নকৰে তেনেহলে আমি কেন্দ্ৰৰ পৰা ওলাই আহি স্বাধীন ভাৱে চলি থাকিবলৈ বিচাৰিম।

তাৰ পাচত আৰু এটা কথা হল অলপতে আমাৰ চৰকাৰে দিল্লীত মিটিং কৰি আহিছে যে মেডিকেল, ইঞ্জিনিয়াৰিং আৰু ফৰেষ্টৰ চাকৰী বোলে Central Government ৰ কেদাৰ ভুক্ত কৰিব। এইটো এটা ডাঙৰ বিষয় বুলি মই ভাবো। আমাৰ চৰকাৰে সন্মতি দিয়াৰ আগতে এই বিষয়েটো এই সদনত আলোচনা কৰা ভাল হ'ব। মই আলোচনা কৰিবলৈ চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো। বুজা-বঢ়া নকৰাকৈ যেন সন্মতি নিদিয়ৱে। যদি তাকে কৰা হয় তেনেহলে আমাৰ অসমীয়া মানুহে যে মুঠেই চাকৰী নাপাব তাত কোনো সন্দেহ নাই। ডাক তাৰ আৰু বেল-বিভাগ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ হাতত থকা কাৰণে তাত আমাৰ অসমীয়া মানুহে শতকৰা ৮ টা চাকৰী পাইছে। এই বেল আমাৰ মাটিয়েদি যায় আমাৰ মানুহে পয়চা দিয়ে, উঠে আৰু আমাৰ মানুহৰ বয় বস্তিয়েই যায় আৰু তাৰ পৰাই আয় কৰে। অগচ আমাৰ মানুহৰ নহল ষ্টেচন মাষ্টৰ নাই বুকিং ক্লার্ক, নাই গাৰ্ড। মাত্ৰ গুৱাহাটী আমিনগাওঁ আৰু পাণ্ডুত কেইজনমান ল'ৰাৰ বাহিৰে আৰু কতো এই চাকৰীবোৰ আমাৰ মানুহে পোৱা নাই। গতিকে এই কেদাৰবোৰ যদি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ হাতলৈ যায় তেতিয়া হলে আমাৰ মানুহে এইবোৰ চাকৰী নোপোৱা হ'ব; বিহাৰ ইউপিৰ মানুহে ভৰি পৰিব। সেই কাৰণে এই বিষয়েটো মীমাংসালৈ অহাৰ আগতে আমাৰ চৰকাৰে দ'কৈ ভাবি চাব বুলি আশা কৰিলো।

আৰু এটা কথা জনাওঁ যে বেল বিভাগত অসমীয়া মানুহ নথকাৰ কাৰণে অসমলৈ অহা বস্ত্ৰ যেনে কাপোৰ, চেনি, গুৰ, ইত্যাদি মাজে মাজে নোপোৱা হৈ পৰে সেইটো কেনেকৈ হয় সদনে জমা উচিত। কেৱল Transport bottleneck ৰ কাৰণেই নহয়। আমাৰ ইয়াৰ প্ৰায়বোৰ ব্যৱসায়ীয়েই মাবোৱাবী বা বিহাৰী, তেওঁলোকে বেলৰে চাকৰীয়ালক ঘোচ খুৱাই wagon নোহোৱা কৰি দিয়ে। এই চাকৰিয়াল সকল অনা অসমীয়া আৰু সেই কাৰণে বস্ত্ৰ নাইকিয়া হয়, আৰু ফলস্বৰূপে ব্যৱসায়ী সকলে যি ইচ্ছা সেই মতে দাম আমাৰ মানুহৰ পৰায়ে লৈ অধিক লাভ কৰে। এন, এফ., বেল বিভাগৰ বুকিং চিৰ্চটেম খুব বেয়া বুকিং মাষ্টৰ বিলাকো বেয়া। গুৱাহাটীৰ পৰা নলবাৰীলৈ বস্ত্ৰ booking কৰিলে, বস্ত্ৰ আহি পাণ্ডুতে বহুত দিন লাগে, দেৰ মাহ বা দুমাহৰ আগতে আহি

নাপায়। অথচ গুৱাহাটীৰ পৰা নলবাৰী মাত্ৰ ৩৭.১৩৮ মাইল মানহে। বহু উঠাৰ বাবে বা নমাৰ বাবে মজদুৰে বানচ কিমান পাৰ জানেনে? মাত্ৰ দুই নয়া পইচা মোণে। সেই কাৰণে মজদুৰে কাম নকৰে। মাল পৰি থাকে ষাটত বা ষৈচনত। আৰু সেই কাৰণেই বহু আহি পোহাত পৰম হয়। Railway Committee বিলাকত যেন Booking Committee, Time Table Committee, Users Committee, Passenger Amenities Committee ইত্যাদিৰ মানুহ কোনে বাছে? অসম চৰকাৰে লাচি দিছে নেকি যে বেল বিভাগৰ খাতিৰ থকা মানুহেই এই মিলাকৰ সভা হয়। আমাৰ চৰকাৰৰ এইটোও এটা ভাবি চাব লগা বিষয়। এই কমিটি মিলাকৰ সভা সকলে পৰিৱহনৰ ব্যৱস্থা আৰু যাত্ৰীৰ সুবিধা কৰি দিব পাৰে।

ৰাজধানী স্থানান্তৰৰ বিষয়ে মই যোৱা বিধান সভাতো কৈছিলো আৰু আজিও কওঁ যে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এই বিষয়ৰ কোনো উল্লেখ নাই। আলোচনা কৰিবলৈ সময় নাই, সেই কাৰণে এৰিলো। সুকীয়া পাৰ্বত্য ৰাজ্যৰ বিষয়েও একোকেৱা নাই। এইটো কথাও আমি ভাল পোৱা নাই। যোৱা বাৰৰ মিচিন এইদৰে বজ্জনৰ বাহিৰে পাহাৰৰ M. L. A. সকলে আমাৰ লগত যোগ দিয়া নাই। এইটো Bypass কৰি এবি দিবৰ কথা নহয় যেন পাওঁ। তেওঁলোকক আমি বুজাব লাগে আমি একে ভাই ভাই।

ভাই হিচাবে আমাৰ লগত থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিব লাগে বুজাব লাগে তথাপিও যদি নামানে তেওঁলোকৰ দাবী সুকীয়া ৰাজ্যত সন্মতি দিব লাগে। নহলে সম্পূৰ্ণৰূপে একেটা শাসন তন্ত্ৰত মাজতে বাহিনীলৈ ব্যৱস্থা কৰক। বিজ্ঞ Scottish pattern কৰি মাজমাজিটৈ চলাই থকাৰ পক্ষপাতি আমি নহওঁ। আৰু বহুত কথা কব লগা আছিল সময়ৰ অভাৱত তাহিলৈ ইমানকৈ কলো।

Shri TAJUDDIN AHMED (Tarabari): Sir, for a point of clerification—যিবিলাক মানুহক পাকিস্তানী বুলি সন্দেহ হয় সেই বোৰ মানুহ অকল অসমীয়া মুছলমান মানুহেই নহয়, বহুতলৈ মুছলমান যি সকল হিন্দুস্তানী, তেওঁলোকেও Sub-Deputy Collectorৰ ওচৰত সেই সন্দেহ কৰা মানুহক চমজাই দিছে। অকল অসমীয়া মুছলমানেহে চমজাই দিছে বুলি ভাবিলে ভুলহব।

ADJOURNMENT

The Assembly was then adjourned till 9 A.M. on Friday the 8th June, 1962.

R.N. BARUA,
Secretary, Legislative Assembly, Assam.